STUEFUGLENE

TIDSSKRIFT FOR FUGLEVENNER

REDAKTØR:
REDAKTIONSUDVALGET

Ansvarshavende:
ALBRECHT-MØLLER

27. AARGANG

1951—52

»FORENINGEN FOR FUGLEVENNER«
LANDSFORENING

Æresmedlemmer:

Rudolf Neunzig, Berlin.

Bøje Benzon.
Fabrikejer, Dr. scient., R. af D.

Axel Reventlow,
Direktor ved Zoologisk Have i København.

Curt af Enehjelm,
Direktør for Zoologisk Have i Helsingfors.

Grosserer C. F. Cornelius, København.

Hotelejer J. L. Albrecht-Møller.

Vandrepokaler:

Nuværende Indehavere:

For Tropefugle: Hr. J. P. Jørgensen, Gedser.

For Kanarier: Hr. E. Christensen, København.

For Undulater: Hr. Walther Langberg, Valby.

PRÆMIERING AF 1. OPDRÆT I FANGENSKAB

Guldmedalje (Verdensopdræt):

Hr. J. L. Albrecht-Møller, Kastrup,
1) for d'Orbigny's Klerkefinke (Sporophila analis)
2) for Falsnæbbet Klerkefinke (Sporophila falcirostris)

Hr. Walther Langberg, Valby,
for Borneo Broncefinke (Uroloncha fuscans)

Sølvmedalje (Dansk Opdræt):

Hr. S. Johansen, Vestre Kirkegaard, Kbhvn.
for Port Lincoln Parakit (Barnardius Zonarius)

Hr. Walther Langberg, Valby,
for Hvidbrystet Sivfinke (Munia pectoralis)

Frøken Ellen Schou, Strandvej 628, Klampenborg,
for Malet Astrild (Emblema picta)

Hr. J. P. Jørgensen, Gedser,
for Brunbrystet Sivfinke (Munia castaniethorex)

Hr. William Holm, København,
for Skægfinke (Sporopipes squamifrons)

Hr. E. Bøgh Mortensen, Aarhus,
1) for Punktamarant (Lagonosticta rufopicta)
2) for Rosenamarant (Lagonosticta rhodopereia)

—

Hr. Umberto Nilsson, København,
for Brogede Zebrafinker.

Hr. Gunnar Stumpe, København,
for Gulhovedet Papegøjeamandine.

Indholdsfortegnelse:

Tropiske Fugle: Side

Papegojer og Undulater:

Kanarier:

Diverse Artikler:

Personalia:

Foreningsanliggender:

STUEFUGLENE

UDGIVET AF »FORENINGEN FOR FUGLEVENNER«

27. Aargang NOVEMBER 1951

OPDRÆT AF ROSELLA PARAKITTEN

(Platycercus eximius).

Et enestaaende flot Resultat. Der var med Artiklen medsendt 2 Amatørfotografier af alle 8 Fugle paa Rad, desværre kunde de ikke reproduceres. Se Billede Marts 1951, Side 41. *Red.*

I Maj 1947 købte jeg et Par Rosellaparakitter.

Det var et meget smukt og kraftigt Par, som straks kom i Friluftsvoliere. Først havde jeg lavet en firkantet Redekasse, 30 × 30 × 40 cm høj, og for at gøre det rigtig godt, havde jeg lavet Forsiden med Flyvehullet af raa Bøgebark.

Rosellaerne tog ogsaa straks Reden i Besiddelse, men inden de havde lagt Æg, døde Hunnen uden paaviselig Grund. I Efteraaret købte jeg i Stedet en ung Hun fra Sommeren 1947. Men i Foraaret 1948 døde Hannen. Om Efteraaret 1948 købte jeg saa atter en ung Han og glædede mig til et godt Resultat i Sommeren 1949. I Maj Maaned blev der lagt syv Æg i Redekassen, og Hunnen rugede trofast Tiden ud, men alle syv Æg var ubefrugtede. I Oktober byttede jeg den sidst erhvervede Han til en anden fra Sommeren 1949.

Men da jeg i Sommeren 1950 havde samme sørgelige Resultat med 7 ubefrugtede Æg, leverede jeg Hannen tilbage til Fuglehandleren og fik mine Penge igen. Nu havde jeg imidlertid faaet Tilbud paa en treaarig Rosella Han fra Sønderjylland, og den hentede jeg nu i Foraaret 1951.

Min egen Hun var nu ogsaa 3½ Aar gammel. Efter at have set den nye Han sammen med min Hun blev jeg klar over, at de andre, som jo var unge Fugle, har været Hunner.

Hannens Farver er stærkere end Hunnens, ellers er de omtrent ens.

Da jeg i »Stuefuglene«s Marts Nr. havde læst Hr. Tandlæge *P. Evalds* Beskrivelse af Rosella Parakitten og dens Redeforhold, gik jeg straks i Gang med at lave en ny Redekasse, en saakaldt »Grand-father-dock« 145 cm høj, nøjagtig efter Hr. Evald's Beskrivelse.

Næppe havde jeg faaet den installeret i Volieren, før Rosellaerne interesserede sig for den, og Hunnen gravede en Fordybning i Tørvestrøelsen, ca. 35 cm og dernede, altsaa under Jordoverfladen, lagde hun i Løbet af 7 Dage 6 Æg og begyndte saa at ruge, indtil jeg en skønne Dag hørte det pippe nede i Kassen. Jeg saa til den hver Dag, men hun skræppede op, dog uden at flytte sig. Da jeg imidlertid en Dag saa, hun var af Reden, kikkede jeg efter og saa da fire Unger ligge i en Kreds med Hovederne mod Midten, de lignede nøjagtig de Svaneduns Pudderkvaster Damerne bruger, saa runde og dunede var de og lysegraa, kun Hovederne, som var samlede i Midten, var lyserøde og uden Dun.

Den femte Unge kom Dagen efter, men det sjette Æg laa der endnu 3 Dage efter, jeg var lige ved at fjerne det, da jeg mente, det laa i Vejen for Ungerne, men bestemte mig til at vente endnu en Dag og godt var det, for fjerdedagen efter den femte Unge var kommet, kom den sjette og sidste. Der var temmelig stor Forskel paa den og de andre i Størrelse, saa jeg tvivlede paa, at den vilde blive madet tilstrækkeligt. Den fulgte godt med, men var stadig mindre end de øvrige. Under hele Opmadningsperioden fik Rosellaerne Opmadningsfoder bestaaende af Æg, revet Gulerød og Rasp rørt godt sammen samt blaa Valmuefrø med Levertran (ikke formeget) og Masser — Masser af Grønt,

hovedsagelig Løvetand med umodent Frø inden Frøtoppen folder sig ud. Det var hver Dag hele Familiens mest spændende Øjeblik, naar vi skulde kikke i Redekassen (fra oven — Taget kan aftages) og se, hvormeget Ungerne var vokset. Efterhaanden lød det som et helt Ambulancehorn, naar alle 6 Unger skræppede op paa en Gang.

Den 16. Juli kom de 3 første Unger flyvefærdige ud af Reden, men den sidste og mindste maatte jeg tage ud og sætte ind i den lukkede Voliere af Frygt for, at Forældrene ellers ikke vilde made den, hvis den blev alene i Redekassen. Nu er alle Ungerne 3 Maaneder gamle og store og flotte, den sidste dog lidt mindre end de fem andre, men i fuld Vigør.

De er alle umaadelig livlige, fløjter og smaapludrer Dagen lang og gør mange morsomme Akrobatkunster i Grenene i Volieren.

De er nu alle adskildte fra Forældrene, som stolte ser til fra Volieren ved Siden af.

Som Læserne vil forstaa, skal der stor Taalmodighed og god Pasning til for at naa et godt Resultat. *Carl D. Fog.*

OPDRÆT AF ROSEN-AMARANTEN

(Lagonosticta rodopereia).

Den 5. April begyndte Rosenamaranterne at ruge fast, idet Hunnen blev paa Reden det meste af Dagen, kun afløst af Hannen i kortere Perioder. Om Natten rugede Hunnen alene. De var meget nervøse under Rugningen og forlod ofte Reden ved Forstyrrelser. De første Dage rugede de paa tre Æg, men nogle Dage senere var der fire. Disse var lidt mørkere end den lille Amarants Æg, men lidt større og mere aflange af Form. Reden var bygget i en Kurverede og Materialet var udelukkende groft Hamp og Jute. Af samme Materiale har de igen bygget en Rede frit i Fyrregrenene og ligger nu paa fem Æg.

Den 16. April begyndte Rosenamaranterne ivrigt at tage levende Foder. Ved en forsigtig Kontrol saa jeg, at der var tre Unger i Reden. Opmadningsfoderet var friske Myreæg, smaa Melorme, spiret Frø, etaarigt Rajgræs og især alt, hvad en Mosekultur i et Bassin kunde byde paa. Man kunde konstant finde dem her, naar der ikke var friske Myreæg til Stede, idet de gennemsøgte Siv, Rør og grønne Alger med en særegen Livlighed. Selv paa Vandryllikens grønne Rosetter vovede de sig ned, naar noget lokkede.

Desværre var Fuglenes Yngleiver saa stor, at de straks ved Ungernes Udflyvning d. 4. Maj paabegyndte en ny Redebygning, saa Opmadningen ikke blev saa god, hvorfor de to af Ungerne omkom. Disse to var sikre Hunner. Den sidste er en Han, der trives i bedste Velgaaende med en usædvanlig hurtig Udfarvning, der sikkert skyldes det rigelige levende Foder. Ungerne vedbliver at tigge om Føde meget længe. Selv den nu næsten udfarvede Fugl forlanger til Tider at blive hjulpet, men bliver hver Gang brutalt afvist.

Ungernes Næb havde straks ved Udflyvningen nogle lyse Kanter, der snart antog en rødbrun Farve. Ligeledes viste de tydelige Draabepletter sig allerede efter ca. ti Dages Forløb paa Brystet.

Ungedragten var meget mørk og hos Hannen en Del grumset med tydeligt rødbrunt Islæt.

Efter kort Tids Forløb bredte de rødlige Partier sig til ujævne, mørkkarminrøde Pletter. Næbbet er lidt større end hos den lille Amarant. Baghoved og Nakke er noget lysere end den øvrige Ungedragts Farve.

Den 23. Juni 1951.

E. Bøgh Mortensen.

For Rigtigheden attesteres:

Sigurd Christensen, Bøgevej 8, Rosenvænget, Aarhus

A. Herholdt, Nordre Ringg. 98 [2], Aarhus

P. S.: To efterfølgende Kuld af Rosenamaranten gav mig fire Unger, hvoraf tre blev Hunner.

EN DOMMERS MENING

Det hænder, at man som Dommer paa Fugleudstillinger kommer ud for det generende, at uvedkommende er til Stede ved Bedømmelsen, jeg vil gaa ud fra, at ingen ansvarsbevidst Dommer lader sig paavirke af saadanne Tildragelser, men alligevel, hvis dette skulde ske, maa det altid blive i negativ Retning. Det har sket, at Bure har været mærket eller en Seddel

har været sat paa Buret, rent »tilfældigt« naturligvis; men alligevel kom Ærespræmien et andet Sted. Almindelige Udstillere bør være forment Adgang til Udstillingslokalet under Bedømmelsen, det er ikke alle, der er saa taktløse, at de giver sig til at tale til Fuglene paa en familiær Maade, ejheller til at ordne og pudse ved Bur og Grene, netop naar Dommerne kommer — men alene som Lyttere, der hører halvt, hvad der bliver sagt, er det forkasteligt og bør ikke finde sted.

Men Bestyrelsen? Ja, disse Mennesker, der foruden at sætte sine Fritimer og ofte Arbejdsdage til, betaler et ikke ringe Beløb Aaret rundt ved mange Lejligheder for Medlemmernes Skyld — de er en taknemmelig Skive for fornærmede eller skuffede Medlemmers giftige Pile.

De var jo til Stede under Bedømmelsen — og hvad var det, Dommerne talte med ham om, han fik Ærespræmie — o. s. v.

Naturligvis kan der være Ting i Form af Instruktion om Præmierne — Bestemmelser om Ærespræmiernes Fordeling indenfor de forskellige Grupper, fejlagtige Anmeldelser i Art og Farve, den Uskik, at andre Dyr end de anmeldte møder — Vand og Frø eller Universalfoder, syge Dyr og mange andre Spørgsmaal, som Dommerne maa tale med Bestyrelsen om.

Ligesaa er det som Regel Bestyrelsesmedlemmer, der hjælper Dommerne at flytte Burene og skrive Protokollen. Er dette sidste nu klogt og uangribeligt. Dommerne arbejder jo med neutralt Materiale og uden Katalog — men disse kender jo Udstillerne.

Naturligvis er det klogt, for det første er Bedømmelsen en Vejledning, og Kl. 20, maaske inden Dyrenes Ejere naar Udstillingen, er Dommerne afrejst fra Byen, og det er af stor Betydning, at en lokal Forbindelsesmand kender Dommernes Syn og Bevæggrunde til de trufne Afgørelser — intet er jo vilkaarligt, men man maa kende Motiverne for Bedømmelsen af Resultaterne, det er den lokale Bestyrelses Opgave.

Et enkelt Sted gjorde et Bestyrelsesmedlem Dommerne opmærksom paa vistnok en skæv Taa og blev irettesat af et andet Bestyrelsesmedlem: — »Det er ikke dit, men Dommernes Job at finde det!« Hvilken Misforstaaelse, det er netop den lokale Bestyrelses Opgave at faa Bedømmelsen saa retfærdig som mulig — og med at hjælpe og oplyse for Dommerne, der ogsaa kun er Mennesker og derfor kan overse og fejle — alt, hvad oplyses kan — det er saa Dommernes Opgave at veje og sammenligne og derefter træffe det endelige Valg.

Men Dommerne skal ikke løse Billedgaader — vilde det Bestyrelsesmedlem, der bebrejdede sin Kollega paa Medlemsmødet, uden Bismag kunde staa op og sige: »Det var mig, der vidende om en Fejl hos Fuglen fortav eller tildækkede dette, saaledes at kun den næstbedste Fugl fik Ærespræmie. — Nu kan det sikkert ses, at et saadant Bestyrelsesmedlem ikke handler rigtigt, hverken overfor Dommerne — Udstillerne — eller Udstillingen og dermed Foreningen.

Lad os blot faa Problemerne frem og tale om dem aabent og sagligt. — Kritik er sundt og fremmende — men Sladder er ækelt og dræbende for alt sundt Foreningsarbejde.

Men Dommerne kendte Fuglene? Ja, naturligvis, ellers var de heller ikke Opgaven voksen, og det er netop ogsaa Fuglene, de skal bedømme, og ikke Ejeren.

Det har ofte vist sig, at naar en Dommer har faaet stukket en Fugl ud, har han sagt, den Fugl har jeg bedømt en gang før — ja, flere Aar efter har han kunnet se for sig en ganske bestemt Fugl og diskutere Type og Tegning, som om Fuglen sad foran ham — det er naturligvis ikke alle Fugle, men enkelte, der har gjort Indtryk paa ham, han bevarer — det er netop dette, der gør ham til en god og anvendelig Dommer.

Den Mand, som ikke forstaar at bevare Type-, Holdnings- og Farveindtryk — kan aldrig lære at dømme rigtigt, al Bedømmelse er jo en Vurdering af det nærværende i Forhold til Standardfuglen, som han husker og har konstrueret efter de ideelle Fortrin, maaske hos tre eller fire Fugle, han tidligere har set.

Nej, lad blot Bestyrelsen eller andre, der har Interesse derfor, komme med i Arbejdet, og lad os nu og i Fremtiden hjælpe hinanden til at faa det bedste Resultat frem — ingen af os er udlært — først, naar vi tror det, gaar det tilbage for os. *Albrecht-Møller.*

ALFE-ASTRILDEN

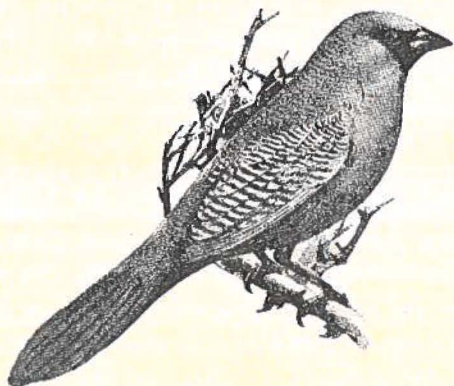

Estrilda erythronotos (Viell).

Hoved og Hals mørkegraat til askegraat, ved Næbroden næsten sort, Ryg graabrun, Haledækfjer karminrøde, Bryst, Bug og Gump skifter fra blegrød over karmin til sort. Halen sort og Vingerne lys graabrune med mørkere Tværbaand. Der findes mange Steder paa Fuglen en Anelse af Tværstriber, Øjet rødt, Næb og Ben sorte.

Størrelse: L. 110—120, Vinger 50—54, Hale 52—62, Næb 9—10. Kønnene er ganske ens. *Udbredelse* i Øst- og Sydafrika, hvor den især træffes paa ret utilgængelige Steder i Tornbuskadser, her byger den en Rede i græsbevoksede Omraader og gemmer sig næsten hele Sommeren, om Vinteren træffes den Parvis, hvor den paa Jorden søger Frø af tørre Græsarter, den har et usædvanligt vævert og hurtigt Væsen.

Reden er kugleformet, temmelig aaben og løs, men sirligt polstret, om Yngleforhold kendes meget lidt. Weise omtaler den slet ikke. David Bannermann nævner den ikke, da dens Udbredelsesomraade ligger for langt mod Øst. Hos Neunzig er kun en meget vag Beskrivelse i Gefiederte Welt for 1908 citeret, og dette har senere Lund i Stuefuglene oversat og forkortet — det er ikke en Fugl, som stadig indføres, der kan gaa Aar imellem, og dens Levetid i Fangenskab synes stærkt begrænset, ganske vist er Materialet til Bedømmelse heraf ikke stort, og Oplysninger i den Retning og iøvrigt om Fuglen, modtages gerne af Redaktøren. Der er for godt et Aar siden indført nogle Eksemplarer hertil Landet, og saaledes findes der for Tiden Mulighed for Iagtagelse.

Den omtalte Beretning om Opdræt af Fuglen skyldes en tysk Fugleliebhaver i Transvaal, der ynglede den i en Trækasse, udstoppet med tørt Græs, og han anfører, at for at holde Fuglen, maa følgende 5 Punkter iagtages:

1. Et stort rummeligt Kassebur, i hvis ene Ende eller Hjørne der er lavet et Buskads af Grene, Siv eller Græsstraa, i Midten af dette en med Græsstraa udforet Soverede.

2. Temmelig meget Lys og Sol.

3. En jævn Temperatur er god, dog skal man ikke være saa ængstelig med dette, da Temperaturen her (d. v. s. Transvaal) svinger fra en ret høj Dagtemperatur til under Frysepunktet om Natten.

4. Rent Drikkevand, ret store Beholdere med Badevand er absolut nødvendigt.

5. Som Foder i første Række afrikansk Hirse, muligvis ogsaa Kolber, groft Majsmel (knust Majs hver Morgen Ægfoder, senere ogsaa haardkogt Æg blandet med knust Tvebak, $^1/_2$ Teskefuld Sukker og 1 Teskefuld fint hakkede Salatblade, dette blandes godt sammen.

Til visse Tider gav jeg den ogsaa levende Myrer, sandsynligvis gør sikkert de i Tyskland forekommende friske Myreæg den samme Nytte, selv om Forsigtighed bør tilraades. Som det heraf fremgaar kan vistnok nu mange supplerende Oplysninger gives fra de Perioder, Fuglen har været i danske Fuglevenners Eje siden 1908, og som allerede nævnt venter vi Medlemmernes Bidrag.

NYE FUGLE I ZOOLOGISK HAVE

af

cand. mag. HOLGER POULSEN,
Zoologisk Have.

Siden Januar 1951 er følgende nye Fugle anskaffet:

Alfe-Astrild*, Malet Astrild, Solastrild*, Rødhovedet Gouldsamadine, Sorthovedet Gouldsamadine, Korthalet Bæltefinke, Brunbrystet Sivfinke*, Gul Sivfinke*, Jacksons Vidafinke*, Rød Kardinal, Kapucinersisken*, Karmindompap, Indisk Topværling*, Blaa Honningsuger, Niltawa-Fluesnapper*, Temmincks Fløjtedrossel*, Misteldrossel, Hvidtoppet Skadedrossel,

Blaavinget Solfugl, Sortkappet Timalie, Rød Klippehane*, Rød Paradisfugl*, Kæmpetukan*, Inka-Kakadue*, Halsbaandparakit, Europæisk Turteldue, Dolkestikdue, Kondor, Plettet Rørvagtel*, Tereksklire*, Dværgryle, Temmincksryle*, Kærløber*, Stor Kobbersneppe, Lille Kobbersneppe, Strandhjejle, Sarustrane, Skestork*, Afrikansk Marabustork, Krøltoppet Pelikan, Sortbrystet Frankolin*, Frankolinvagtel, Bastard af stor Skallesluger og Gravand*, Magellangaas.

Med Henblik paa de danske Fugle gøres der opmærksom paa, at Landbrugsministeriet velvilligst har givet Zool. Have Dispensation fra Jagtloven til Anskaffelse af disse Fugle i beskedent Omfang. NB. De med * betegnede Fugle er enten helt nye eller har ikke været i Haven i adskillige Aar.

PAS PAA TYVEN

En Tyv har ved at give det Udseende af, at han kom for at hente nogle bestilte Fugle, faaet Adgang til en af vore Medlemmers Lejlighed, vedkommende var ikke selv hjemme, men en Slægtning lukkede op Tyven blev sat i Forbindelse med Ejeren af Fuglene pr. Telefon og fik her Besked paa, at der ikke var bestilt nogle Fugle. Tyven spurgte, om han, da han nu var kommet ind, maatte have Lov til at se paa Fuglene, hvortil der blev svaret ja. Denne Venlighed belønnede Tyven med at stjæle 20 Sivfinker og 11 Ringastued, dette blev gjort saa behændigt, at den tilstedeværende Slægtning intet bemærkede. Fuglene blev straks afhændet til en hærværende Fuglehandler for en latterlig billig Pris. Sagen blev anmeldt til Politiet, som paa nuværende Tidspunkt leder efter Tyven. Ejeren fandt ved Opringning til Fuglehandlerne den næste Morgen sine Fugle.

Pas derfor godt paa, hvem De i Fremtiden giver Adgang til Deres Fuglestue og forlad ikke selv Stuen, før vedkommende er gaaet.

Formanden.

FORSLAG TIL LOVÆNDRING

FRA F. F. F.S BESTYRELSE

Se Generalforsamlings-Meddelelsen Pkt. 4.

§ 3.

Stykke a)

Funktionstiden for Bestyrelsesmedlemmer er 2 Aar. Hvert Aar ved den ordinære Generalforsamling i November Maaned fratræder henholdvis 2 og 3 Bestyrelsesmedlemmer. Første Gang Formand og Bestyrelsesmedlem, næste Gang Næstformand, Sekretær og Kasserer.

§ 6.

Saafremt Kontingentet ikke er indgaaet til Foreningens Kasserer senest 1ste Mødeaften i Oktober, opkræves Kontingentet + Porto ved Opkrævning gennem Postvæsenet; hvis denne Opkrævning ikke indløses, bliver paagældende Medlem slettet.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

„LANDSFORENINGEN"

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46, København. Tlf. Amager 4359 y.

Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19. Byen 6973.

Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. Ægir 3506. Holte 1265.

Kasserer: Ewald Christensen, Finsensvej 96, F.

Bestyrelsesmedlem: H. Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. Sal. S. Su, 6963 y.

Ordinær Generalforsamling

afholdes Mandag den 12. November Kl. 20 i Klubbens Selskabslokaler, Gothersgade 109.

Dagsorden:

1) Valg af Dirigent.
2) Formanden aflægger Aarsberetning.
3) Kassereren fremlægger det reviderede Aarsregnskab til Godkendelse.
4) Forslag fra Bestyrelsen, Ændring af Paragr. 3, stykke a, og Paragr. 6. Se andet Sted.
5) Forslag fra Medlemmerne.
6) Valg af a) Bestyrelsesmedlemmer,
   b) Bestyrelsessuppleanter,
   c) Revisorer,
   d) Revisorsuppleanter.
7. Eventuelt.

NB. Efter Tur afgår Næstformand, Sekretær og Bestyrelsesmedlem.

Efter Generalforsamlingen ordinært Møde med følgende Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Andespil.
3) Eventuelt.

SIDSTE MØDE

Efter at Formanden havde indledt med den obligate Oplæsning af og Velkomst til Maanedens nye Medlemmer og kort omtalt det kommende Lotteri, fik Aftenens Foredragsholder, Herr Malerm. *Aage Jørgensen*, Helsingør, Ordet for at tale om: Oplevelser i min Fuglestue.

Vi hørte nu først om Herr Jørgensens første spæde Begyndelse i hjemmelavede Bure, forfærdiget af Jerntraaden fra Sodavandskapsler trukket igennem tynde Trælister, og senere under større og bedre Forhold i et Lysthus i Haven med tilhørende Friluftsvolierer. Først nordiske Fugle, senere tropiske, saasom Brillefugle og de forskellige Astrilder, der, i den paa en Sydskraaning beliggende Volierer, havde givet gode Resultater, hvad der sikkert ikke mindst skyldtes, at der i selve Volięren fandtes flere Myretuer. Myrepupper er og bli'r jo det eneste 100 % sikre Opmadningsmiddel for de smaa Senegalfinker.

Senere havde Herr Jørgensen flyttet sin Samling op til dens nuværende Opholdssted i Fuglestuen paa Loftsværelset og her eksperimenteret med bl. a. Opdræt af 3-farvede Maagefinker og i en Periode australske Fugle. Undulater havde Herr Jørgensen ogsaa haft og her konstateret, at disse ganske vist var meget begejstret for Salt (som jo ingen levende Organisme kan undvære), men at paa den anden Side disse ved for megen Adgang hertil fik Unger med vanskabt Knoglebygning. Ogsaa her gælder det altsaa, at der skal være Maade med det.

Til Slut hørte vi om den Løggrønne Papegøjeamandine, som Herr Jørgensen adskillige Gange har haft Unger af, men endnu ikke har naaet at faa »paa Pinden«. Alle, der har haft denne Fugl i sin Samling, ved, at den hører til Liebhaveriets vanskeligste, og at den sjældent opnaar nogen højere Alder i Bur, selv naar man tilsyneladende har faaet dem foderfaste og vænnet dem til at tage almindeligt Frø, det er særligt Kanariefrø, de først begynder med, saa det maa derfor siges at være et særdeles smukt Resultat i det hele taget at faa dem til at skride til Æglægning.

Herefter havde København Kanarie Klubs Formand, Herr *Johansen*, Ordet for at lodde Stemningen for at afholde et Kaaringsskue for Kanarier ogsaa iaar. Da det jo er ikke ubetydelige Beløb at risikere for en lille Forening ved at afholde en Udstilling, som man ser selv store Klubber vige tilbage for, er det jo indlysende, man først vil høre Medlemmernes Stilling og Interesse i Spørgsmaalet. Man blev dog hurtigt klar over, at der blandt Medlemmerne var stor Interesse for at forfølge de foregaaende Aars stigende Succes. Da 90 % af Udstillerne og hele Kanarieklubbens Bestyrelse var tilstede, var det jo ogsaa det rette Forum at frembringe Sagen for.

Derimod var der knapt saa megen Enighed om Herr Johansens andet Forslag, nemlig at samtlige orangefarvede Fugle uanset Nuance fremtidig skulde konkurrere i samme Klasse. De fleste var af den Mening, at ligesom man har forskellige Nuancer i gult, var det ogsaa bedst at holde de forskellige Orangefarver hver for sig, ogsaa i Fremtiden. Vor førende Kanarieekspert, Herr *William Holm*, samt Herr *R. Tønnesen* og Aage Jørgensen udtalte deres Mening om dette Spørgsmaal samt om Pointsbedømmelse i det hele taget. Alle, der udtalte sig, var svorne Tilhængere af Pointbedømmelse. Desværre var der ingen tilstede af anden Mening, f. Eks. Klassebedømmelse, som jo anvendes ligesaa meget eller snarere flere Steder i Udlandet. En Udtalelse om, at man kunne ønske at høre en engelsk Dommers Syn paa vore Kanarier, maa vist være lidt af en Misforstaaelse. Det vil vist være det samme som at lade en engelsk Dommer bedømme f. Eks. rødt eller fynsk dansk Malkekvæg eller Danske Hunde (Grand Danois) for at nævne et Par andre af vore nationale eller lokale Racer. Ligesom tyske Dommere over hele Verden har været højt anskrevne som Dommere af Harzerfugle, kunne det være interessant at lade engelske Dommere bedømme vore Yorkchires og Norwichs (udtales Norrits), naar vi engang igen faar disse i større Mængde paa vore Udstillinger, men lad danske Dommere bedømme Kanarier af den danske Lokalrace efter, som Herr William Holm udtalte, en Pointskala, udarbejdet og afpasset efter danske Forhold. — Hvis vi da skal have Pointbedømmelse. —

Til Slut det sædvanlige Bankospil, dennegang over to Par Astrilder og Frø.

K. de F. M.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Allé 75.
Tlf. Glostrup 330.

Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46.
Tlf. Amager 4359 y.

Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13.
Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.

Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hel. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A. N. Tlf. Taga 9174 y.

„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.

Indskud Kr. 10,00.

Aarskontingent Kr. 5,00.

Medlemsmøde afholdes Torsdag den 8. November 1951 Kl. 20 hos Hr. *H. Tolmark*, Jagtvej 109 A, Telefon TA 9174 y.

I Oktober Maaned afholdt Klubben Medlemsmøde hos Hr. *Harup-Hansen*, hvor vi bl. a. gennemgik Aarets Yngleresultater.

Som oplyst i sidste Maaned har Klubben ladet fremstille et Antal Ynglekasser, som nu er til købs for Medlemmerne. Kasserne er udført i ½" høvlet Træ og ferniserede. De indvendige Maal er $17\frac{1}{2} \times 17\frac{1}{2} \times 25\frac{1}{2}$ cm. Prisen til Medlemmer er Kr. 8,00 pr. Stk. + Forsendelsesomk. Bestillinger indsendes til Kassereren.

Boston Petersen.

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanvej 134. Godth. 407 y.
Næstformand: E. Christensen, Finsensvej 96.
Sekretær: Bay Jensen, Malte Bruunsvej 5.
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allé 6.
Kontingent: 5 Kr. aarlig. Indskud: 7 Kr.

afholder Generalforsamling Torsdag den 8. November 1951 Kl. 20 i Sprogklubbens Lokaler: Rømersgade 23[1] tv.

Dagsorden:

1. Valg af Dirigent.
2. Formanden aflægger Beretning.
3. Kassereren aflægger revideret Regnskab.
4. Valg af Bestyrelse,
   a. Formand, Sekretær og Konsulent,
   b. Suppleanter,
   c. Valg af Revisorer,
   d. Valg af Suppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen.
6. Forslag fra Medlemmer.
7. Eventuelt.

Der er fælles Kaffebord, som er gratis for Medlemmer.

Efter Generalforsamlingen afholdes stort Andespil.

Gæster er velkommen. Husk: Ny Adresse.

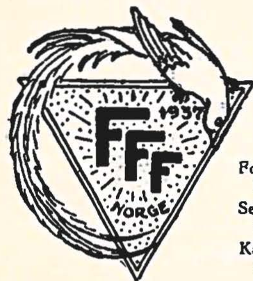

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER I NORGE

Formann: Øystein Hartvedt, Frydenbergveien 34 a, Oslo.
Sekretær: C. Otto Haanshuus, Fougstadtsgt. 39, Oslo.
Kasserer: R. Chr. Arnesen, Fagerheimsgt. 2, Oslo.

Det förste möte efter ferien ble holdt hos hr. *Hartvedt* på Grefsen den 21. september. Mötet var satt til kl. 6 eftm. for at medlemmene skulle få anledning til å se den vakre have og volierene för det ble mörkt. Vi ble også vist et par unger av Undulatne, der var albinos, antagelig de förste Undulat albinos opdrettet i Norge, det er virkelig morsomt at det er lykkes et av våre medlemmer å få til noe utenfor det almindelige, og vi håper at de vil bli tatt godt vare på.

Senere fortalte hr. *Haanshuus* om sin ferie i Stavanger og Bergen, hvor han hadde hatt den glede å treffe hr. *Feyling* og et par av de andre medlemmer af foreningen i Stavanger, Aviornis. Hr. Feyling hadde en pen, liten samling av forskellige fugler, derav en del nordiske finker. Hr. Feyling og de andre derborte håpet, at der for fremtiden kunne bli mer intimt samarbejde mellem våre to foreninger, hvilket også undertegnede håper på.

Efter en hyggelig aften skiltes vi for å dra ned til byen igjen, ved 23,30 tiden.

C. O. H.

MEDLEMMERS KØB, SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Chr. Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer.

Købes: 1,0 Sangparakit, 0,1 Amarant.
Aage Madsen, Skovbo, Viborg.

Købes: Nogle Par yngledygtige Fugle til Frilufts-voliere (Dværgpapegøjer, hvide Risfugle o. s. v.).

Sælges: Eller byttes med ovennævnte, 3 Par fine, yngledygtige blaa Strassere.
R. Hedes Pedersen, Tidsvildeleje, Telf. Nr. 56.

Sælges: Guld-Isabel Kanarier.
Laurits Olsen, »Gallina«, Folevang 11, Hillerød, Tlf. Hillerød 864 v.

Sælges: 1,1 Kinesisk Dværgvagtel, 1,1 Solfugle, 1,1 Indigofinker, alle fra Frilufts-voliere, samt 1 Vagtelbur.
Erik Andresen, Egholmen 18, Hillerød, Telefon Hillerød 1983 y.

Sælges: 3,2 Spidshalet Bæltefinker, 1,1 Lille Kubafinke fra 1951, Orange og Gule Kanarier.

Byttes: 1,0 Spidshalet Bæltefinke med tilsvarende (Blodfornyelse).

Købes eller byttes: 1,1 Ringastrild, 1,1 Maskebæltefinker.
Finn Larsen, Jydeholmen 39[2] tv., Vanløse.

Købes: 1,1 Ringastrild.

Sælges: 1,1 hvide Zebrafinker, 0,2 graa Zebrafinker, 1,0 hvide Maagefinker, 1,1 Undulater m/ 3 Unger.
Varmemester *C. W. Ottesen,* Soldeigsvej 15[3], tv, Kastrup, Telf. Ka. 2266

Købes: Fuglelitteratur, dansk, tysk, engelsk.
Albrecht-Møller, Kastrup.

DRIFTSREGNSKAB
FOR
„FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

fra 1. Oktober 1950 — 30. September 1951.

			Indtægt:	Udgift:
Beholdning pr. 1. Oktober 1950			Kr. 640,53	
Kontingenter			— 3.914,95	
Udlejning af Bure			— 116,00	
Indvundne Renter			— 6,91	
Indgaaet paa gamle Lodsedler			— 15,00	
Salg af Unger af importerede Fugle			— 269,00	
Indkommet ved Møderne		Kr. 711,85		
Leje af Lokaler, Foredragsholder og Indkøb af Gevinster til Bortlodning		— 657,23		
			— 54,62	
Depositum for importerede Fugle			— 100,00	
Bladet »Stuefuglene«:				
Trykning		Kr. 3.032,00		
Klichéer		— 329,73		
Redaktion		— 00,00		
Avisporto		— 345,40		
		Kr. 3.707,13		
Indgaaet for Annoncer	Kr. 221,00			
Salg af gamle Aargange	— 131,00			
		— 352,00		
				Kr. 3.355,13
Tryksager				— 160,44
Porto				— 275,20
Præmier				— 212,85
Emblemer				— 33,75
Tilbagebetalt Depositum				— 300,00
Annoncer i Telefonbogen				— 60,00
Diverse Omkostninger				— 34,40
Beholdning pr. 30. September 1951				— 685,24
			Kr. 5.117,01	Kr. 5.117,01

Oversigt over Foreningens Aktiver og Passiver pr. 39. September 1951.

Aktiver:	
Udstillingmateriale	Kr. 500,00
Pokaler	— 200,00
Billetter til Zool. Have	— 17,25
Gl. Aargange af »Stuefuglene«	— 00,00
Importerede Fugle	— 1.027,27
Emblemer	— 33,75
Beholdning pr. 30. September 1951	— 685,24
	Kr. 2.463,51

Passiver:	
Gæld til Bogtrykker	Kr. 776,00
Depositum for importerede Fugle	— 150,00
Formue	— 1.537,51
	Kr. 2.463.51

Revideret.

Daniel Nielsen. Ernst Pedersen.

E. CHRISTENSEN
Kasserer.

Ansvarshavende Redaktør: Albrecht-Møller, Chr. Kolds Alle 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378.

NIELSEN & SVENDSEN - SLAGELSE

STUEFUGLENE

UDGIVET AF »FORENINGEN FOR FUGLEVENNER«

27. Aargang DECEMBER 1951

2 OPDRÆT AF BRUNBRYSTET SIVFINKE

(MUNIA CASTANEITHORAX)

1. OPDRÆT

(Indstillet til Sølvmedalje).

Ved et Besøg hos en Fuglehandler i København i April 1951 saa jeg for første Gang den brunbrystede Sivfinke. Ved første Øjekast synes jeg ikke saa godt om den, særlig paa Grund af dens ret kraftige Næb. (Farvebeskrivelse, se »Stuefuglene«, Aug. 1951). Fuglen er ret buttet og kraftigt bygget. Resultatet blev alligevel, at vi prøvede at udtage et Par, som jeg tog med hjem. Kønnene er ens, dog med den Undtagelse, at Hannen er lidt kraftigere i Farverne og muligvis mere hvid paa Bugen end Hunnen. Parret blev omkring første Maj sat ned i mit Fuglehus, og det viste sig snart, at det var et rigtigt Par, idet Hannen begyndte med sin ejendommelige Sang at gøre Kur til Hunnen. Det varede heller ikke længe, før Hannen begyndte at bygge en rummelig kugleformet Rede, men det blev heller ikke til mere. Kort efter saa jeg, at Parret havde begyndt Redebygning i en anden Rede, den var halvaaben og var anbragt 2 Meter fra Gulvet. Redematerialet bestod af bløde Græsstraa, som Hannen alene bragte til Reden. Det første Æg blev lagt 1ste Juni, der kom ialt 4, et hver Dag, Æggene var hvide. Rugningen begyndte 5. Juni, skiftevis af Parret, og den 19. Juni var der Unger i Reden. Jeg var nu meget spændt paa, hvordan det vilde gaa med Opmadningen, idet Fuglene ikke vilde tage Opmadningsfoder, ikke engang friske Myreæg, men Fuglene vidste bedre Raad, idet de madede med tørt og spiret Frø (Hirse og Kanariefrø) samt halvtmodent Rapgræs og Fuglegræs. *Altsaa, disse Fugle er ikke insektædende, heller ikke i Yngletiden, og lever udelukkende ved vegetabilsk Foder.*

Ungerne trivedes godt, og den 8. Juli forlod de Reden, ialt 4 Stk., som blev madede yderligere i 14 Dage og var nu selvstændige. Ved Udflyvningen var Ungerne fuldt befjerede, ensfarvet graabrune, lidt lysere paa Bugen, Næbbet graablaat. Nu 2 Maaneder senere er Udfarvningen begyndt, idet det sorte ved Næbbet er begyndt at vise sig, ligeledes det sorte Baand paa Brystet, 2 af dem har begyndt at synge. Den 26. Juli havde Parret igen Æg, denne Gang 5, hvoraf de 4 blev udruget, men de levede kun faa Dage, Forældrene passede dem daarligt. Der blev yderligere lagt 4 Æg, hvoraf de 2 blev udruget, men heller ikke denne Gang passede det Forældrene at made dem tilfredsstillende.

I Begyndelsen af Yngletiden var Sivfinkerne ret ondskabsfulde mod andre Finker, men under større Pladsforhold kan de godt yngle sammen med disse.

J. P. Jørgensen,
Gedser.

Til Vitterlighed:
Gedser, den 25. September 1951.
Rich. Rasmussen. *Preben Jørgensen.*

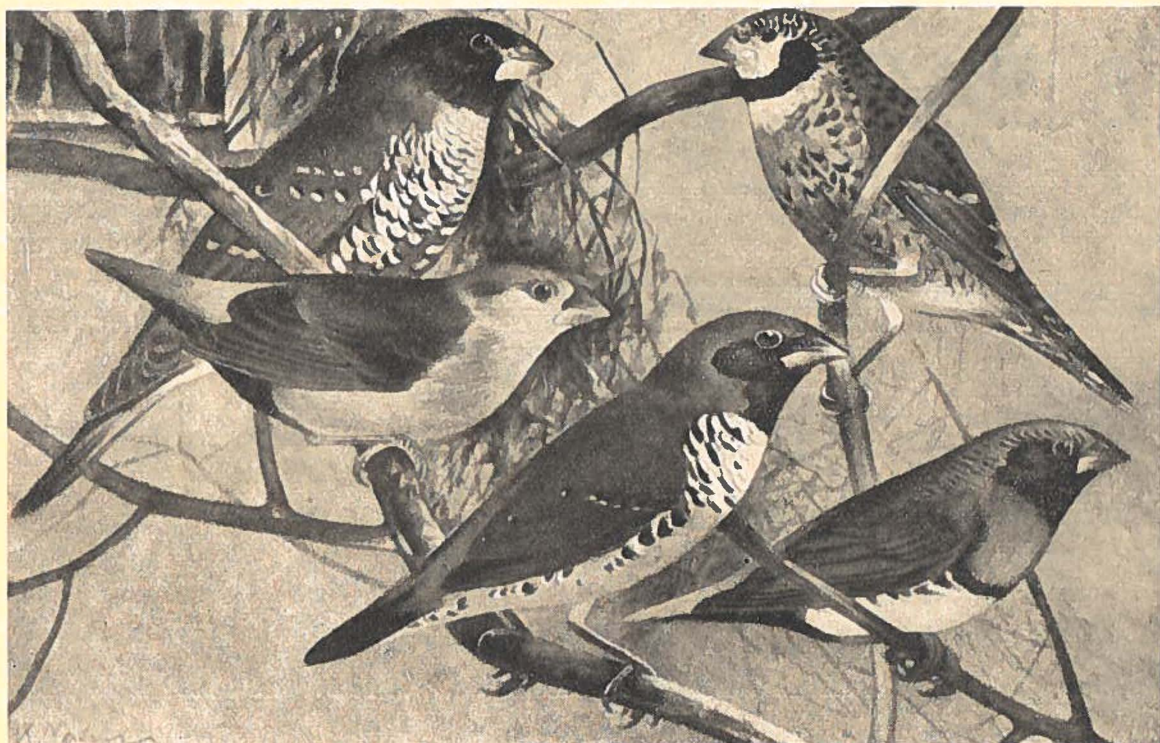

Rødhovedet Amandine (Han)
Amandine erythocephala

Baandfinke (Han)
Amandina fasciata

Gul Sivfinke
Munia xanthoprymna

Hvidbrystet Sivfinke
Munia pectoralis

Brunbrystet Sivfinke
Munia castaniethorax

2. OPDRÆT

Foraaret 1951 var et Lyspunkt med Hensyn til Fugleimporten, idet de første større Sendinger Fugle fra Australien kom hertil. Blandt disse Sendinger var ogsaa en Del af de »Australske Nonner« — Sivfinkerne. Af denne Art kom 3 Slags hertil, nemlig den hvidbrystede, den brunbrystede og den gulbugede Sivfinke. Jeg skal villigt indrømme, at den hvidbrystede Sivfinke tiltrak mig mest, men da den allerede var opdrættet her i Landet, var der jo Sport i at forsøge at faa Opdræt af en af de to andre.

Jeg valgte den brunbrystede og anskaffede mig et Par hos en af vore Fuglehandlere. Begrebet »et Par« er jo ret svævende, naar det drejer sig om Fugle, hvor Kønnene er ens, ganske vist anføres der i visse Fuglebøger, at der er en — omend ringe — Forskel paa Kønnene, jeg maa tilstaa, at jeg endnu ikke har kunnet finde Forskellen. Efter bedste Skøn udvalgte jeg mig 2 Fugle, idet jeg tog Hensyn til Fuglenes Størrelse og hele Opførsel. Fuglene blev anbragt sammen med en Del andre Pragtfinker i en indendørs Voliere, der har Forbindelse med en udendørs Voliere. De følte sig tilsyneladende straks godt tilpas og viste sig — i Modsætning til de almindelige Nonner — at være mere livlige. Et Par Dage efter, da jeg opholdt mig i Volierens Nærhed, hørte jeg en underlig pibende Lyd, og det viste sig at være den ene af Sivfinkerne der sang, og da jeg før Fuglene blev sat i Volieren havde ringmærket dem, kunde jeg konstatere, at det var den, der var ringmærket som en Han; stor var imidlertid min Skuffelse, da jeg nogle Dage senere ogsaa hørte »Hunnen« synge. Jeg henvendte mig nu til Fuglehandleren og klagede min Nød og fik Lov at laane hele Kollektionen — syv Fugle — med hjem til Afprøvning. Jeg satte nu Fuglene een for een i Bur og afprøvede dem, og Resultatet var ikke særligt straalende: seks Hanner og een tvivlsom. Den tvivlsomme blev nu anbragt i et lille Bur, der blev sat ind i Volieren, og tre Hanner blev sluppet ind, det varede kun et Øjeblik, saa sværmede

de tre Hanner om Buret syngende af fuld Hals. Sandsynligheden for, at »den tvivlsomme« var en Hun var nu vokset betydeligt; da jeg havde den store Fordel at være i besiddelse af seks Hanner, vilde jeg se at faa et »Sympatipar«, hvorfor jeg slap alle syv Fugle ind i en tom Voliere og lod den formodede Hun selv vælge en »Livsledsager«. Da dette var gjort, blev de fem overskydende Hanner returneret, og jeg kunde saa begynde med et formodet Par. Fuglene blev anbragt i den før nævnte Voliere, og ærlig talt, jeg ventede mig ikke noget Resultat, ialt Fald ikke i Aar. En Dag savnede jeg imidlertid den ene af Sivfinkerne, og under Eftersøgningen saa jeg den smutte ud af en Rede, og jeg kunde ikke nære mig, jeg maatte undersøge Reden, og det viste sig, at der laa fire Æg i den. Da der paa daværende Tidspunkt var Æg eller Unger hos de andre Arter, der kunde forventes at yngle, var der ingen Tvivl, mit formodede Par var et virkeligt Par, idet et nærmere Eftersyn viste, at tre af Æggene var befrugtede. Æggene er hvide, lidt større end Maagefinkeæg og lidt aflange. Fuglene var meget fortrolige, og inden jeg var ude af Volieren, var den ene af Fuglene inde og fortsætte den afbrudte Rugning, og som det senere viste sig, tog de ingen Notits af, at jeg med Mellemrum foretog »Redeeftersyn«. Reden, de havde valgt, var »Taglejligheden« af en Rede bygget af Helenaastrilden. Der er det mærkelige ved denne Fugl, at den ovenover den egentlige Rede, der er meget tæt og med et meget lille Indgangshul skraat nedefter, bygger en halvaaben kugleformet Rede (Soverede for Hannen er det ikke, thi jeg har aldrig set Hannen opholde sig der). Denne Rede var bygget under et Halvtag i Friluftsvolieren frit i Grene ca. 2 m over Jorden, og det var denne halvaabne Rede, som Sivfinkerne ved Hjælp af grove Byggematerialer (Græs og Straa) havde gjort beboelig. Reden havde et frontalt Indgangshul paa ca. 4 cm i Diameter, hvilket jo er ret stort.

Omkring 1. September viste et Eftersyn, at der var kommet 3 Unger; Ungerne blev passet upaaklageligt af begge Forældrene, Hannen opholdt sig i Reden om Dagen og Hunnen om Natten.

Alle mine Fugle faar den almindelige Tropeblanding (forskellige Sorter Hirse og Kanariefrø, Kolbehirse, spiret Frø), almindeligt Opmadningsfoder (haardkogt Æg, knust Kiks og Hvedekim) og af og til Melorme. Af disse Foderbestanddele bemærkede jeg, at Sivfinkerne tog saavel Frø som Opmadningsfoderet. Melormene gik de heller ikke af Vejen for, jeg saa ofte begge Forældrene sidde og »tygge« paa Ormene og saaledes presse Indmaden ud. Uvist af hvilken Grund viste det sig, at den ene af Ungerne voksede meget kraftigt, medens de 2 andre sakkede agterud og tilsidst bukkede under. Den 22. September saa jeg Ungen ude for første Gang, en lille brun Tingest, lysere paa Bugen, med sort Næb og med en Hale, der kun var 1 cm lang. Forældrene, der ellers var meget rolige, blev nu nervøse og vimsede om Ungen og gennede alle Fugle væk, der nærmede sig den.

Ungen trives godt og er nu selvstændig, og da det nu er saa sent paa Aaret, at der ikke kan forventes mere Yngel, er Forældrene blevet »separeret« for Hvilesæsonen.

Mine Erfaringer med denne Fugl er, at den er rolig og haardfør, hvilket bevises ved, at Ungen lige efter Udflyvningen opholdt sig i den udendørs Voliere i alt Slags Vejr, og kun i den første Tid søgte Reden om Natten. Ernæringen er som anført den almindelige for vore Tropefugle, der er ikke givet noget specielt Tilskudsfoder ved Opdrættet.

København, den 22. Oktober 1951.

Preben Bohse.

Gunnar Stumpe,	*Carl D. Fog,*
Murermester,	Lædervarehandler,
Livøgade 9, Ø.	Fuglevadsvej 15,
	Kgs. Lyngby.

RETTELSE

I Notitsen sidste Nummer under ovenstaaende Overskrift havde der desværre indsneget sig et Par Trykfejl, der stod 20 Sivfinker, det skulde være 2,0, altsaa 2 Hanner, og de 11 Ringastrilder skulde være 1,1, altsaa et Par — men derfor var det ikke mindre ærgeligt, hvis ikke Fuglene var blevet fundet. De misvisende Angivelser samt Ortograferingen af Ringastrilder bedes os undskyldt.

Red.

MINE ERFARINGER MED

ALFE-ASTRILDEN

E. Bøgh Mortensen.

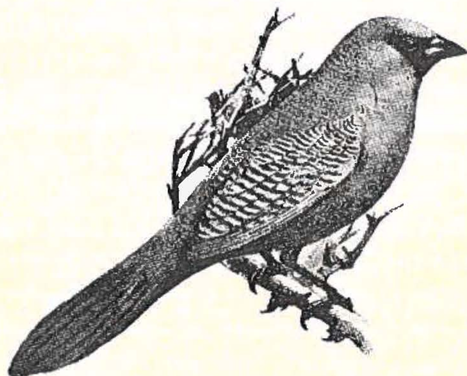

Estrilda erythronotos (Viell).

Efter at have læst Artiklen om Alfeastrilden og dens Opdræt i en anden Verdensdel, vil jeg hermed gerne fremføre nogle Oplysninger om mine Oplevelser med denne Fugl i Sommer, selv om Opdrættet ikke blev 100 pCt. vellykket.

I Efteraaret 1950 fik jeg et Par Alfeastrilder, som til min store Glæde straks viste sig at være et fint Par.

Kønsforskellen bestod i en mere udvisket Farve hos Hunnen end hos Hannen. Men efterhaanden svandt denne Farveforskel efter Udsætningen i Friluftsvolieren. I Dag er det helt umuligt farvemæssigt set at skelne de to Køn fra hinanden. Hvori dette Farveskifte kan ligge, er vanskeligt at afgøre; men ogsaa dette Problem vil engang naa sin Løsning.

At se i en Friluftsvoliere disse dejlige Fugles Flugt imellem Blomster og Planter og at betragte, hvorledes disse, sommerfuglelette, legende over Vand og mellem grønne Siv, er et uforglemmeligt Syn. Sikre som den store Guldsmed kaster de sig med Lynets Hast, naar et Insekt frister dem som Bytte.

Deres store Iver efter at gaa i Gang med at yngle blev min store Sorg. Støttet paa to ca. $^{1}/_{2}$ cm tykke Fyrregrene byggede de op ad Væggen en stor, klodset Rede, meget lig en Spurverede. Denne var næsten firkantet (ca. 28 × 21 cm), Underlaget bestod af Dværghirse, fra 12—15 cm lange Kolber, hvis Frøstande de først havde tømt. Men maaske den øvrige Opbygning af andet Materiale skyldtes, at Maskebæltefinkerne og de blaahovede ogsaa var interesserede i dette Byggestof, hvorfor dette efterhaanden slap op. Oven paa dette Materiale byggede de stadigt skødesløst deres Redes Konturer af de groveste Materialer, de kunde finde, heriblandt en Del Blade af Hundegræs og andre grove Græsarter. Indvendig blev den foret med smalbladet Rapgræs, hvis Blade de selv ivrigt plukkede i Volieren. Til sidst blev den udforet med grove Hampetaver og Jute. Bemærkelsesværdig var Indgangshullet, der nærmest var ovalt, $7^{1}/_{2}$ × 5 cm, med den største Akse vandret. Selve Rederummet var ligeledes aflangt og meget rummeligt, saa Fuglen under Rugningen laa med Siden til Indgangshullet, hvilket sikkert skyldes Hensynet til deres lange Haler, der i Rugetiden kun viste en svag Bøjning mod f. Eks. Sommerfuglefinken og andre Astrilder, der ofte har helt buede Haler i denne Periode.

De lagde 5 Æg, der troligt om end lidt ængsteligt blev ruget i 13 Dage. Æggene var slanke og temmelig spidse i den ene Ende.

Nogle faa Dage efter Udrugningen begyndte Ungerne allerede at tigge, og snart udviklede dette sig til et sandt Vræl.

Forældrenes Iver var eksemplarisk, men de friske Myrerpupper rørte de næsten ikke. Tilsyneladende vilde de selv fange deres Føde in natura. Men her undslap heller intet deres Lynangreb. Af Grønt tog de en Mængde Kim og aljeagtige Planter sammen med Frø af spirede Græsarter, som var deres Hovednæring. Allerede efter 18 Dages Forløb var Ungerne flyvefærdige og forlod Reden, men omkom ynkeligt samme Nat, da Forældrene sikkert takket være en af vore smaa Misser ikke kom ind i Fuglehuset om Natten, men sad i Læ i et Hjørne af Volieren under nogle Humleranker. Straks, da jeg om Morgenen kom ud til Volieren, kunde jeg se, at der var noget usædvanligt paa Færde, idet Alfeastrilderne fløj skrappende og pippende rundt. Saa stor var deres Sorg, at de Resten af Sommeren helt undlod at foretage yderligere Yngleforsøg.

Dette var, hvad man kalder: Nærved og næsten.

En Ejendommelighed ved Ungernes Fjerdragt var dens haarlignede Struktur, varme-

isolerende af nogen Betydning kan man næppe betegne denne lette Ungedragt, hvorfor det kunde tyde paa, at netop disse Unger krævede en nogen højere Temperatur efter Udflyvningen end andre Astrilders Unger. Dette i Forbindelse med netop denne kritiske Nats fugtige Vejr var uden tvivl Aarsagen til mit Uheld. Havde Forældrene faaet dem kaldt ind i Reden, var sikkert intet sket, men nu blev det altsaa eet Par af mine Fugle, der ikke lønnede mit Arbejde med Afkom, men de var ogsaa de eneste.

KONTINGENTET

I Sept. Nummeret af »Stuefuglene« havde Bestyrelsen for F. f. F., Landsforeningen, en Opfordring til Medlemmerne om at indbetale Kontingent for at aflaste Bestyrelsen en Del Arbejde.

Opfordringen var vel heller ikke uden Grund, hvorfor Undertegnede ogsaa fulgte denne og indsendte Kontingent den 14. September.

Næste Nummer af Stuefuglene bragte en lille Notits med Tak til de Medlemmer, som fulgte Opfordringen. Alt sammen pænt og paaskønnelsesværdigt *til næste Aar.*

Men derefter fulgte en Angivelse af hvor mange.

Kunde det ikke have været undgaaet? Havde det ikke set bedre ud med om nødvendigt en ganske beskeden Tak? Og saa maaske Haabet om, at mange flere vilde følge Opfordringen til næste Aar?

Med den anvendte Fremgangsmaade anspores Medlemmerne vist ikke til Hjælpsomhed.

Noget ganske andet er, at den Tjeneste, Undertegnede her vilde yde Bestyrelsen, ret og slet blev en Bjørnetjeneste. Den 17. Oktober modtog jeg trods al min Hjælpsomhed en Opkrævning paa Kr. 12,60.

Altsaa, det blev en Hjælp til Besvær for Bestyrelsen og Udgift for Foreningen.

Dette kan og er dog tilgivet som Medlemmerne i hvert Fald sikkert forstaar. De fleste har tilgivet Bestyrelsen dens Notits ang. Kontingent i sidste Nummer. *En af de elleve.*

— — —

Vi skal ikke gøre Forsøg paa at bortforklare den kedelige Fejl, der skete ved Udsendelsen af de af Postvæsenet trykte Kort, hvor en Del af de Medlemmer, der selv havde indsendt Kontingenter, atter blev opkrævet, nogle af dem var ganske vist først modtaget efter at Kortene var sorteret. Men det var en Fejl, og vi beder undskylde, derimod kan vi ikke se, de har Ret i deres anden Paastand. Det skal stadig huskes, at det er Medlemmernes Forening, og Medlemmerne har Forpligtelse overfor den, ogsaa til at yde den Hjælp, Foreningen trænger til — Bestyrelsen maa i utallige Situationer gøre det, og naar man saa opfordrer mellem 3 og 400 Medlemmer til at indsende Kontingentet, er det beskæmmende, at kun 2 efterkommer det. I Begyndelsen troede vi ogsaa, at en almindelig høflig Opfordring vilde frugte, men mange Aars Erfaring har desværre vist, at det overhøres, derfor har Bestyrelsen ment, at maaske denne lille Notits kunde skabe lidt Uro og maaske en daarlig Samvittighed hos nogle af dem, som svigtede — saa de næste Gang følte, at det ikke er Bestyrelsen, men deres Forening der kalder og derfor maa hjælpes. Red.

FUGLEUDSTILLING

Der har været afholdt Udstilling i »Fuglevennen, Nykøbing F.«, 28.—30. Sept. paa Restaurant »N. F.«. Lokalet var stort og lyst, saa Rammen om Fuglene var den bedste, Burene var anbragt langs Væggene i passende Højde, og midt i Salen var anbragt to store Volierer, omgivet af et nydeligt Arrangement af Blomster og Perlesten, indrammet af røde Mursten.

Fuglene var alle delt i to Afdelinger, 1. Selskab, d. v. s. indkøbte Fugle, og 2. Opdræt, ellers var Opdelingen den sædvanlige. Papegøjer og Parakitter, Kanarier, Tropefugle og Undulater.

Papegøjer og Parakitter

rummede to helt store Numre under Opdræt, det var meget smukke og velholdte Fugle, der tjener Ejeren til stor Ære.

F. F. F.s Guldmedalje for bedste Nummer + 1. Pr.

tilfaldt 1,1 rødvinget Parakit — M. Rasmussen, Sandby.

Ærespræmie:

10 Stk. Nymfeparakitter. — M. Rasmussen, Sandby.

Kanarier,

her fandtes mange smukke Dyr, og man kan straks fastslaa, at Kvaliteten laa over Middel. De udsatte Præmier fordeltes saaledes:

Selskab.

Ærespræmie for gul Kanarie: Sv. Aa. Andreasen.
1. Præmie « « « Fl. Christiansen.
2. « for brogede Kanarie: Peter Olsen.

Opdræt.

Ærespræmie for gul Kanarie: Ib Askholm.
« « broget Harzere: Ib Askholm.
« « grønne « Ib Askholm.
1. Præmie A « hvid Kanarie: Ib Askholm.
« « B « orange « Aage Schächter.
« « C « pirolgule « Ib Askholm.
« « D « gul « Friis Hansen.
2. Præmie A « broget Kanarie: Einar Jochumsen.
« « B « « Harzere: Ib Askholm.
« « C « hvid Kanarie: Ib Askholm.
« « D « broget « Ib Askholm.

Tropefugle

omfattede ogsaa flere gode Numre, enkelte meget smukke og velholdte indkøbte Fugle og mange særdeles gode Opdræt.

Selskab.

Ærespræmie, 1,1 Sølvnæb: Holger Nielsen.
1. Præmie, 1,1 Tigerfinker: Børge Chortzen.
2. Præmie, 1,1 Hartlaubssisken: Hj. Andreasen.

Opdræt:

Ærespræmie, Gulbrystet Astrild: Otto S. Legind.
« Baandfinker: H. Christiansen.
« Diamantfinker: M. Rasmussen.
1. Præmie, A Tigerfinker: Otto Sand Legind.
« « B Sommerfuglefinker: Erling Jensen.
« « C Hvide Zebrafinker: Otto S. Legind.
2. « A Sommerfuglefinker: Carl Juul.
» « B Sølvnæb: Johs. Mathiesen.

Undulater,

her var de indkøbte Fugle de bedste, for Opdrættets Vedkommende var flere meget unge og ingen helt gode.

Selskab.

Ærespræmie, normalfarvet, lysgrøn: M. Olsen.
1. Præmie, gulmasket, samme.
2. Præmie, normalfarvet, lysgrøn: M. Olsson.

Opdræt:

2. Præmie, Opaline, M. Olsson.

Desuden var af Fuglehandler *G. Ronch*, Charlottenlund, udstillet 8 sjælnere Arter Astrilder og Finker udenfor Bedømmelse og en Stand Frø fra Ohlsens Enke.

Som Dommere fungerede *C. F. Cornelius* og *Albrecht Møller*, København.

Fra Bestyrelsens Side var der lagt op til en vellykket Udstilling, og man maa haabe, Resultatet er bleven godt.

»*Argus*«.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

„LANDSFORENINGEN"

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46 København. Tlf. Amager 4359 y.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19. Byen 6973.
Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. Ægir 3506. Holte 1265.
Kasserer: E. Petersen, Engelstedgade 96, Ø.
Bestyrelsesmedlem: H. Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. Sal. S. Su. 6963 y.

NÆSTE MØDE

afholdes Mandag den 10. December Kl. 20 i »Klubben«s Lokaler, Gothersgade 109.

1. Meddelelser fra Bestyrelsen.
2. Film.
3. Bortlodning.
4. Køb og Salgsbogen.
5. Eventuelt.

Tag interesserede Bekendte med til Mødet.

Generalforsamling

i »Klubben«s Lokaler, Gothersgade, den 12. November 1951. Efter Formanden havde budt velkommen, gik man over til:

Valg af Dirigent:

»Stuefuglene«s Red., Herr Hotelejer *Albrecht-Møller* blev foreslaaet og valgt og kunde herefter konstatere Generalforsamlingens lovlige Indvarsling.

2. Formanden aflægger Beretning om det forløbne Aar, 1950-51.

Formanden nævnte de forskellige Foredragsholdere, der i Aarets Løb havde bidraget til Medlemsmødernes høje Standard, især havde Magister *Holger Poulsen*, Malermester *Aage Jørgensen*, Overbetjent *Chr. Pedersen* samt den fra Galathea-ekspeditionen kendte Ornitolog Herr *C. Meng* fra Solrød været interessant at høre.

Blandt Forningens andre Arrangementer havde ogsaa Gættekonkurrencen over 12 udstoppede Fugle, stillet til Raadighed af Herr *William Holm* fra dennes store Samling udstoppede Fugle, samt Købs- og Salgsaftenen i Haveselskabets Have, hvor langt over 100 Fugle skiftede Ejer til Priser baade Køber og Sælger kunde være tjent med. Særligt havde det her vakt Medlemmernes Bifald, at Fuglene ikke blev kunstigt fordyrede fra Foreningens Side, idet denne ansaa Arrangementet som en Service overfor Medlemmerne og derfor frafaldt Kravet om Salær.

Saavel Gættekonkurrencen som Købs- og Salgsaftenen var kun ment som Forsøg, men da begge Dele var faldet i Medlemmernes Smag, vil de blive gentaget i forbedret Udgave i det kommende Aar.

3. Forelæggelse af det reviderede Regnskab pr. 30. Oktober 1951.

Formanden oplæste Regnskabet, der havde været aftrykt i sidste Nummer af Bladet, og kommenterede den uhyre Stigning af Bladet »Stuefugle«, foraarsaget dels ved de stigende Papirpriser dels ved stadigt stigende Arbejdslønninger, der slutteligt havde medført, at man havde skiftet til et Provinsbogtrykkeri. Regnskabet godkendtes.

4. Indkomne Forslag.

Det i sidste Nummer af Bladet aftrykte Forslag til Lovændring blev diskuteret og vil paa næste Møde blive forelagt som Lovforslag. Ingen Medlemmer havde indsendt Forslag.

5. Valg af Kasserer.

Da Herr *E. Christensen* grundet manglende Tid ikke saa sig i Stand til at fortsætte, valgtes Herr *Ernst Petersen* i Stedet.

6. Valg af Bestyrelsesuppleanter.

Genvalg af Herr *P. Wigant*, nyvalgt Herrer *E. Christensen* og *Anker*.

7. Valg af Revisorer og Revisorsuppleanter.

Genvalg af Herr *Daniel Nielsen*, nyvalgt Herr *William Holm*. Genvalg af Suppleanten, Herr Murermester *P. Stumpe*.

Efter en Tak til Dirigenten kunde Formanden herefter erklære Generalforsamlingen for hævet, og efter Oplæsningen af Maanedens nye Medlemmer gaa over til Aftenens Clou, Andespillet over 5 fede Herregaardsænder og en Gaas samt en Række Trøstpræmier skænket af Formanden. Til Slut amerikansk Lotteri over et Bur med et Par Tigerfinker og Sommerfuglefinker.

K. d. F. M.

„D. U. K."

Formand: Kai R is-Hansen, Nørre Allé 75.
Tlf. Glostrup 330.

Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46.
Tlf. Amager 4359 y.

Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13.
Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.

Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hel. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A. N. Tlf. Taga 9174 y.

„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.

Indskud Kr. 10.00.

Aarskontingent Kr. 5.00.

Medlemsmøde afholdes Torsdag den 13. December 1951 Kl. 20 hos Hr. *E. Christensen*, Prinsessegade 35. Telefon AM 5005.

Ordinær Generalforsamling afholdes Torsdag den 10. Januar 1952 Kl. 20 hos Hr. *C. Burhøi*, Cottagevej 16, Hellerup. Telefon HE 1927. Dagsorden ifølge Lovene:

1. Valg af Dirigent.
2. Formanden aflægger Aarsberetning.
3. Kassereren fremlægger Aarsregnskabet til Godkendelse.
4. Forslag fra Bestyrelsen.
5. Forslag fra Medlemmer. (Disse Forslag skal være Bestyrelsen i Hænde senest 10 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse).
6. Valg til Bestyrelse og Revisorer samt Suppleanter.
7. Eventuelt.

Boston Petersen.

FORENINGEN „FUGLEVENNEN"
NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind.
Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen.
Grønsundsvej 58, 1ste.
Kasserer: Ida Sand Legind.
Bestyrelsesmedlemmer:
Peter Ditlevsen, Guldborgsundsvej 17. Mogens Olsen, Vesterskovvej 85.

Medlemsmøde med Præmieuddeling afholdtes hos Konditor *Due* Torsdag d. 18. Oktbr. 1951 Kl. 19,30. Formanden bød den store Forsamling velkommen, omtalte Udstillingen og med Hensyn til Bedømmelse vil der uden al Tvivl komme Pointsbedømmelse for Kanarier og Undulater, Skalaen herfor er ikke tilrettelagt endnu. For Tropefuglenes Vedkommende indenfor Opdrættet vil der antagelig blive en Ændring f. Eks. i 2 Klasser, 1. Klasse med Forældre, 2. Klasse uden Forældre, for at undgaa Unger, der bliver opmadet af Ammefugle, bliver sat i 1. Klasse, da Dommerne, ved Opdræt hvor Forældrene ikke er med, efterlyser disse. Og en Tak til Frøfirmaet J. E. Ohlsens Enkes Filial, Slotsgade, for Fuglefrøet, der er skænket Foreningen, blev til 21 Poser Frø, som vil blive spillet bort ved de kommende Medlemsmøder, herefter Bankospil af Planter, Fugle og Frø. Kl. 22,45 hævede Formanden Mødet med et Tak for Besøget.

Sidste Medlemsmøde afholdtes hos Konditor *Due* Torsdag den 1. Novbr. -51 Kl. 20.

Foreningen har faaet saa mange Nyindmeldelser, at det kan knibe med at skaffe Plads ved Medlemsmøderne.

Ogsaa til dette Møde var Lokalet godt besat, Formanden bød velkommen, oplæste Medlemmers Køb- og Salgsbog og henviste til denne. Oplyste, at der vilde blive afholdt Studiekredsmøde den 22 ds., opfordrede Medlemmerne til at tage interesserede med til en fornøjelig Aften. Herefter Bankospil over 10 finere Planter, 8 Pk. Frø og 4 Par Fugle, desuden paa Amrk. Lotteri

1 Par Kanarier. Formanden henviste til Andespillet paa N. F. Tirsdag den 6. Novbr. 20 Ænder — 2 Gæs og 2 Kolonialkasser!

Kl. 22[45] hævedes Mødet med en Tak for det gode Besøg.

Studiekredsmøde afholdes sædvanlig Sted Torsdag den 6. December Kl. 19,30. Formanden indleder med et Foredrag »Smaafugle i Fangenskab«.

Desuden Medlemsmøde Torsdag d. 13. Decbr. Kl. 19,30 med mange Overraskelser i Aftenens Løb.

Legind.

K. K. K.

Form.: K. Johansen. Hambroesgade 19, Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanvej 134, Godth. 407 y.
Næstformand: E. Christensen, Finsensvej 96.
Sekretær: Bay Jensen, Malte Bruunsvej 5.
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allé 6.
Kontingent: 5 Kr. aarlig. Indskud: 7 Kr.

afholder Møde Torsdag d. 6. December 1951 Kl. 20 i Rømersgade 23.

1. Meddelelser fra Bestyrelsen.
2. Bedømmelse af Kanarier, specielt rød og orange.
   Demonstration af Fugle.
3. Bortlodning.
4. Eventuelt.

Sidste Møde var vor aarlige Generalforsamling, vore nye Lokaler var besat til Trængsel, og Stemningen var god, navnlig efter at Kassereren fremlagde det flotte Regnskab og meddelte, at der var gratis Kaffe og Kager til hele Forsamlingen. — Alle Bestyrelsesvalg var Genvalg. Da Diskussionen om Kaaringsskuet var til Ende, sluttede Aftenen med et mægtigt Andespil.

Bestyrelsen.

MEDLEMMERS KØB, SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde. Chr. Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer.

Købes: 1,1 olivengrønne Astrilder, evt. byttes.
Sælges: 1,1 gulbrogede Maagefinker, Ynglepar.
Byttes: 1,1 Tigerfinker, Ynglepar, med 2,0 Zebrafinker fra i Sommer.

R. Skovgaard Lauersen,
Møllegade 72, Skanderborg.

Sælges: 1,1 lille Kubafinke, Kr. 45,00, 0,1 Kin. Dværgvagtel, Kr. 40,00, 3,0 Blaa opalin Undulater med gul Maske à Kr. 12,00, 1,0 Blaa opalin Undulater. Alle fra Friluftsvoliere og i fin Stand.
Købes: 0,2 hvidstrubede Klerkefinker. Alt Fuglelitteratur, ogsaa defekt.

Bent Hermansen, Østervej 9, Vordingborg.

Købes eller byttes: 1,1 Sommerfuglefinker, 0,1 hvid Zebrafinker, 1,1 Amarant, 1,1 Rødorange Kanariefugle.
Sælges eller byttes med ovenstaaende: 3,4 Alm. Zebrafinker, 2,0 Sølvnæb, 1,0 Muskatfinker, 0,1 Mørkbroget Maagefinke byttes med tilsvarende (Blodfornyelse), 1,0 hvid Zebrafinke.

Jan Anker, Parcelvej 160,
Lyngby, Telf. Frdl. 6733.

Købes: 1,0 Rødorange Kanarier.
Sælges: 1,1 Agapornis fischeri, 1,1 Agapornis personata.

Chr. Poulsen, Fredericiagade 40,
Telf. 881, Vejle.

Købes: 0,1 Spidshalet Bæltefinke.

Svend Hansen, Baldersvej 17, Viborg.

Sælges: Undulater, blaa, isabel, grønne samt hollandsk brogede, ogsaa i gulmaskede, gerne bytte med Bøger.
Alle Fugle fastringede med D. U. K. Ring.

Kai Riis-Hansen, Nørre Allé 75,
Glostrup, Telf. 330.

Købes: 0,1 Orangerød Kanarie fra Sommer.
Sælges: 1,1 Kinesiske Dværgvagtler.

F. K. Simonsen, Solbakkevej 16[1], Hjørring.

Sælges: 1 nyt Kassebur 55 × 30 × 35 cm, 1 brugt Kassebur 75 × 30 × 50, eventuelt byttes med unge Tropefugle.

Hyldebrandt Hansen, Klokkerbakken 7,
Virum, Telf. Fr.dal 7436.

Købes: Stuefuglelitteratur samt Stuefuglebilleder, danske saavel som udenlandske, eventuelt byttet med Fugle, Bure eller lignende.

Skræddermester *Carl Th. Petersen,*
Jernbanevej 6, Rønne, Bornholm.

Sælges: Kanarier, Rødorange og Rosa.
Købes: Danske brogede Undulater, eventuelt byttet med 1,1 broget blaa og 1,1 Gulhovedet Blaa Opaline Undulater.

J. Jørgensen, Sommerlystgade 13, Horsens.

Ansvarshavende Redaktør: Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378.

NIELSEN & SVENDSEN - SLAGELSE

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

27 Aargang JANUAR 1952

Nytaar 1951–1952

Ved Aarsskiftet gør man Status for det svundne Aar, og skal man fuglemæssigt gøre Status for 1951, kan der være nok at skrive paa Passiv Siden. Importerne var smaa — Frøet er steget, for flere Sorters vedkommende meget mere end Pristalsstigningen — det var et særdeles vanskeligt Foraar og mange Steder døde de første Kuld Unger, hvis Æggene i det hele taget var befrugtet — det var første Aar jeg har set to Lærkereder med en Unge i hver, og Viben traskede rundt med en eller to Kyllinger, mange fik slet ingen og lavede Rede paany. — Det fugtige Foraar krævede sin Tribut — helt ind i Fuglestuen og Volieren var det mærkbart — men saa skal det rigtignok ogsaa anføres paa Aktiv Siden, at der i denne Sommer og lange Efteraar er opnaaet mange særdeles gode Opdrætningsresultater.

Unger af Senegalfinkerne er nu paa vore Udstillinger saa godt som almindelige, Tigerfinkerne ligeledes. Selv om Sommerfuglefinkerne og Amaranterne endnu stadig holder Teten, olivengrøn Astrild har været vist flere Steder i Aar, Agapornider er personata og fischeri de almindelige selv om Spurvepapegøjerne nu ogsaa er kommet med; Nymfeparakitterne, Rosellaen og rødvinget Parakit har ogsaa været vist, desuden har vi her i Bladet „STUEFUGLENE" bragt Beretninger om flere fine Opdræt, hvoraf nogle endda er 1. Opdræt — og flere følger — det kan kun glæde at se, hvor dygtige Opdrættere efterhaanden er bleven til at skabe Ynglebetingelser for vore Tropefugle, og vi maa haabe det yderligere i det nye Aar kan udbygges, ogsaa mange andre Opgaver ligger og venter paa Løsning — og fra Redaktionens Side ønsker vi Held og Lykke i Arbejdet fremover og hermed til alle Bladets Læsere RIGTIG GLÆDELIGT NYTAAR.

Albrecht-Møller.

1. OPDRÆT AF SKÆGFINKEN

(*Sporopipes squamifrons*).
Sydøstafrika.
(Indstillet til Sølvmedalje).

For ca. 20 Aar siden traf jeg første Gang Skægfinken; den sad hos en Fuglehandler i et Bur sammen med en Del andre Fugle, der lige var kommet hjem fra Afrika. Fuglehandleren kendte ikke Fuglen, men var villig til at overlade mig den for nogle faa men Fuglehandleren havde sammen med andre Fugle overladt den til en anden handlende og Fuglen forsvandt for mig. Lige siden jeg første Gang saa Skægfinken, har den staaet paa min Ønskeseddel — først nu saa mange Aar efter, er mit Ønske at eje denne dejlige, lille Fugl, gaaet i Opfyldelse. Skægfinken indføres kun meget sjældent her til Landet, og kun i eet eller ganske faa

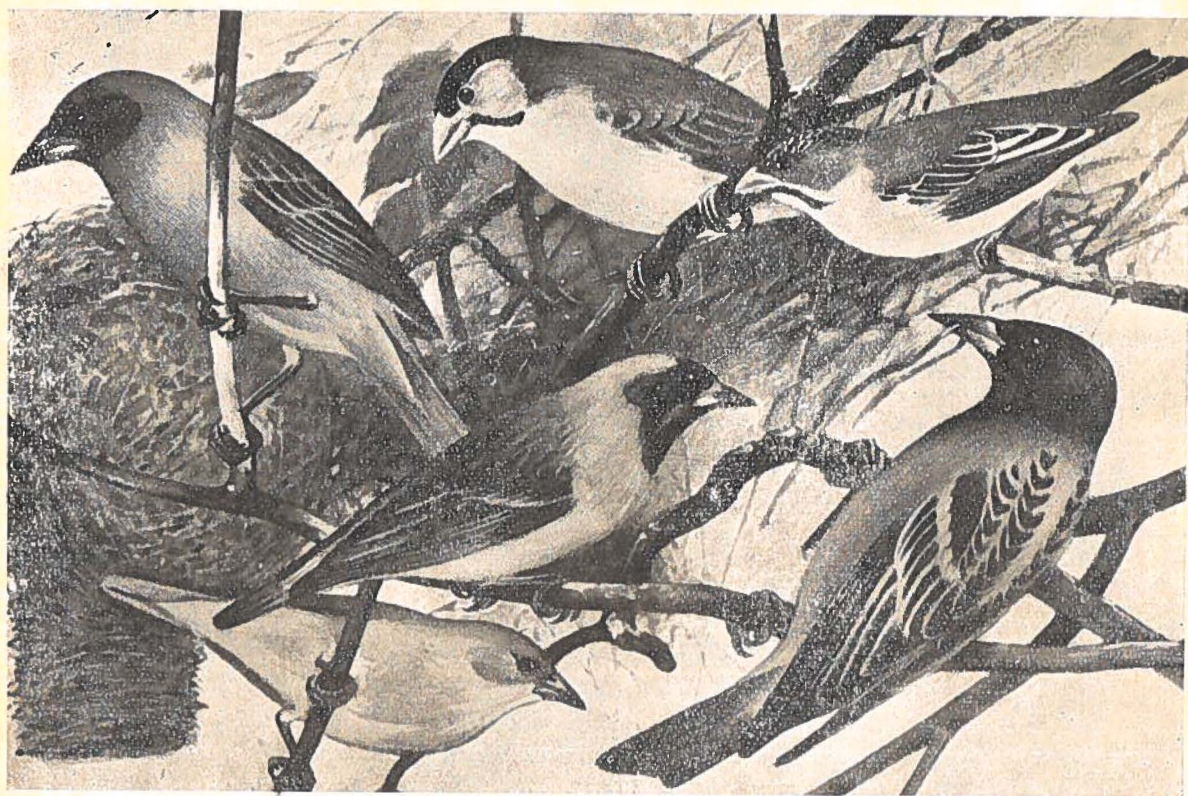

Blommegul Væver Ploceus vitellinus (Han) — **Skælhovedet Finke** Sporopipes frontalis — **Skægfinke** Sporopipes squmifrons
Dværg-Maskevæver Ploceus luteolus (Hun) (Han) — **Textorvæver** Ploceus cucullatus (Han)

Kroner. Jeg stod meget længe og beundrede Fuglen — selv om den ikke havde nogen Farvepragt, syntes jeg dog, den var saa smuk. Jeg havde dengang ikke nogen større Samling Fuglelitteratur, men fandt den alligevel omtalt i nogle ganske faa Linier i C. Lunds »Stuefuglene«, 2. Udgave, der dengang lige var udkommet. Et Par Dage senere bestemte jeg mig til at købe Fuglen, Eksemplarer, der har forvildet sig i en Fuglesending fra Afrika. Pludselig kom der en Sending paa 10—12 Fugle hertil, og jeg fik den for mig fordelagtige Aftale med min Fuglehandler, at jeg fik hele Flokken hjem og maatte udtage saa mange hele Par, der fandtes, og jeg skal i det følgende fortælle lidt om mit antagelig første Opdræt i Danmark af Skægfinken. Det første, det gjaldt

om, var selvfølgelig at finde ud af, hvilke Fugle, der var Hanner og hvilke, der var Hunner. Alle Fuglene blev ringmærket med Ringe i forskellige Farver, og hele Flokken blev sluppet ind i en Stuevoiliere med Reder og Byggemateriale. Det varede ikke mange Timer, før den ivrigste af Hannerne begyndte at jage bestemte af Fuglene. Jeg gik ud fra, at de Fugle, der blev jaget, var Hunner, og det slog ogsaa til. Paa denne Maade fandt jeg ud af, at der var tre Hunner Hannen er ganske vist kendelig paa sin lille muntre Sang, men jeg besluttede mig imidlertid til at finde ud af det paa den omtalte Maade.

I Udseende er Kønnene ens. Jeg var godt tilfreds med, at der blev tre par ud af det, og fordelte Parrene i hver sin Stuevoiliere — eet Par sammen med et Par blaarygget Spurvepapegøjer, det andet Par sammen med hvid Risfugl og tredie Par fik en Voiliere for sig selv. Der gik ikke lang Tid, før alle tre Par havde bygget — troede jeg da — men det var kun Hannens Soverede, Hannen bygger nemlig een eller flere Sovereder til sig selv. Nogle faa Dage gik, og nu opdagede jeg, at der hos de to Par blev bygget en mere solid Rede med et lille Indgangsrør som bagerst i Reden endte i en ganske lille Fordybning, der blev polstret det ene Sted med smaa, lyse Dun og i Reden hos det andet Par med hvide Bomuldstrade. Reden blev de to Steder bygget af fint Hø og det tredie Sted af Kokostrevler. Alle Steder blev der brugt en Mængde Redemateriale, men alligevel var Rederne ikke sjusket bygget. Der var alle mulige Slags Redeformer at vælge imellem. Harzerburet blev foretrukket de to Steder og en lukket Kurverede det tredie. Det er mit Indtryk at selve Redeformen er underordnet, naar blot der er rigeligt Byggemateriale, saa Reden kan fyldes helt ud — det er nemlig kun en meget lille Plads, der bliver tilbage, naar Reden er færdig. Det er nemt at se Forskel paa den rigtige Rede og Hannens løst byggede Soverede uden nogen Udforing.

Hannen byggede alle tre Steder alene. I de Beretninger, jeg har læst, angives det, at baade Han og Hun bygger, men det var ikke Tilfældet hos mine Fugle. Men — ligesom mine Forventninger var paa sit højeste, begyndte Skuffelserne. En Morgen jeg kom, laa den ene Hun og var død af Læggenød. Jeg fik den udstoppet, og det viste sig, at den havde et læggefærdigt Æg i sig. Nogle faa Dage efter gik Hun Nummer to samme Vej — ogsaa af Læggenød. Jeg maa bemærke, at jeg havde forsøgt at give dem Levertran, men det var ikke muligt at faa dem til at tage Foder, der havde været i Berøring med Levertran.

Nu stod jeg altsaa med min sidste Hun tilbage og med stor Udsigt til, at det ville gaa den ligesom de to andre Hunner. Jeg besluttede mig til at bryde det sidste Par af og begynde en kraftig Fodring med friske Myreæg — jeg tænkte mig Muligheden af, at det maske kunde erstatte Levertran, og det viste sig ogsaa, at det passede. Da jeg efter nogen Tids Forløb igen gav Parret Reder, lagde hun uden besvær 4 Æg. Efter ca. 12 Dages Rugning, kunde jeg paa Fuglenes Opførsel se, der var Unger — først efter 6—8 Dages Forløb kunde jeg høre dem. Hunnen rugede alene, men baade Hun og Han madede Ungerne — i Begyndelsen mest Hunnen. Parret var meget ivrige for at komme til at made, saasnart jeg havde stillet Skaalen med friske Myreæg ind til dem, styrtede de sig over den, hvorpaa Hunnen altid fløj først til Reden, medens Hannen sad foran Reden og ventede paa at komme til at made. Det var morsomt at se, hvorledes Fuglene fløj til Reden, man skulde tro, at de vilde gøre det fra alle Vinkler, men de fløj altid til en bestemt Gren, hvor de forberedte sig til at made, idet de først et lille Øjeblik sad og gylpede Foderet til Ungerne op, hvorpaa de fløj til Reden. Saalænge Ungerne var smaa forsvandt de gamle Fugle helt i Reden, medens de madede, men efterhaanden som Ungerne voksede til, blev mere og mere af Fuglene synlige, og tilsidst hang de paa Mejsemanér udenpaa Reden, naar de madede. Da Ungerne var ca. 16 Dage gamle, fløj den første Unge af Reden og to Unger fulgte efter med een og to Dages Mellemrum.

Jeg kunne se, der maatte være flere, for de gamle Fugle madede stadig i Reden, og der kom ogsaa en Unge til, men den var meget langt tilbage i Udvikling og vilde ikke trives, selv om Forældrene madede den utrættelig efter den var fløjet ud. Den gik til Grunde efter nogen Tids Forløb, saa det endelige Resultat blev tre Unger. Fuglene vilde kun made med friske Myreæg, og efterhaanden Ungerne voksede til, var det ikke Smaaportioner, de daglig satte til Livs. Jeg var ved at blive lidt betænkelig og bange for, at jeg nu saa sent paa Aaret (i September Maaned) ikke kunde skaffe Myreæg i tilstrækkelig Mængde, og det kneb også tilsidst. Skovmyren var forlængst færdig med sine Æg og hos den sorte Jordmyre, var det ogsaa slut, saa der var kun den lille gule Myre tilbage, og det var ogsaa kun i faa Tuer, der var en lille smule Æg endnu, og disse smaa Æg fylder jo ikke ret meget. Naar man er bosiddende midt i København, er det ikke saa lige til at skaffe Myreæg. Jeg havde hverandeh Aften i over en Maaned ca. 10 km at køre for at træffe Myretuer i tilstrækkelig Mængde, og da jeg jo skulde tilbage igen, har jeg regnet ud, at jeg paa Cykel har kørt ialt ca. 380 km. Selve Turen var dog ikke det værste. Det værste var, naar det regnede flere Dage i Træk — og det har det jo gjort adskillige gange i Aar — saa var Myretuerne flydt ud, saa der ikke var andet at gøre end tage det hele med hjem og forsøge at tørre det saa godt som muligt og saa forsøge at pille flest mulig Myreæg fra med en Pincet — Puh-ha, det var et møjsommeligt Arbejde, somme Tider var jeg ved at opgive det hele — men heldigvis gjorde jeg det ikke. Jeg har faaet min Ulejlighed rigeligt belønnet — et Kuld dejlige Unger, som det har været mig en stor Glæde at se vokse op.

Selv om man maa sige, at Skægfinken er en ufredelig Fugl, saa er det en rørende Familieidyl, der udfolder sig hos et Par Skægfinker med Unger — ingen Ufred indenfor Familiens Rammer. Belært af Erfaringer ved Opdræt af Kubafinken, var jeg meget urolig, da Ungerne fløj af Reden og de gamle Fugle øjeblikkelig begyndte igen. Jeg gik i Angst for, at Hannen skulde finde paa at dræbe Hanungerne, men han tog sig heldigvis kærligt af dem alle og madede dem upaaklageligt i 12—14 Dage. Heldigvis brugte de gamle Fugle en Del Frø af Kolbehirse til Hjælp den sidste Tid i Reden og efter Ungerne var fløjet ud.

Selv da Ungerne kunde æde selv, blev de ført rundt af Hannen. Naar han lod sin Kaldetone lyde, stormede Ungerne paa Spurvemanér over Foderskaalen. Jeg har aldrig set Ungerne flyve til Foderet uden Hannen først kaldte.

Skægfinken hører til Væverfuglene, men den har ærlig talt ikke meget med Væverfuglenes Væremaade at gøre, f. Eks. bygger den slet ikke sin Rede som Væverfuglen. Jeg har aldrig set nogen af Skægfinkerne bade, men om det er et Tilfælde eller de virkelig ikke bader, tør jeg endnu ikke sige med Bestemthed. En af de første Dage skal Ungerne fjernes, da der kan ventes Familieforøgelse, idet Hunnen har ruget paa fire Æg i 8 Dage, men jeg gruer for, hvorledes jeg skal skaffe Føden til dem, der er ikke flere Myreæg og smaa Melorme vil de ikke tage og almindeligt Opmadingsfoder under nogen som helst Form slet ikke.

En af de Fugle, jeg havde »dømt« som Han, ligger nu med 5 Æg (jeg tror nok, det normale Antal er 4). For ikke at løbe nogen Risiko med Læggenød, gav jeg denne Hun et Par Draaber Levertran i Næbbet med et Par Dages Mellemrum. Det gik nemt ved at anvende en af de engelske Ringpaasættere, og der har ingen Vanskeligheder været med Æglægningen. Jeg vil dog ikke anbefale nogen at benytte denne Metode, hvis det ikke bliver gjort med megen stor Forsigtighed.

Saafremt jeg faar Unger af begge mine Hunner, som nu ruger, vil jeg haabe, jeg kan fortælle Bladets Læsere noget mere om Skægfinken, man lærer jo nu engang ikke alt om en Fugl ved blot at opdrætte et enkelt Kuld, men een Ting er sikkert, det er en Fugl, alle vil synes om, og den burde ikke miskendes fordi den er ufredelig i Yngletiden. Der er saa mange andre Fuglearter, man godt kan ofre et Bur paa, hvorfor

kan man saa ikke ogsaa ofre det samme paa en saa yndig Fugl som Skægfinken. Maa jeg have Lov til at lægge et godt Ord ind for andre miskendte Fugle som f. Eks. Baandfinkerne og Skadefinkerne for blot at nævne et Par enkelte Arter. Det er dejlige Fugle, og det er efter min Mening en stor Fejl at Interessen for disse Fugle ikke er saa stor, at der kan ofres et enkelt Bur paa dem. Hvorfor har man holdt Haanden over f. Eks. Zebrafinken og spidshalet Bæltefinke, de er dog ogsaa i nogen Grad ufredelige, men dem ser Fugleliebhaverne mærkeligt nok ikke med Mishag paa. Hvis Skægfinken skulde blive noget oftere indført herhjemme og Prisen antagelig, vil jeg spaa den en stor Udbredelse her i Landet. Skægfinken stammer fra Sydøstafrika. Den er paa Størrelse med Zebrafinken. Fuglen er hovedsagelig graa med hvidlig Bug og en meget skarp Rygtegning. Jeg har lagt Mærke til, at Bugen hos nogle af mine Fugle er næsten helt hvid, medens den hos andre er næsten lysegraa. Jeg troede i Begyndelsen at have fundet en synlig Kønsforskel — at Hannen havde den næsten hvide Bug og Hunnen var mere graalig — men det er forkert, jeg har Hanner med hvid Bug og andre Hanner med graa. Maaske er det en Aldersforskel, der gør sig gældende. Det karakteristiske ved Fuglen er »Snurbarten«, der som en sort Streg fra Undernæbbet gaar ned paa hver Side af Struben. Pande og Isse er sort, men de sorte Fjer har fine hvide Kanter. Fuglen er smukkest set ovenfra. Hannen har som nævnt en køn, lille Sang, Stemmen ellers noget lig Spurvenes. Ogsaa i udenlandsk Litteratur er det kun sparsomt, hvad der findes om Skægfinken, men der berettes dog om et Opdræt for 44 Aar siden i Berlin. Ogsaa der vilde Fuglen kun benytte friske Myreæg til Opmadning, til Gengæld gav de deres Ejermand 2 Kuld Unger i Træk.

William Holm,
Rosenørns Allé 39.

Undertegnede har flere Gange set Udviklingen af anførte Opdræt, og nøje fulgt de forskellige Stadier indtil det endelige lykkelige Resultat.

Albrecht-Møller,
Christen Kolds Allé 1.

Preben Bohse,
Christmas Møllers Plads 5.

Svar til »En Dommers Mening«.

Med Interesse læste jeg i sidste Nummer Redaktørens Artikel om »En Dommers Mening« og er i det væsentlige enig, men det kan have Slagside. Hvis Bestyrelsen, der kender alle Udstillerne, skal til at gøre Dommerne opmærksom paa Fejl og Mangler, kan man risikere, hvis man ikke er gode Venner med Ledelsen, at ens Fugle helt bliver sablet ned — det er jo netop derfor, man søger en fremmed, neutral Dommer.

»En, der kun fik 2. Præmie«.

Ja, hvis Fuglene iøvrigt kan »sables ned«, løber man jo en Risiko, men der kan jo kun gøres opmærksom paa Fejl, som vitterligt eksisterer, og det er da ogsaa Meningen, at disse Fejl skal med i Bedømmelsen. — Noget helt andet er, at paa de store Udstillinger er Udstillingskomiteen ansvarlig for, at intet Dyr med f. Eks. manglende Taa eller Negl bliver forevist til Bedømmelse, det afvises forinden som »ikke i Udstillingskondition«, og det er vel nærmest den lokale Bestyrelse, der paa vore Udstillinger maa betragtes som Udstillingskomité, og det stemmer ogsaa med min Paastand i 1. Artikel. Jeg gratulerer Dem til den 2. Præmie, ogsaa jeg begyndte i 1913 med en 2. Præmie, men jeg naaede dog Toppen til sidst.

Albrecht-Møller.

Mere om Alfeastrilden.

Efter vor Artikel om Alfe-Astrilden, har vi opdaget, at den med Held i længere Tid har været holdt i Fangenskab af „Stuefuglene"s første Redaktør og Udgiver, Hr. Fr. Ranje, der i sit Blad „Fuglevennen" Side 22 omtaler dette Tilfælde. Ca. $1^1/_2$ Aar levede Fuglene, og 2 Gange byggede de Rede frit mellem et tæt Buskads i et stort Flyvebur, men Rederne blev aldrig færdigbygget.

Hr. Ranje fortæller, at hans Alfestrilder hurtigt blev saa tamme, at de satte sig paa hans Haand, hver Gang han trakterede dem med „Fløde", som de holdt meget af, det stod dog ikke til Stadighed i Buret for ikke at blive surt.

Foderet bestod af: Afrikanske Hirsesorter, tørt og opblødt, ogsaa Kolbehirse, desuden en Blødfoderblanding bestaaende af haardkogt hakket Æg blandet med knust Bisquit, noget Sukker, lidt opblødte Myreæg, finthakket Grønt af Fuglegræs, Spinat eller Salat samt nogle Draaber Levertran og desuden den før omtalte Fløde, endvidere smaa bløde Insekter og smaa Melorme med Varsomhed.

Samme Sted oplyses, at Dr. H. Steiner, Zürich, i „Die gefiederte welt" omtaler et Par Alfe-Astrilder, som i Sommeren 1925 i hans Fuglestue byggede en overordentlig smuk kugelrund Rede i en Grenvinkel. Til Reden førte et 15 cm langt lodret nedadhængende Rør med et snævert Indgangshul. Fuglene lagde Æg og udrugede Ungerne, men kastede dem derpaa ud flere Gange. De sidste 4 Æg blev lagt under Maagefinker, der udrugede og opmaede 2 Unger, til de blev selvstændige.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

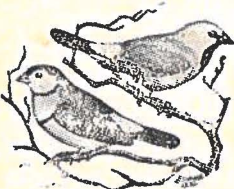

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46, København. Tlf. Amager 4359 y.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19. Byen 6973.
Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. Ægir 3506. Holte 1265.
Kasserer; E. Petersen, Molbechsvej 16 VA 1883 x
Bestyrelsesmedlem: H. Strate Petersen, Hessensg. 57 2. sal S. Su. 6963 y.

Næste Møde

afholdes Mandag den 14. Januar 1952 Kl. 20.00 i „Klubbens" Lokaler Gothersgade 109.

Dagsorden

1. Meddelelser fra Bestyrelsen.
2. Foredrag v. Direktør Curt af Enehjelm, Helsingfors Zoologiske Have.
3. Bortlodning.
4. Køb og Salgsbogen.
5. Nytaarsspøg: „Hvem vinder Aftenens Fugl?"
6. Eventuelt.

Tag interesserede Bekendte med til dette Møde.

SIDSTE MØDE

blev som sædvanlig afholdt i »Klubben«s Lokaler, Gothersgade, hvor Formanden efter at have budt velkommen, kunde meddele, at da vi havde faaet Afbud fra Aftenens Foredragsholder, vilde der denne Aften blive Filmsforevisning.

I »Strandengens Fugle« saa vi Næroptagelser af Fjordternens Privat- og Familieliv, og i Arthur Christiansens Trækfuglefilm fra Saltbækvig, saa vi alle de ved de danske Strande hyppigst forekommende Svømme- og Vadefugle, samt yderligere 3 af Danmarks 5 Ternearter, deriblandt den sjældne Dværgterne samt den heller ikke almindelige Mudderklire. Næroptagelserne af de legende Havterner var fremragende og vakte berettiget Beundring.

Den sidste Film omhandlede Skarven, denne ejendommelige store sorte Fugl, som man nu igen enkelte Steder kan være heldig at se ved vore Kyster.

Som alle store, vilde Fugle, har ogsaa Skarven været Genstand for en voldsom og hensynsløs Efterstræbelse, der allerede for et halvt Aarhundrede siden udslettede den som Ynglefugl herhjemme. I Tyskland, hvor der har været delte Meninger om, hvorvidt den Skade, Fuglen paastaas at gøre virkelig har nogen Betydning, er den derimod meget almindelig, særlig i Nordtyskland, selv i en Indlandshavn som Hamborg kunde man i hvert Fald før Krigen se Skarverne sidde paa Fortøjningspælene lige saa lidt sky, som Graaænderne i de københavnske Parker.

Og fra Tyskland er de sikkert kommet, de Eksemplarer, der den sidste halve Snes Aar i stigende Antal er blevet rapporteret ved vore Kyster, Besøg, der for Skarvernes Vedkommende ofte har været af kort Varighed, idet Fuglen fremdeles fra Fiskerbefolkningens Side, er Genstand for stærk Forfølgelse.

Trods dette, synes det som om Fuglen i de sidste Aar igen har forsøgt at yngle herhjemme, og der er anlagt enkelte Kolonier, deraf flere paa privat Grund, hvor man forstaar at værne om de sjældne Fugle, saaledes i et Par østjydske Fjorde, i Roskilde Fjord og paa Sydlolland, sidstnævnte Sted sammen med den almindelige Fiskehejre med hvem den ellers altid tidligere logerede, til liden Glæde for Hejrene, der gerne før eller siden fortrækker fra dette støjende Naboskab, om ikke før, saa naar Træerne paa Grund af Skarvernes kalkholdige Skarn gaar ud, og derfor staar bladløse, hvad der ikke syntes at genere Skarverne. Ofte er Rederne og de store Fugle synlige

i meget stor Afstand i de bladløse Træer og der er næppe nogen Tvivl om, at dette i meget høj Grad har bidraget til Fuglenes totale Udslettelse herhjemme, idet de ellers ret sky Fugle i denne Periode jo er ret nemme at komme paa Skudhold.

Filmen, vi saa, var fra Kolonien nær Søen ved Godset Tranekær paa Langeland, vistnok Landets største. Den er anlagt i meget høje Træer, der staar ude i Vandet, saaledes at man kun i Baad kan komme derud. Vi saa en Del meget fine Optagelser, formodentlig taget med Teleobjektiv i den svimlende Højde, af de gamle Skarver, der madede deres Unger, desuden nogle Scener af dykkende Skarver; man havde her Lejlighed til at se de smaa Bobler paa Vandoverfladen, der altid røber en dykkende Fugl, de hidrører fra Luft, der under Dykningen presses ud af Fjerlaget.

Efter Filmene, der hilstes med livligt Bifald, afholdtes Bankospil over 3 Par Fugle, deraf et Par skænket Foreningen, og til slut fortalte Kanarieklubbens Formand, Hr. Johansen, lidt om det kommende Kaaringsskue, til hvilket Hr. Curt af Enehjelm og Hr. G. Ronch havde givet Tilsagn om at være Dommere, med Hr. Malermester Aage Jørgensen som Reserve.

K. d. F. M.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hel, 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Vi erindrer Medlemmerne om, at Klubben afholder ordinær Generalforsamling Torsdag den 10. Januar 1952 Kl. 20.00 hos Hr. C. Burhøi, Cottagevej 16, Hellerup, Telefon HE 1927. Dagsorden ifølge Lovene.

Ved Medlemsmødet den 13. December 1951 hos Hr. E. Christensen, Prinsessegade 35, havde vi den Glæde at hilse paa Klubbens Æresmedlem Direktør Curt af Enehjelm, Zoologisk Have i Helsingfors. Hr. Enehjelm meddelte os en Masse Nyheder udefra, og det blev sent, inden vi fik afsluttet dette interessante og lærerige Medlemsmøde.

Boston Petersen.

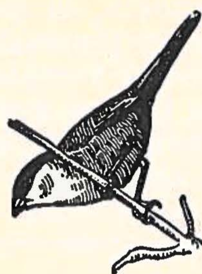

FORENINGEN „FUGLEVENNEN"

NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste.
Kasserer: Ida Sand Legind.
Bestyrelsesmedlemmer:
Peter Ditlevsen, Guldborgsundsvej 17. Mogens Olsen, Vesterskovvej 85.

Den hidtil største Aften i Foreningens Historie afholdtes hos Konditor Due Torsdag den 13. December Kl. 19.30. Formanden bød Velkommen og oplæste Navnene paa 10 nye Medlemmer. Der var til denne Aften ikke mindre end 40 Numre, hvoraf de 15 var skænket af Kassereren og Formanden, og 2 Serier Amrk. Lotteri paa henholdsvis et Par Skælfinker og Kanariefugle, i Aftenens Løb mange Overraskelser' der satte Stemningen yderligere op, der gik 2 Numre ad Gangen i 2 Bankoer, Til denne Aften var der ialt 7 Par Fugle. Lokalet var fyldt til sidste Plads, ialt 103 Deltagere, Gevinsterne fik hurtigt Ben at gaa paa, og mange gik glade hjem, selv Lysdecorationer og Juletræer manglede ikke. Kl. 23.30 hævedes Mødet med Ønsket om en glædelig Jul.

Legind.

STUDIEKREDSEN

afholdt den 22. November det første Studiekredsmøde paa Dues Konditori. Formanden Gartner Otto Sand Legind bød velkommen, hvorefter han gik over til et udmærket og belærende Foredrag over Emnet: „Hvad man kan gøre for sine Fugle i Fangenskab", og kom hermed ind paa Indretning af Bure og Voliere, samt Indkøb af Fugle og disses Pasning og Pleje, hvorledes nyimporterede Fugle akklimatiseres og behandles den første Tid.

Foredraget sluttede med en Gættekonkurrence og derefter var der fælles Kaffebord, hvorunder man diskuterede og udvekslede Erfaringer.

Andet Studiekredsmøde afholdtes Torsdag den 6 December paa Dues Konditori, Formanden Gartner Otto Sand Legind bød velkommen, og gik straks over til Fortsættelsen af Foredraget fra sidste Møde: „Hvad man kan gøre for sine Fugle i Fangenskab", denne Gang forklarede Formanden Fuglenes Kost, som burde være en Del afvekslende og vita-

minholdigt for Fuglenes Kondition, og gav et godt Overblik over forskellige Tropefugle, samt deres mange Sygdomme, og hvorledes man bedst kunde undgaa og helbrede disse.

Der sluttedes med en Gættekonkurrence og fælles Kaffebord under venskabelig Diskussion.

Mogens Olsen.

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 Godth. 407 y.
Næstformand: E. Christensen, Finsensvej 96
Sekretær: Bay Jensen, Malte Bruunsvej 5
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allé 6
Kontingent: 5 Kr. aarlig.

I Januar er der intet Møde paa Grund af K. K. Kaaringsskue i Dagene 11—13. Januar.

Sidste Møde

afholdtes den 6. December i Rømersgade 23. Selv om Bladet var forsinket og ikke var naaet Medlemmerne inden Mødet var der godt besøgt, og der var medbragt mange Fugle og de affødte en livlig og indholdsrig Diskussion.

D'Herrer Wm. Holm og G. Ronch gennemgik hver enkelt Fugl og vejledede Medlemmerne om, i hvilken Klasse de skulde anmelde de forskellige Kanarier paa den kommende Udstilling.

Herefter var der Lotteri om en smuk Kanarie og 2 Udstillingsbure.

Aftenen sluttede med fælles Kaffebord.

Københavns Kanarie Klubs Kaaringsskue er nu vel forberedt og Anmeldelsesblanketter er udsendt — saa er det Medlemmerne, der har Ansvar for Kvantitet og Kvalitet.

Husk at alle Kanarieopdrættere i Landet kan deltage paa lige Fod med Medlemmerne at K. K. K. Bestyrelsen haaber, at mange Kanarieopdrættere vil benytte denne Anledning til at møde op med deres Fugle og kappes aabent, men ærligt om 1. Pladsen. Som Dommere ved Skuet fungerer:

Direktør Curt af Enehjelm, Helsingfors.
Malermester Aage Jørgensen, Helsingør.
Konsulent G. Ronch, Charlottenlund.

Hvis De ikke har faaet Anmeldelsesblanket, rekvirer da en omgaaende, sidste Frist var ansat til 2. Januar 1952, — men hvis Bladet paa Grund af Nytaar først er Medlemmerne i Hænde 2. Januar, kan Tilmeldelse dog endnu naaes, idet Formandens Telefon Byen 6973 hele Dagen den 3. Januar besvarer Henvendelser og modtager eventuelle Anmeldelser. (Blanketterne kan da senere underskrives.)

Bestyrelsen forventer, at hvert enkelt Medlem selv besøger Udstillingen, samt agiterer blandt Venner og Bekendte, saaledes at Udstillingen kan blive den, Sukces Bestyrelsen har lagt op til.

K. Johansen.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Chr. Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Købes: 1,1 Aurora Astrild, 1,1 Ring Astrild, 1,1 Hecks spidshalet Bæltefinke, 1,1 Rødhovedet Goulds amandine.

Byttes: 1,1 Trefarvet Nonne, 1,1 Muskatfinke med 1,1 Hecks spidshalet Bæltefinke.

Frede Hein Paulmann, Textilingeniør, Tinghøjvej 219. Søborg 6656.

Sælges: Kanariefugle, rødorange, gulorange og rosa alle fra 1951.

Nis Petersen, Nr. Voldgade 7, Odense

Købes: 2,0 Undulater lysegrønne. D. U K. ringet.

Aage Madsen, „Skovbo", Viborg.

Sælges: 2,2 stor Kubafinke a 30,00 Parret. 5,5 Zebrafinker a 12 Kr. Parret. 3,3 Undulater Albino, 35 Kr. Parret. 3,3 Undulater Opalin, 20 Kr. Parret. 1,1 Undulater Lutino, 35 Kr. Parret. 6,6 Undulater brunvinget hvid, 20 Kr. Parret.

Købes: Agapornis personata, Nymfeparakitter, Chin Dværg Vagtler. 0,1 Trefarvet Amandine.

Snedker **Bernhard Jensen,** Ll. Skensved.

Sælges: 0,1 Lille Kubafinke, 20 Kr. 1,0 Chin. Dværgvagtel, 15 Kr. 0,2 Chin. Dværgvagtel a 40 Kr. 1,1 Nymfeparakitter, 85 Kr.

Købes: 3,0 Tigerfinker. 0,2 Hvidstrubede Klerkefinker. Fuglelitteratur, alt har Interesse, ogsaa defekte Bøger, eventuelt byttes med Fugle.

Specielt ønskes V. Wiese „Tropefuglenes Liv i Fangenskab" 2. Del. Husk Svarporto.

Bent Hermansen, Østervej 9, Vordingborg.

Ansvarshavende Redaktør: Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

27 Aargang FEBRUAR 1952

ZEBRAFINKEN

Taeniopygia castanotis (J. Gould)

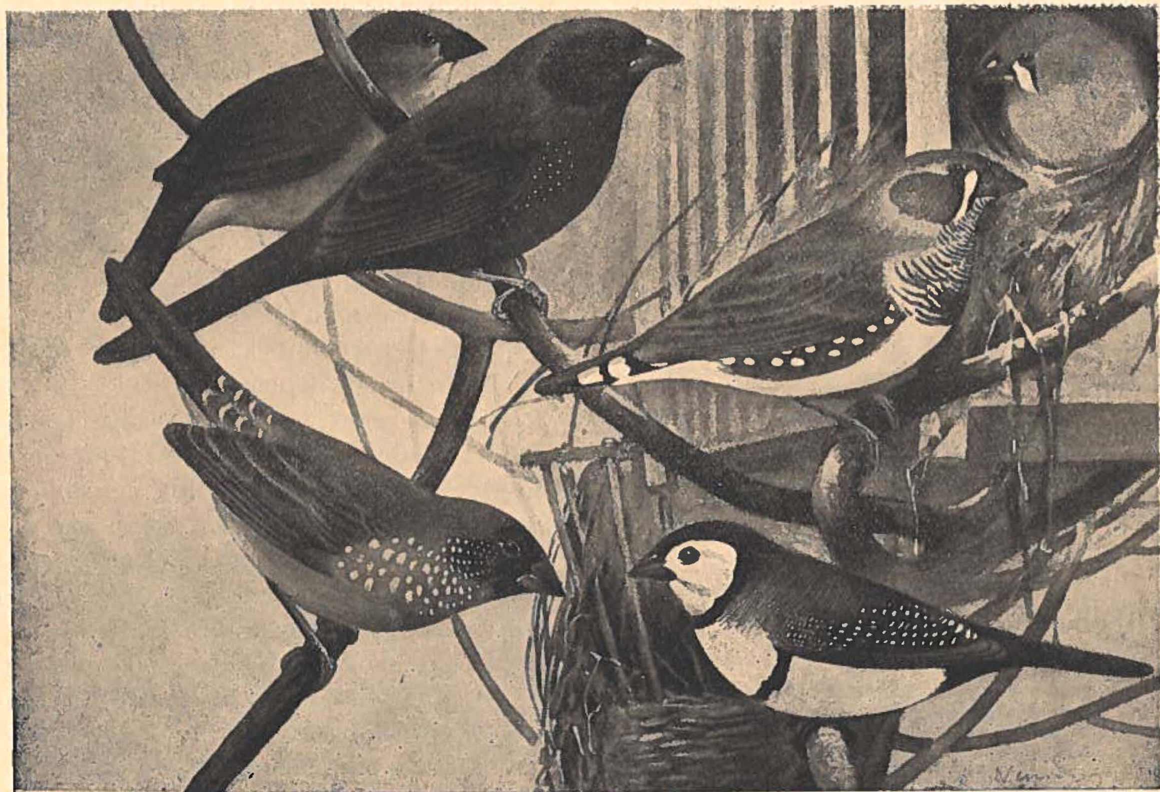

Tornastrild
Aegintha temporalis (Lath.)

Zebrafinke
Taeninpygia castanotis (Gd.) Hun
Han

Solastrild
Neochmiaphaeton(Hombr.Jacq)

Sivastrild
Bathilda ruficauda (J. Gd.)

Gittervinget Astrild
Stictoptera annulosa (J. Gd.) Han

Taeniopygia castanotis (J. Gould). (tania = Baand, pyge = Gump, Hale, castanon = Kastanie, otos genitiv af ous = Øre.

Hannen: Issen, Nakke, Baghals og øverste Del af Ryggen er perlegraa. Bryst og Strube hvid med sorte Zebrastriber, Bug og Underhaledækfjer hvide, Sider brune med hvide Pletter, Haledækfjer sorte med hvide Pletter, Ryg og Vinger graabrune, Øret lysebrunt, fra Næbroden og lodret nedefter en hvid Streg afgrænset af en sort paa hver Side, Øje brunt, Næb og Ben koralrøde.

Hunnen: Som Hannen, men mangler Øreplet, Bryststriber og Sidepletter, dens Bryst og Bug er perlegraa. Størrelse: Længde 10,5

cm, Vinger 5,5 cm, Hale 3,5 cm.

Udbredelse: Overalt i Australien, hvor den af Indbyggerne kaldes kastanieøret Finke, den lever i større eller mindre Flokke, der trækker omkring til Steder, hvor Føde og navnlig Vand byder den Livsbetingelser, de indfødte hævder, at den er i Stand til at vise, hvor der findes Vand. Calverts Forsknings-Ekspedition anfører et morsomt Eksempel paa, at Fuglen virkelig kan vejre Vand. »Under et Hvil i Ørkenen i en Tørkeperiode blev Deltagerne meget forbavsede over, at en Flok Zebrafinker kredsede omkring dem og tilsidst satte sig paa Vandvognene, hvor de opholdt sig, indtil man gav dem Vand at drikke af et Krus«.

At Fuglen trækker efter Vandstederne er vitterligt, men det gør iøvrigt alle australske Fugle, dog kræver Zebrafinken mere Vand end de fleste Fugle saavel til at drikke som til at bade i, derfor er det ogsaa en af de Fugle, der først bukker under ved Vandmangel. John Gould har iagttaget, at Zebrafinkens Tilstedeværelse i en Egn altid er et sikkert Tegn paa, at her findes Vand. Nybyggerne kalder ogsaa Fuglen for »Vandviseren«.

Om dens Ynglesteder skriver J. Gould: »Jeg har fundet dens Reder overalt og paa alle mulige Steder, men især i tæt tornet Krat, ogsaa i nederste Del af større Fugles Reder (Ørne, Høge og Krager) bygger og ruger den, i hule Træer, i Murrevner, Huller i Træstubbe, Trækløfter, endog Kaninhuller og forladte Isfuglereder i Termittens Tuer bruges. Fuglen har et udpræget Flokinstinkt, og man finder ofte op imod en halv Snes Reder samlet i samme Busk, til Tider er de ganske sammenbyggede, saa de ligner en mægtig Rede med mange Flyvehuller. Gamle Reder bruges Gang paa Gang, da Fuglen er meget renlig, det er saaledes en af de faa Fugle, der ogsaa bruger Yngleredent til Soverede — selv om Fuglen især i Yngletiden er mistænksom, kan den ikke kaldes frygtsom. Calverts Ekspedition opdagede en Rede i en Smedie paa en Hylde, og trods Arbejdet hver Dag i Smedien blev der baade Æg og Unger. Og nær Fitzroy-Floden byggede en Zebrafinke sin Rede i et Oksekranie, der laa paa Jorden. Den normale Yngletid falder August—December ifølge Cayley »What Bird is that«, Pag. 197. Æggene er hvide og lægges i et Antal af 4—8.

I Fangenskab er Zebrafinken sikkert den almindeligste Tropefugl (Kanarie, Undulater og Maagefinker er jo mere kulturprægede). Zebrafinken har gennem de store Levevanskeligheder i Australien erhvervet en meget robust Natur, og man har ved Forsøg og Iagttagelser godtgjort, at dens Levealder er dobbelt saa stor som f. Eks. Senegalfinkernes, idet den forholder sig som 16 til 7, og den overgaas kun af enkelte Finkefugle og Papegøjer — alt dette har betydet, at Zebrafinkerne af Indbyggerne i Australien ved Vandstederne i store Net fangedes i Tusindvis, og indtil Forbudet 1894 mod Udførsel af Fugle fra Australien, eksporteredes store Masser til Europa, og det ophørte først da man i 1930erne blev strengere med Forbudet, indtil da havde man en anselig Eksport.

Under og efter Krigen er Eksporten helt ophørt. Der har nu og da været antydet, at man her i Landet havde vildtfangede Fugle at sælge og hævdet, at Benfarven paa disse var graa, eller næsten sort, det er fejlagtigt. *Zebrafinkens Ben er altid ensfarvede og røde* baade i Fangenskab og i det Frie. Forskellen mellem vildtfangede Fugle og dem, der er født i Fangenskab, er at finde i Fuglens Øjenfarve, idet den vilde Zebrafinkes Iris er rød, medens de her opdrættede er brunlige.

Zebrafinken har vistnok alle Fuglevenner prøvet, og den har saavidt ogsaa alle gode Egenskaber:

1) Farvepragt.
2) Livlighed.
3) Lille Sang.
4) Haardførhed.
5) Ynglevillighed.
6) Prisbillighed.

For alle disse Egenskaber har Fugleholdere imidlertid lønnet deres lille Ven meget slet. For Tiden er næppe nogen Tropefugl i den Grad ødelagt og degenereret som Zebrafinken.

Og Vandalismen er foregaaet paa 2 Maader, enten ved Dumhed eller Ondskab. Skal det siges mere diplomatisk saa Ukendskab og Rovdrift. Lad os tage det første. Det er især Begyndere, som vælger eller anbefales Zebrafinken, de aner ikke, at de Fugle, de køber som garanteret Ynglepar kun er 2 Maaneder gamle, saa 5 Minutter efter, at de er anbragt i Buret, er Brudesengen i Orden, og de fristes til alt for unge at skride til Yngel. Den endnu ikke fuldt udviklede Hun dør ofte af Æglægningsvanskeligheder (Læggenød) eller afkræftes af Opdrætningsbesværligheder. Men det er *morsomt*, at Fuglene yngler hurtigt, og det er *flot*, at der bliver store Kuld Unger, at de bliver for smaa og usle tillægger man ikke nok Betydning, og medens Hannen maser paa med Opmadningen af de nys udfløjne Unger i Burets Bund, faar Hunnen uhindret Lov at lægge Æg igen, der skal jo ikke spildes lang Tid, naar man i Løbet af Aaret skal naa over 100 Æg, og det er desværre ikke ualmindeligt.

Pengejagernes Rovdrift er maaske endnu mere utiltalende, der er som Regel gamle Fuglevenner, der burde have bedre Forstand, men blot ud fra andre Motiver ligner den foranstaaende, og Resultatet er det samme. Nogle Par Zebrafinker skal betale Fugleholdet, og derfor bliver degenererede og indavlede Fugleunger Resultatet.

Hverken jeg eller nogen anden af de Dommere, der har været paa mange Udstillinger i 1951, og med hvem jeg har drøftet Problemet, har set en virkelig god Zebrafinke. De er alle for smaa, de mangler indtil 1,5 cm i Længden og alle er udviskede i Brysttegningen.

Jeg vil gætte paa, at hvis Opdrættere med virkelig Indsigt og Sigte i deres Fuglehobby vil anskaffe sig et Par virkelig smukke, store og helt udviklede Fugle og med Omtanke trække faa og smaa Kuld Unger, kan det atter lykkes at se en veltegnet stor Fugl igen, og jeg vil mene, at der i de kommende Aar til saadan en Fugl vil falde meget store Præmier, naar Maalet er naaet.

Se f. Eks. paa Maagefinkerne, der for ca. 15 Aar siden var under al Kritik, og saa de Stammer, vi adskillige Steder raader over i Dag. Det skyldes netop et saadan bevidst Avlsarbejde, hvor man gradvis forbedrede Størrelse, Farve og Tegning, opmuntret og animeret af de ikke faa Præmier, der blev udsat for at redde *Resterne*.

Af Zebrafinker har vi mange, saa det er ikke Resterne, men *Stumperne*, der skal reddes, og Fuglen fortjener det. Lad os blive fri for unge Ynglefugle, de skal være 10—12 Maaneder, før de sættes i Hæk, og saa foreløbig de for mange og store Kuld. Og lad os være enige om, at den Slags er langt fra seværdige paa en Udstilling.

Et ejendommeligt Træk hos Zebrafinken er dens Kamp ved Reden. Det ser drabeligt ud, naar Zebrafinkerne slaas, men det er næsten altid ganske ufarligt. Underligt er det ogsaa, at der med det store Antal Fugle, der findes og ofte hos Fuglevenner, der giver sig meget af med deres Fugle, at man aldrig ser en virkelig tam Zebrafinke. Jeg har set mange tamme Fugle af utallige Arter, men aldrig en rask Zebrafinke, der var virkelig tam.

Til Slut skal anføres, at Adof Vogt, Jena 1936 skrev, at Zebrafinken i Fangenskab helst skulde have stor Plads, og at den i Lighed med Papegøjer, der ved rigtig Passning og fornuftig Avl vilde blive større end de vildt levende Fugle, men derved bliver Billedet af den degenererede Zebrafinke endnu mere grelt. Dens Standardmaal er 10½ cm med ovenstaaende in mente, altsaa ca. 11 cm, men man skal være heldig ved i Dag at træffe en Zebrafinke, der maaler over 9 cm. Det er den sørgelige Sandhed, og den er der ikke bødet paa ved at opvise store Kuld Unger — tværtimod.

Albrecht Møller.

KANARIEKLUBBENS LODSEDDEL

Ved Lodtrækning blev følg. Nr. udtrukket:

1. Nr.	1917	6. Nr.	941	11. Nr.	812
2. „	514	7. „	962	12. „	1491
3. „	1380	8. „	433	13. „	827
4. „	901	9. „	18	14. „	383
5. „	879	10. „	582	15. „	1955

DE LIGNER HINANDEN I

RINGASTRILD OG GITTERVINGET ASTRILD

Ofte staar Folk overfor Fugle, der tilsyneladende er ens, men som alligevel afviger paa et eller flere Omraader, og skal de bestemme dem, er Kendskabet for ringe og usikkert, der er maaske længe mellem, at Fuglene dukker op, og Forskellen er glemt eller endog aldrig rigtig bemærket. Man anser kan hænde endog de to forskellige Arters Karaktertræk for Kønsforskelligheder, og vandrer hjem med et Par Fugle, der i Virkeligheden er to Hanner eller Hunner, blot af to forskellige Arter eller Lokalracer, og selv om det endog er et Par, d. v. s. en Han og en Hun og Bastardering mellem saadan to nærtstaaende Arter ingenlunde er sjældne, maa vi altid huske, at Lokalracernes Opstaaen skyldes Fuglenes store Udbredelsesomraade, og med den store geografiske Udstrækning følger ofte en forskellig Ynglerytme, og der gaar maaske flere Aar, inden disse Fugle er afstemte, og saa er de maaske for gamle.

Endelig burde man kende flere af de Forskelligheder hos Fuglene og være i Stand til paa Udstillingen og hos Fugleejere at bestemme dem. Men kan vi alle det? De ligner jo hinanden! Der vil i »*Stuefuglene*« med Mellemrum, som er afhængig af Plads og Økonomi (Clicheer) blive anført og beskrevet saadanne Eksempler, og tydelig blive paapeget de Forskelligheder, som man bør mærke sig, saaledes at man næste Gang, man staar overfor en saadan Fugl kan bestemme den rigtigt.

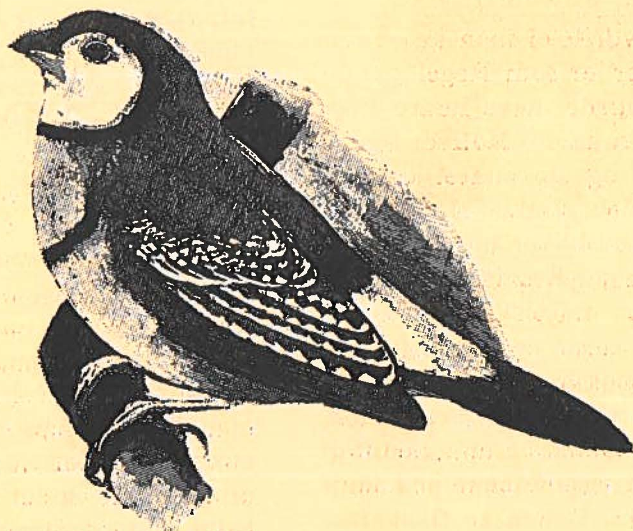

Ringastrild
Stictoptera bichenovii (Vig. Horsf.)   *Gef. Welt*

Stictoptera annulosa (John Gould). (*stictos* = Punktet, *teres* = rundt om, *annulosa* = ringet). Se Fuglen paa Side 33. (Kaldes ogsaa »Black rumped Double-bar«).

Hjemsted: Nordaustralien.

Hannen: Oversiden graabrun, de enkelte Fjer med svagt antydet Tværbaand, over Underryggen, mørkere Tværstriber, Haledækfjer og Overgump sort. Kind og Strube hvid, helt omgivet af en sort Ring fra Næbroden over Øjet ned bag Øret og frem over Halsen, en anden Ring ligeledes sort udgaar parallel hermed fra Vingen og fremefter mellem Bryst og Bug — Brystet og Bugen samt Underhaledækfjer er gullighvide eller hvidgraa. Vingen er sortgraa med en Anel-

se brunt og Vingefjerene bærer trekantede hvide Pletter, Halen er sort, Øjet brunt, Næb sølvgraat og Ben blaagraa.

Længde 9,5—10,5 cm. Vinger 5—5,3 cm. Hale 4 cm .

Hunnen er i Regelen mattere i Farverne og Tegningerne og Ringene er mere udviskede.

Cayley

Ringastrild ved sin Rede fotograferet i Naturen

Fuglen træffes i Flokke eller Parvis, den færdes paa Marker eller i lav Vegetation, Buske og Sædmarker, den lever væsentligt af Græsfrø og Grønt, den drikker paa samme Maade som Duer. Reden er flaskeformet, bygget af Straa og tørt Græs, foret med finere Materiale (Fjer og Haar), anbragt i højt Græs eller i en lav Busk. Der lægges 4—6 hvide Æg. Ynglesæson: Februar—Juni samt igen Juli—December.

Fuglen er sjælden indført, den er opdrættet i Fangenskab og har (Gef: Welt 1900, Side 255) bastarderet med spidshalet Bæltefinke.

Sticoptera bichenovii (Vigors og Horsfield). *(bichenovi* efter Sekretær Bicheno). Kaldes i Modsætning til foranstaaende While-rumped Double-bar eller ugleansigtet Finke.

Hjemsted: Tropisk Nordaustralien, Ny Syd Wales. Den adskiller sig fra foran beskrevne Art ved den *hvide Overgump* (se vedføjede Cliché), og har man blot en Gang rigtigt bemærket dette, glemmer man det aldrig. Dens Væsen og Levevis er som foregaaende, men den yngler under normale Forhold kun i Perioden Juli—December.

Selv om denne Art sikkert er mindre udbredt i Australien, forekommer den langt oftere her i Landet, og den er opdrættet mange Gange, ofte gennem flere Generationer. Opdrættet gaar bedst i et stort Ynglebur, en Voliére eller Fuglestue, da Fuglen, der er noget sky og mistroisk, ikke godt taaler Forstyrrelser i Yngletiden. Der er flere Eksempler paa, at en Forstyrrelse har faaet Fuglene til at kaste enten Æg eller Unger ud af Reden. Begge Arter kan især i Yngletiden være noget ufordragelige.

Albrecht-Møller.

BEKENDTGØRELSE

om Anbringelse af levende Dyr i Forretningslokaler.

Justitsministeriet udsendte 27. Sept. 1951 en Bekendtgørelse, som desværre kommer til at ramme mange, som holder af Fugle. I Medfør Lovens Paragraf 1 er det saaledes fra 2. Januar 1952 forbudt i Reklameøjemed eller som Udstilling at anbringe levende Dyr af enhver Art, altsaa ogsaa Fugle i Forretningslokaler, herunder ogsaa Beværtningslokaler og i Udstillingsvinduer. I Lokaler, hvor der udelukkende forhandles Dyr, er saadan Anbringelse dog tilladt, men kun paa Betingelse af, at Dyrene ikke udsættes for væsentlige Ulemper, saasom stærk Varme, Kulde, Træk eller kraftig Belysning, og at Dyrene efter almindelig Lukketid ikke belyses af elektrisk Lys eller andet stærkt Lys.

Frisøren maa i Fremtiden ikke have sin Kanarie i Butikken, og Blomsterhandleren maa ikke mere have Voliere med kvidrende Smaafugle i Baggrunden af Lokalet.

Ja, saaledes lyder Loven, jeg beklager at man ikke forinden denne meningsløse Paragraf blev til, henvendte sig til Fugleforeningerne.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN“

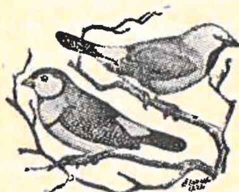

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46, København. Tlf. Amager 4359 y.

Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19. Byen 6973.

Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. Ægir 3506. Holte 1265.

Kasserer; E. Petersen, Molbechsvej 16 VA 1883 x

Bestyrelsesmedlem: H. Strate Petersen, Hessensg. 57 2. sal S. Su. 6963 y.

Næste Møde Mandag den 11. Febr. Kl. 20.

Vi beder Medlemmerne notere Dagen og det nye Mødested.

DAGSORDEN:

1. Meddelelser fra Bestyrelsen.
2. Foredrag ved Redaktør Albrecht-Møller, Kastrup: „Hvilke af vore Tropefugle har ynglet i Fangenskab“.
3. Bortlodning.
4. Køb- og Salgsbogen.
5. Eventuelt.

Agiter blandt Fuglevenner for dette Møde — Gæster er ogsaa velkomne.

Nyt Mødelokale

K. F. U. M., Rosenborggade 15.

Mandag d. 10. Marts Kl. 19,30 indvarsles til ekstraordinær Generalforsamling i Henhold til Lovene. Eneste Punkt: Lovændring. Forslaget har været aftrykt i „Stuefuglene“, November 1951, Side 13.

REFERAT fra

det sidste Møde i »Klubben«s Lokaler i Gothersgade. Formanden indledte med at byde de fyldte Sale velkommen og omtalte derefter den senere Tids mange Tyverier af Parakitter og Dværgpapegøjer, der formodentlig er en Følge af, at hidtidige engelske Indførselsforbud mod Papegøjer var blevet ophævet. Tyverierne synes særligt at finde Sted Nætterne mellem Lørdage og Søndage, og der er næppe Tvivl om, at Indehavere af større og mere værdifulde Samlinger, der ikke raader over en vagtsom Hund, vil staa sig bedst ved at lade montere en paalidelig Tyverialarm, men ikke, som man ser flere Steder ved Skilte reklamere med, at en saadan forefindes, saa Tyveknægtene paa Forhaand er adviseret.

Derefter fik Herr Curt af Enehjelm, Helsingfors, Ordet for at fortælle om sin Studierejse til 15 forskellige europæiske zoologiske Haver og et Par private Parakitstutterier og Samlinger og havde her set flere Sjældenheder saavel indenfor Papegøjer som Finker, blandt andet den lille Diamantfinke-lignende Malet Astrild, Emblema picta, fra Australien. Herr Enehjelm omtalte ogsaa sit Opdræt af Topfinken eller Dværgkardinalen, som den ogsaa kaldes. Fuglene havde i en Friluftsvoliére paa 6×2 meter, hvor de gik sammen med nogle Kanarier, i et Harzerbur bygget en iøvrigt kanarielignende Rede og her opmadet 2 Gange 2 Unger. Myreæg, fortalte Herr Enehjelm, var en absolut Nødvendighed ved Opdrættet af denne Fugl. Til Slut gav Herr Curt af Enehjelm nogle Tips vedrørende Opdræt af Dilute Kanarier (udtales dailut), denne nye Farve, som det i visse Belysninger kan være vanskelig at skelne fra almindelige Agat eller isabelfarvede Fugle, foruden Guld og Sølvisabel, omtalte Herr Curt af Enehjelm ogsaa Orangeisabel, sidestillet med de øvrige Isabelfarver, der har jo som bekendt hersket en Del Uklarhed om, hvor vidt denne Farve var anerkendt, dette skulde forhaabentlig bevirke, at man atter overvejer at anerkende den.

Efter det sædvanlige Bankospil over Zebra- og Sommerfuglefinker, førstnævnte Par var skænket Foreningen, samt Frø og Billetter til Zoologisk Have, bortloddedes Aftenens Fugl ved et morsomt Arrangement. Formanden beklagede, at vi ikke kunde faa flere Mødeaftener her i Gothersgade, idet Restaurationen skulde nedlægges og der vilde blive indrettet Kontorlokaler. Foreningens stærke Vækst gennem det sidste Aars Tid havde dog sikkert alligevel inden længe tvunget os til at se os om efter et større Lokale, og vi haaber nu, at dette vil lykkes.

„D. U. K.“

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hel, 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
„D. U. K.“s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Medlemsmøde afholdes Torsdag den 14. Februar 1952 Kl. 20 hos Hr. Jørgen Christoffersen, Woltersgade 4.

Boston Petersen.

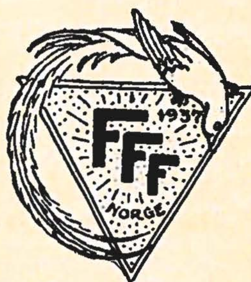

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER I NORGE

Formann: Øystein Hartvedt, Frydenbergveien 34 a, Oslo
Sekretær: C. Otto Haanshuus, Fongstadtsgt. 39, Oslo
Kasserer: R. Chr. Arnesen, Fagerheimsgt. 2, Oslo

Der har vært avholdt tre möter, nemlig i Oktober, November og den 15. desember, da foreningen hadde sitt årlige julemöte. Alle möter har vært holdt hos undertegnede, og fremmötet har vært godt.

På julemötet hadde vi den glede å ha tilstede hr. Blomberg, der er ansatt ved Töyen Zoologiske Museum. Herr Blomberg hadde med sig film fra en tur han i höst (efteråret) hadde foretatt for Museet sammen med Zoologen dr. Herman Lövenskiold oppe på Fokstumyrene (mosene) på Dovre, de sendt der opp for å studere fuglelivet og samle på fugler til Museet. Disse myrer der ligger på 1000 m over havet er fredet, og der fins utallige fugler på dette sted, et eldorado for fugleinteresserte. Det var noen strålende bilder vi fikk se i farver, både av fugler og planter for ikke å snakke om naturen, filmen og foredraget höstet stort bifall. I alt var det en usedvanlig hyggelig aften, vel den hyggeligste vi har hatt siden krigen, det bevises best av at medlemmene ikke bröt opp för kl. 3 natt.

Det er mulig noe sent, men bedre sent enn aldri, jeg vil derfor få lov til å önske alle medlemmer både i Danmark og Norge et riktig godt nytt år!

C. O. H.

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 Godth. 407 y.
Næstformand: E. Christensen, Finsensvej 96
Sekretær: Bay Jensen, Malte Bruunsvej 5
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allé 6
Kontingent: 5 Kr. aarlig.

afholder Møde Torsdag den 21. Februar Kl. 20 i Rømersgade 23.

1. Meddelelser fra Bestyrelsen.
2. Gennemgang af Kaaringsskuet.
3. Præmieuddeling.
4. Bortlodning.
5. Eventuelt.

København Kanaiieklubs Kaaringsskue.

Kaaringsskuet er en Begivenhed alle Kanarieopdrættere ser hen til med store Forventninger. Ogsaa i Aar blev Skuet vellykket. Der var stor Tilslutning, og de Fugle, der blev kaaret, var af fin Kvalitet. Naar man er Stamgæst paa disse Kaaringsskuer, vil man ikke undgaa at se Fuglene blive bedre Aar efter Aar, navnlig hvad angaar Fuglenes Type. To Fugle havde opnaaet næsten Top-Point i Type No. 75 i Klasse for rød og No. 100 i Klasse for orange-Kanarier. Man kan tydelig se, at Opdrætterne gaar den rigtige Vej - først Type - derefter Farve. At opnaa en Fugl med begge Dele er svært, men den kommer. Der var gode Farver i Klasse for røde Kanarier, men den helt rigtige røde Farve skylder man os endnu.

De røde og orange Kanarier dominerede fuldstændig Udstillingen. Interessen er kolossal for disse Fugle. Da Interessen for nogle Aar siden begyndte, mente man den vilde kulminere i Løbet af forholdsvis kort Tid, men det er gaaet stik módsat, desværre i en saadan Grad, at det er gaaet ud over andre Racer f. Eks. gule, hvide og grønne Kanarier.

Selve Arrangementet af Skuet var smukkere

end tidligere, dertil medvirkede de nye ensartede Udstillingsbure, Københavns Kanarieklub havde anskaffet, og som var i Brug for første Gang. Dommerne udtalte, at de ikke alene var smukke men ogsaa praktiske og godt egnede til at bedømme i.

Forudsætningerne for den helt gode Bedømmelse var i Aar tilstede, Lysforholdene var de bedst mulige, idet Solen skinnede fra klar Himmel. Bedømmelsen blev ogsaa derefter - nemlig god. Klart Dagslys er nemlig en Betingelse for en god Bedømmelse af Farvekanarier. De to rutinerede Dommere Herr G. Ronck, København, og Herr Aage Jørgensen, Helsingør, havde paataget sig det store Arbejde at bedømme de ca. 175 Fugle efter Point.

En „Stamgæst“.

PRÆMIELISTE

Kl. 1 naaede 3 Fugle 81 P. Nr. 1, 2 og 6.
Kl. 2 var højst Point 82. Fugl Nr. 10.
Kl. 3 78 Point. Fugl Nr. 11.
Kl. 4 75 Point. Fugl Nr. 12 og 13.
Kl. 5 85 P. Nr. 22. G. Nielsen, Grejsvej 8.
Kl. 6 83 P. Nr. 33.
Kl. 7 85 P. Nr. 38 og 41. Jens Andersen Bech, Istedgade 44.
85 P. Nr. 51. Poul Westermann, Gl. Kongevej 150.
85 P. Nr. 58. Ludvig Nielsen, Hellebækgade 21.
87 P. Nr. 60. Rudolf Pedersen, Oehlenslægergade 5.
89 P. Nr. 75. G. Nielsen, Grejsvej 5.
87 P. Nr. 76. William Holm, Rosenørns Allé 39.
88 P. Nr. 89. Rudolf Poulsen, Refnæsgade 55.
87 P. Nr. 91. Rudolf Poulsen, Refnæsgade 55.
Kl. 8 86 P. Nr. 100. William Holm, Rosenørns Allé 39.
Kl. 10 84 P. Nr. 141.
Kl. 12 75 P. Nr. 149.
Kl. 14 Rosende Omtale. Ryder Tønnesen, Nitivej 7.
Kl. 15 Ualmindelig smuk Fugl. A. Reimann. Nyhavn 10.

Præmier uddeles til dem, der er naaet op i 1. Klasse.

K. Johansen.

FORENINGEN „FUGLEVENNEN“

NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste.
Kasserer: Ida Sand Legind.
Bestyrelsesmedlemmer: Peter Ditlevsen, Guldborgsundsvej 17. Mogens Olsen, Vesterskovvej 85.

Fuglevennen for Nykøbing F. og Omegn afholder Medlemsmøde med det sædvanlige Bortspil af Planter og Fugle Torsdag den 7. Februar og Studiekredsmøde Torsdag den 14. Februar, hvor Distriktsjæger Petersen, Orupgaard, taler om Myretuernes Behandling. Herefter nogle Jagthistorier.

Mogens Olsen, Sekretær.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Chr. Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Købes: 1,0 prima Pariser Trompet, eller byttes med Isabel-Kanarier, helst 2-aarig Fugl.
H. Brennecke, Kastelsvej 22 st. v. København Ø.

Købes: 6 Bure eller byttes med sorthovedet Dværgpapegøjer.
Axel Madsen, Japanvej 21. S. Tlf. Su. 1526.

Sælges: 3,3 rengrøn (mosgrøn) Kanarier, 1 Aar klar til Hæk, 2,0 rengrøn (mosgrøn) Kanarier, 2 Aar, 0,2 Isabel (guld) Kanarier, 1 Aar. Alle Fugle er Afkom efter Æres- og Førstepræmietagere paa Kaaringsskuer.
Byttes: 1,0 rengrøn med 1,0 Sølvisabel.
Adzer Blume, Kaldæavej 9, København S. Tlf. Su. 8142 bedst mellem Kl. 17 og 19.

Sælges: 1,1 hvid Risfugle Kr. 65,00, 1,1 graa Risfugle hvid-blodet Kr. 45,00, 1,1 blaa Opalin Undulater Kr. 25,00
Købes: 1,1 Spurve- eller blaa Maskepapegøjer, 0,2 Gulmaskede blaa Opalin Undulater, 1,0 grøn Opalin Undulat.
Ove Nielsen, Halsted, Nakskov.

Sælges: 1,1 Orange Kanarier 1,1 grøn broget Undulater 1,1 blaa broget Undulater 1,1 Opaline Undulater.
Halskov Larsen, Helsingørsgade 26, Hillerød.

Sælges: 1,1 dansk broget Undulater fra 1951 eventuelt byttes med 1,1 sorthovedet Dværgpapegøjer (Ynglepar) samt 0,1 orangerød Kanarie fra 1951.
F. K. Simonsen, Solbakkevej 16, Hjørring.

Sælges: 6,8 Sivastrilder, 1,1 Aurora Astrilder 1,2 smaa Kubafinker, 1,1 Sommerfuglefinker, 2,2 Ringastrilder, 1,0 1,0 Alfeastrild, 1,1 Spidshalet Bæltefinker.
Frk. E. Dünweber, Frederikssundsvej 106 A Tlf. Be. 4171 y.

Ansvarshavende Redaktør: Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

27 Aargang MARTS 1952

TIGERFINKEN

Sporaeginthus amandava [i Lin.]

Punktamarant
Lagonosticta rufopicta [Fras.]

Højrød Amarant
Lagonosticta rubricata [Lcht.]

Amaranten *Hun* Gef: Welt
Lagonosticta senegala [L.]
Han

Tigerfinken
Sporaeginthus amandava [L]
Han *Hun*

Den lille Tigerfinke, som er velkendt fra mange Voliérer og Bure, er interessant og ejendommelig. Den fanges paa Grund af sin smukke røde Farve i sit Hjemland Indien, hvor man meget ofte ser den som skattet Burfugl, men den forsendtes ogsaa tidligt til Europa i store Mængder, hvortil dengang kun ankom sørgelige Rester af store Transporter. Nu derimod, hvor Rejsens Strabadser er bleven mindre og Overbefolkningen i Transportkasserne knapt saa hyppige, lider Fuglene ikke saa meget, og Ankomsten er langt bedre.

Fuglen lever i hele den sydlige Del af Asien ned gennem baade For- og Bagindien og fortsætter gennem Siam, Malacca og Singapore, endog helt ned paa Java) i Modsætning til

Amaranten (Lagonosticta senegala), som den i første Omgang minder lidt om, og som den af og til har været ført i Familie med. Wiese kaldte den **Aegintha amandava.** Aegintha var da en stor Familie, som han kaldte de tyndnæbbede Pragtfinker, og de omfattede alle Senegalfinkerne, Amaranterne, Ceres-Astrilder, Ringastrilder, Tornastrilder, Solastrild og mange flere.

Karl Russ kaldte den **Lagonosticta amandava.** Neunzig kalder den **Sporaginthus amandava** (Cab.). Denne Familie indeholder 5 Arter, to i Indien og 3 i Afrika, sidstnævnte er den guldbrystede Astrild (Afrika) og de to Arter fra Indien er Tigerfinken, der stadig har beholdt sin varietetsbetegnelse **amandava,** men i den allernyeste Beskrivelse fra 1949 ser jeg Whistler kalde den **Amandava amandava.** Vi vil imidlertid indtil videre følge Neunzig og kalde Tigerfinken Sporaeginthus amandava.

Tigerfinken er den eneste af Pragtfinkerne, som i Lighed med Væverfuglenes Hanner, større eller mindre Perioder af Aaret er i Pragt (Parringsdragt), og det er en meget væsentlig Forskel fra Amaranten. Whistler »Popular Handbook of Indian Birds«, Pag. 216 ff. nævner, at Tigerfinkens Yngletid er meget ukonstant, varierende efter dens Udbredelsesomraade, Reder er saaledes bleven fundet i hver eneste af Aarets Maaneder, selv om det mest almindelige er, at Fuglen bygger i vore Vintermaaneder og har da som Regel 2 Kuld Unger, men det er en Fugl, der hurtigt forandrer Ynglerytmen her i Landet, saaledes at dens Yngleperiode falder i Foraars- og Sommermaanederne, men denne Forskellighed i Hjemlandet bevirker, at man næsten paa alle Aarstider ser Fugle, der er i Pragt og andre i Vinter- og Hviledragt, medens der forekommer alle mulige af de morsomme Mellemstadier, hvor hveranden Fjer er i Pragt, altsaa en underlig broget Fugl.

Reden bygges som lukket Kurverede med et eller to ofte drejede Indgangsrør, man har ment for at hindre Slangers Adgang til Fuglenes Æg.

Reden anbringes lavt, næppe over 3 Fod og ofte næsten paa Jorden i tæt Buskads, stridt Græs eller Rørskove, den lægger normalt fra 5—6 Æg, men Whistler hævder, at der er paavist op til 14 Æg, og at til Tider to Hunner har lagt Æg i samme Rede (Pag. 217). Æggene er hvide.

Redebygningen foregaar enten af begge Køn, eller er overladt Hannen, medens Hunnen er Haandlanger. Redens Polstring tager Hunnen sig af, dertil benyttes fint Græs, Haar og Fjer, og naar Æggene er lagt, ruger begge Køn skiftevis.

Wiese oplyser, Pag. 47, at den har ynglet i adskillige Fuglestuer, bl. a. i hans egen.

Tigerfinkerne har en i Forhold til sin Størrelse (L. 90—100 mm. V. 45 mm. H. 37 mm) meget kraftig Fløjtetone, som lyder mest Morgen og Aften, er Hunnen enligtsiddende, fløjter denne ogsaa om end noget svagere, men færdes de Parvis eller i Flok, er Sangen som Regel overladt til Hannerne. Udenfor Yngletiden er Fuglen selskabelig og optræder i større Flokke, ofte i Selskab med den olivengrønne Astrild (Stictospiza formosa) og med denne Fugl danner den en enestaaende pragtfuld Farvesymfoni.

—o—

Opdræt af Tigerfinken eller Tigerastrilden (Sporaeginthus amandava):

Hannen: **I Pragt** skinnende dybrød med en Mængde smaa hvide Punkter, medens Vinger og Hale er mørkebrune med lysere Fjerkanter.

Udenfor Pragt ligner Hannen en Del Hunnen, men den har dog som Kønskendetegn den mørkrøde Overhale.

Hunnen: Overside brun, Underside fra matgul til Okkergul og med langt færre hvide Pletter end Hannen.

Hos begge Køn er Partiet omkring Øjet sort med en hvid Streg under dette. Benene er kødfarvede og Næbbet rødt.

En anden Art, den højrøde Tigerfinke (Sporaeginthus punicia) er endnu mere rød i Farven, hvad ogsaa Navnet punicia = højrød eller purpurrød antyder, den har desuden flere og meget større hvide Pletter og en bredere hvid Stribe under Øjet, den synger bedre end den førstnævnte Tigerfinke.

I Modsætning til andre Astrilder, der stammer fra Afrika, indføres Tigerfinken fra Indien, hvor den lever snart Parvis og snart i Flokke, og her indfanges den i stort Antal ved

Hjælp af særlige udspændte Net og indføres bl. a. her til Landet i god Stand. Fuglen er meget slank og fint bygget, men ellers haardfør som Burfugl, og den kan præstere en ret køn Sang, en høj vellydende Fløjtetone. Hunnen lader ogsaa denne trillende Fløjtetone høre, men meget svagere, de er meget fordragelige, tillige en Fugl, der pynter vældigt op i et Bur eller Fuglestue for ikke at tale om en Voliére. Det, der gør Fuglen saa tiltalende, er baade dens smukke Farver og dens rolige Væsen, i det hele taget er det en Fugl, man kommer til at holde meget af og sætte meget Pris paa, og derfor anbefaler man den ogsaa til enhver, der holder af Fugle. Ikke sjældent bliver Fuglene meget fortrolige, er tillige meget udholdende og livlige, men maa for at bevare deres smukke Farver længst muligt stadig have Blødfoder.

I Fjor havde jeg tre Par, men Hannerne anlagde Parringsdragt paa forskellige Tider, fra Maj til August. Parret, hvor Hannen sidst kom i Pragt fik Interesse for en stærekasselignende Rede, der var anbragt kun 1 Meter over Gulvet i Fuglehuset, og heri havde de travlt med at bygge. Hannen var den mest aggressive af Parret. Som Redemateriale tog de fine Rødder, Planteuld, Hø, Græs og Fjer, hvoraf de dannede en meget fin Rede, kunstfærdigt i den Forstand, at der var to Indgange, først ind i Kassen, derefter hen til Kassens ene Hjørne, hvor Indgangen til selve Reden var, den var ogsaa fin og meget sirligt bygget. Hunnen blev den mest fortrolige, den lagde 4 Æg, hvorpaa baade Hannen og Hunnen skiftedes til at ruge, da Tigerfinken anses for at være en ret vanskelig Ynglefugl, regnede jeg ikke med, at der vilde blive noget ud af dette, men efter 11 Dages Forløb, fløj baade Han og Hun ud og ind i Fuglehuset med Foder. Om Formiddagen Hannen og om Eftermiddagen Hunnen, der sørgede for de smaa. Efter ca. 18—20 Dages Forløb kom den første Unge ud. Stor var min Forbavselse, da jeg Dagen efter kom ind i Fuglehuset og saa, at der sad hele 4 kraftige Unger i Bunden af Huset. Ungerne var mørke i Farven og havde sort Næb. Som Opmadningsfoder kræves Myreæg daglig, men paa dette Tidspunkt, i September Maaned, kneb det mere og mere for hver Dag med at skaffe de friske Myreæg. Til sidst var det ganske umuligt. Nu var gode Raad dyre. Jeg vilde naturligvis gøre alt for at holde Liv i de kraftige Unger, og da jeg af Hr. Kommunelærer A. Blume havde faaet Opskrift paa et godt Opmadningsfoder, tyede jeg til dette.

Opskriften er følgende: 1 Æg koges i 15 Min., hakkes fint eller igennem en Æggesprøjte, herefter tilsættes Bio-Foska Havregryn, der indeholder passende Kalk til Fuglenes Bestanddele. Dette blandes godt sammen, til det faar en passende Konsistens, ikke for tørt, tilsættes yderligere 1 Teskefuld Sukker, hvis ikke nogen ser det, da 2 Teskefulde, og til sidst 10—15 Draaber Levertran, det hele lægges i en Daase med lufttæt Laag og sættes paa et køligt Sted. Dette kan nu holde i ubegrænset Tid. Af den Grund kan der godt laves en større Portion til paa en Gang, men husk, at i fri Luft, og særlig i stærk Sol bliver det hurtigt surt, saa giv ikke mere, end Fuglene kan naa at bruge i Løbet af kort Tid. Der maa saaledes fodres med Blødfodret to Gange dagligt, om Morgenen tidligt og om Aftenen ved 17—18-Tiden. Dette Foder reddede mine Tigerfinkeunger, da Forældrene tog det straks, det blev sat ind i Voliéren. Foruden Opmadningsfoderet frisk Salat hver Dag, et Æble, reven Gulerod, umodent Græsfrø, Kæmper (Vejbred), Fuglegræs, Frø af blaa Valmue, Gul-, Sølv- og Senegal-Hirse, Kanariefrø, Salatfrø, Thimothe (Græsfrø) — foruden alle de Fluer, smaa Biller, Edderkopper, Myg og meget andet, som de fandt ude i Voliéren. Spiret Frø af Hirse manglede heller ikke.

Forældrene forsvarede Reden med stor Heftighed, enhver der nærmede sig den, det være sig Zebra-, Sommerfuglefinker eller olivengrøn Astrild, maatte give op og fortrække.

Otto Sand Legind.

— —·—

Redaktionen har i Anledning af ovenstaaende Opmadningsfoder forelagt Beskrivelsen for Hr. Kommunelærer Blume, der vedkender sig de anførte Ingredienser og de opførte Forhold, men hævder, at det er en Misforstaaelse, at det kan holde sig ubegrænset Tid, det er aldrig sagt, tværtimod maa der aldrig tilberedes mere, end man fodrer op hver Gang — heri er Redaktionen enig, det er gaaet for godt

for Hr. Sand Legind og det er godt, men da Æg indeholder Svovlbrinte, maa det ikke holdes under Laag, for ikke at indgaa kemiske Forbindelser, og man maa aldrig opbevare Levertran utillukket og aldrig i Metaldaaser. Det, som altsaa er nødvendigt for Opbevaringen af det ene, gør det andet værdiløst, derfor tilbered kun, hvad der kan bruges til en eller højest to Fodringer. Personlig tror jeg, den absolut fine og formaalstjenlige Spiseseddel Herr Sand Legind selv har sammensat, i Forbindelse med det animalske Foder, Fuglene havde Adgang til, alene vilde have kunne redde Ungerne, der var udstillet paa Fuglevenner for Nykøbing F.'s Udstilling, hvor jeg selv havde Lejlighed til at bedømme det meget smukke Resultat.

Albrecht-Møller.

ALFE-ASTRILD I VOLIERE

I Henhold til Anmodningen i »Stuefuglene af Novbr. 1951 fremsender jeg hermed i Korthed nogle af mine Iagttagelser.

I August Maaned 1950 saa jeg for første Gang nyindførte Alfeastrilder i Danmark, det var paa Udstillingen i Haveselskabets Have. Jeg fik stor Lyst til at erhverve et Par af disse overordentlige smukke og sirlige Fugle. Men — ja, der var desværre flere »men«'er. For det første blev disse Fugle paa Udstillingen misrekommanderede af en af vore største Fugleliebhavere, som sagde, at de var meget vanskelige at holde i Fangenskab, og at de trods al god Pleje alligevel snart ville dø. Vedkommende havde dog vist ikke selv ejet den Slags Fugle før, og for det andet sagde man, der ingen Forskel var at se paa kønnene, det kunde jo saa blive meget vanskeligt at faa et rigtigt Par.

Jeg lod mig dog ikke afskrække af disse Profetier — tværtimod vilde jeg selv prøve, om det forholdt sig rigtigt. Angaaende Anskaffelsen af et rigtigt Par, saa var det ikke vanskeligt, idet nemlig, der var en meget tydelig Forskel paa Han og Hun. Naar man ser rigtigt efter og har Fuglene i Haanden, da ses det ganske tydeligt, at Hannens Fjerfarve under Halen lige ved Halens Udspring er dyb sort, medens de tilsvarende Fjer hos Hunnen er brune. Hvis dette holder Stik i alle Tilfælde, hvad jeg tror, det gør, ja saa er det jo ikke noget Problem længere at skelne Forskel paa Han og Hun. Hvad siger Herr Bøgh Mortensen eller andre, som er Ejere af Alfeastrilder, til denne Iagttagelse?

Pasningen af Alfeastrilder hos mig har ikke budt paa særlige store Vanskeligheder, de har faaet samme Pasning og Pleje som mine andre Fugle. En indendørs Voliére af Størrelse 1,50×90×1,20 har været deres Bolig sammen med **1,1 Sivastrild, 1,1** Frankolinvagtel og 1,1 Agerhønseastrild. Alle disse Fugle levede og kom godt ud af det sammen paa allerbedste Maade, samtidig med at de alle hver for sig byggede Rede, lagde befrugtede Æg og rugede upaaklageligt.

Alfeastrilderne fik Interesse for Redebygning i Juli Maaned 1951 og byggede i et Harzerbur, udfyldte det hele med grove Materialer bestaaende af Hø, Risrodstrævler og udforet med friske spæde Blade af Rajgræs. De lagde 4 Æg, udrugede 4 Unger, som de dog ikke opmadede færdig. De fik heller ikke saa god en Pasning, som jeg ellers plejer at give mine Fugle, grundet paa særligt meget personligt Arbejde i Sommer, næsten hver Dag fra Kl. 6 Morgen til 23 Aften, saa man kan forstaa, at det ikke blev hver Dag, jeg kunde faa Tid til at passe Fuglene, og heller ikke som ellers konstant kunde faa Tid til at skaffe Foder fra den fri Natur i frisk Tilstand. Fuglene maatte nøjes med tørre Frøsorter, spiret Frø og Rajgræs udsaaet i smaa Potter, af og til lidt Fuglegræs samt Melorme, ellers fik de overhovedet intet Insektfoder af nogen Art. I Yngletiden fik de hver Dag Opmadningsfoder bestaaende af haardkogt Hønseæg m. m., som jeg plejer at give alle mine Fugle. Af tørt Frø spiste de især rød Algier-Hirse, som de foretrækker frem for andre Sorter Frø.

Til Eksempel er de ikke nær saa glade for almindelige Hirsekolber. Endnu engang forsøgte mine Alfeastrilder samme Aar at yngle, for sidst i Oktober Maaned lagde de igen 4 Æg, denne Gang i en stor Kurverede. De rugede igen støt og upaaklageligt, men

faa Dage før Ungerne skulde komme, byttede jeg Æggene og lagde Alfeastrildæggene til et Par Maagefinker, som rugede Æggene færdige og i 3—5 Dage madede 3 Alfeastrildunger. Saa gik det ikke mere. Maagefinkerne ophørte med at made og Ungerne omkom, og maaske er det ogsaa meget svært at faa Maagefinker til at opmade Alfeastrildunger, især saa sent paa Aaret som i November. Det var nu ikke muligt at skaffe friske Myreæg. Jeg har dog de bedste Forhaabninger til Sommeren, der kommer, for saa skal alle mine Fugle paa Landet og gaa i Friluftsvoliérer, og der er Chancerne naturligvis større for at faa det helt fuldkomne Opdræt, end hvor Fuglene kun har indendørs Opholdsrum.

Som man ser af ovenstaaende, kan jeg godt anbefale Alfeastrilden som en Fugl, der *ikke* er ualmindelig vanskelig at holde i Fangenskab. At det er en Fugl, som snart dør eller er en Kunst overhovedet at holde i Live, som der blev fortalt paa Udstillingen, forstaar jeg nu ikke. Mine Alfeastrilder er i bedste Velgaaende og saa fine, som de i det hele taget kan være, trods saa lang Tids Forløb i Fangenskab.

Gunnar Stumpe,
Livøgade 9, København Ø.

A. E. GROTH
in memoriam

Et af Præsidiets Medlemmer, »Stuekulturs Fuglevenner«s Formand, Hr. **A. E. Groth** afgik den 5. Februar, efter længere Tids Sygdom ved Døden. Ved Hr. Groths Bortgang har Fuglesporten mistet en af sine ivrigste Forkæmpere. Som Opdrætter drev han det ganske vist ikke til noget stort, men Grunden er sikkert at finde deri, at det var ham meget imod, at avle Fugle, for senere at fange disse ind og skille sig af med dem. Sine Fugle havde han kun for at give Liv i Stuerne og for at glæde sin Familie og sig selv.

Som Foreningsmand var Hr. Groth »Stuekulturs Fuglevenner« en god Leder og Formand, hans store Energi og stærke Vilje bragte ham sejrrigt igennem mange Vanskeligheder. Havde han sat sig et Maal, kunne man være sikker paa, at Hr. Groth nok skulde naa det. Hans bestemte Holdning over for Problemerne bevirkede, at naar en Ting blev sagt, blev det ogsaa gjort.

Hans store Arbejde i Fuglesagens Tjeneste tog paa hans Kræfter, men end ikke Sygdommen kunde knække hans stærke Virketrang. Da jeg sidst talte med Hr. Groth, sagde han: »Jeg er træt, og jeg kan ikke taale at tale saa meget, men jeg følger jo med i alt, hvad der foregaar i Foreningen, og jeg haaber snart at kunne tage fat paa Arbejdet igen.« Dette Ønske fik han desværre ikke opfyldt.

Hr. Groth vil sikkert blive savnet, hvor nu hans Stol staar tom, ikke mindst i hans Hjem, og vi, der har kendt ham i denne Forening, vil bøje vore Hoveder i al Ærbødighed for det skete og udtale: Ære være hans Minde.

C. F. Cornelius.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46 København. Tlf. Amager 4359 y.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19 Byen 6973
Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. Ægir 3506. Holte 1265.
Kasserer: E. Petersen, Molbechsvej 16 VA 1883 x
Bestyrelsesmedlem: H. Strate Petersen Hessensg. 57 2. sal S. Su. 6963 y.

Næste Møde Mandag den 10. Marts Kl. 19,30 pr. i K.F.U.M., Rosenborggade 15,

EKSTRAORDINÆR GENERALFORSAMLING

Dagsorden:

1. Valg af Dirigent.
2. Forslag fra Bestyrelsen: Ændringer af § 3, Stykke a, og § 6.
3. Eventuelt.

Efter Generalforsamlingen

ORDINÆRT MØDE

Dagsorden:

1. Meddelelse fra Bestyrelsen.
2. Foredrag, Hr. Arne Veberg, (S. f. S.). „Fugle i Stuen".
3. Bortlodning.
4. Køb- og Salgsbogen.
5. Eventuelt.

Gæster er altid velkomne.

Bemærk det nye Mødested og Mødetid!

Bortlodning

Bestyrelsen har i den senere Tid modtaget fra Medlemmerne forskellige Fugle til Bortlodning ved vore Møder. Bestyrelsen takker for disse Gaver. Ved sidste Møde fik vi Tilsagn om at faa 1,1 Løggrønne Papagøjeamandiner til Bortlodning paa Mødet i Marts, disse Fugle indgaar altsaa som Gevinst ved Bortlodningen denne Aften, og Bestyrelsen bringer herved den ærede Giver vor bedste Tak for den smukke Gave.

Medlemsmødet den 11. Februar 1952

blev som nævnt i sidste Nummer af Bladet afholdt i KFUM's Lokaler i Rosenborggade, der viste sig baade rummeligere og mere hensigtsmæssigt indrettet end vort tidligere Mødelokale i Gothersgade, særlig var det et Plus, at Foredragsholderen nu kunde staa midt i Salen, synlig og hørlig for alle.

Efter at Formanden havde budt velkommen og udtalt nogle Mindeord over Stuekulturs Fuglevenners afdøde Formand, Hr. Arthur E. Groth, mindedes man staaende afdøde ved nogle Minutters Stilhed. Herefter kunde Formanden meddele, at paa Grund af den senere Tids store Tilgang af nye Medlemmer, havde man maattet sløjfe Oplæsningen af disse, idet der hermed vilde gaa for lang Tid.

Saa fik Aftenens Foredragsholder, Stuefuglenes Redaktør, Hr. Hotelejer Albrecht-Møller, Ordet over Emnet: »Hvilke Tropefugle har været opdrættet og af hvem?« Dette interessante Emne havde naturligvis samlet en stor og forventningsfuld Tilhørerkreds, der paa en udmærket og fornøjelig Maade blev delagtiggjort i Hr. Albrecht-Møllers store Erfaring paa dette specielle Omraade, hovedsagelig baseret paa et omfattende Arkivmateriale af saavel ældre som yngre Udstillingskataloger og Fagskrifter.

Efter Foredraget var der Bankospil over Transportkasser, Tropefugle, Kanarier og Undulater. Inden vi skiltes kunde Formanden meddele, at Foreningen som Gave havde modtaget Tilsagn om et Par Løggrønne Papegøjeamandiner og takkede Giveren af disse nu baade sjældne og kostbare Fugle. Fuglene vil blive anvendt som Gevinst ved næste Møde.

Foredragsholderen efterlyste i Sagens Interesse gamle Kataloger og ældre Blade, som maatte ligge hos Medlemmer — om ikke andet saa til Laans, ligesom Meddelelser om ældre Opdræt af sjældnere Fugle med Taknemlighed modtages af Redaktøren — Tak!

K. de F. M.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75.
Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46.
Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13.
Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hel, 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Medlemsmøde

afholdes Torsdag den 6. Marts 1952 Kl. 20 hos Hr. W. Langberg, Tudskærvej 22, Vanløse, Telf. DA 6608. Bemærk Datoen.

Ved Medlemsmødet i forrige Maaned, der afholdtes hos Hr. Jørgen Chirstoffersen, Woltersgade 4, drøftede vi bl. a. Spørgsmaalet om en Intensivering af Undulatopdrættet, hvorom der i Øjeblikket synes at være en stor Interesse, hvilket formodentlig skyldes, at flere Landet har ophævet Forbudet mod Indførsel af de forskellige Papegøjearter.

Boston Petersen.

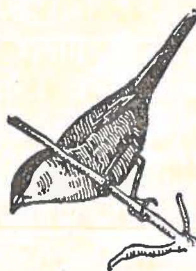

FORENINGEN „FUGLEVENNEN"
NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind,
Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen,
Grønsundsvej 58, 1stc.
Kasserer: Ida Sand Legind.
Bestyrelsesmedlemmer:
Peter Ditlevsen, Guldborgsundsvej 17. Mogens Olsen, Vesterskovvej 85.

Medlemsmøde afholdes Torsdag den 13. Marts.

Formand og Æresmedlem af »Foreningen for Fuglevenners Landsforening«, Hr. Grosserer C. F. Cornelius, vil tale om Opdræt af Undulater og Dværgpapegøjer. Da Foredragsholderen er velkendt Landet over for sin Interesse for Fugle og især Opdræt af Undulater,

vil der være Grund til at forvente en udbytterig Aften.

Desuden vil der blive forevist 2 Farvefilm af Fugle:

1) Isfuglen.

2. Fuglelivet ved Fil Sø.

Agiter for Deltagelse blandt Venner og Bekendte.

— — —

Medlemsmødet den 7. Februar paa Dues Konditori var godt besøgt, og det blev en helt god Aften.

Studiekredsmødet den 14. Februar afholdtes samme Sted, og denne Gang talte Hr. Distriktsjæger Otto George Petersen om »Skovmyren«, og det sluttede med selvoplevede Jagthistorier, og det blev en baade god og fornøjelig Aften, hvor de fremmødte Medlemmer fik noget at more sig over.

Mogens Olsen.

— — —

Studiekredsmødet for Januar kunde desværre ikke naa at komme i Bladet sidst, da det først blev afholdt den 24. Januar, og her talte Mogens Olsen om Undulaterne og Opdræt af disse, foruden Foredraget demonstrerede Foredragsholderen, den normalfarvede, dansk broget, opaline, gulmaskede, hver af dem i flere Farver ved Hjælp af 15 Fugle.

Efter Pausen blev der Lejlighed til at studere gamle Aargange af »Stuefuglene« fra 15.—25. Aargang.

Og endelig rejste Formanden det Spørgsmaal: om man havde særlige Emner vor Hobby vedrørende, som man ønskede gennemgaaet i Studiekredsen, eller Forslag som kunde gøre disse Aftener mere interessante og indholdsrige, ligesom Ledelsen altid var modtagelig for saglig Kritik.

Legind.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Chr. Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Sælges: 1,1 Lille Alexanderparakit, 1,1 Nymfeparakit. Alle fra Friluftsvoliére.
Walther Langberg, Tudskærvej 22, Vanløse. Tlf. Damsø 6608.

Købes: 1,0 Dværgpapegøje (Agapornis roseicollis), 1,1 Chinesiske Dværgvagten.
Svend Hansen, Baldersvej 17, Viborg.

Købes: Indtil 0,3 Ringastrild. Opgiv Pris og Alder.
Hovedkasserer **Anton Andersen,** P. Bangsvej 254, 1., Valby. Damsø 3106.

Sælges: 0,1 Auroraastrild, 1,2 Spidshalet Bæltefinker, 2,0 Ringastrild. Hvide Risfugle. Maagefinker.

Købes: 1,0 Maskebæltefinke, 1,0 Topfinke (Dværg-Kardinal), 1,0 Auroraastrild.
Preben Bohse, Christmas Møllers Plads 5, 1. Sundby 5320.

Sælges: 3,1 Orangekanarier, 3,1 Pirolgule Kanarier.
Fru M. Fischer, Sundholmsvej 47, 4., S.

Byttes: 1,0 Atlasfinke, 1,1 Muskatfinke, 1,1 Paradisenke, 1,1 Sorthovedet Nonne, 1,1 Baandfinke, 2,0 graa Zebrafinke med 1,1 Chinesisk Dværgvagtel, 2,0 Hvide Zebrafinker.
Ottesen, Soldugvej 15, 1., Kastrup.

Købes: 1,1 Renhvide Risfugle fra 1951, 1,1 kraftige renhvide, udfarvede Albino-Undulater fra 1951.
W. Andersen, Solvej 5, Helsingør.

Købes: Dansk og udenlandsk Fuglelitteratur, Stuefuglene« før 1932, ogsaa enkelte Numre, desuden Udstillingskataloger.
Albrecht-Møller, Christen Kolds Allé 1, Kastrup.

Købes: 1,1 Nymfeparakit, 1,1 Sangparakit, 1,1 Spurvepapegøje, 1,1 Blommehovedet Dværgpapegøje, 1,0 Blaabroget Undulat.
R. Hedes Pedersen, Tisvildeleje. Tlf. 56.

Sælges: 1,1 Maskebæltefinke fra 1950, udsøgte Fugle, Ynglepar, 1,0 Orangekindet Astrild.

Købes: 1,1 Sangparakit, unge Fugle.
Ebbe Louis Jensen, Skodsborgvej 338. Nærum.

Sælges: 4,4 Harzer-Kanarier, fin Stamme, 2,0 ff Forsangere, 1 Sangskab, 12 Rum m. Bure, 1 stort Flyvebur, 4 Kassebure, diverse Inventar paa Grund af Flytning, samlet Pris Kr. 500.
C. F. Rosenquist, Højskole Allé 28, 1. Kastrup.

Sælges: 1,3 Hvide Zebrafinker, eventuelt byttes med 1,1 Mosambik Sisken.
P. J. Hansen, Søllested, Visby, Jylland. Tlf. Bredebro 59 u.

Sælges: Undulater, Lutino, Isabel, hvid- og gulslagfjedrede, holl., brogede, fastringede á Kr. 25,— pr. Stk. Nogle ikke ringede Kr. 15,— pr. Stk. Gerne bytte med Bøger af god Værdi.
Kai Riis-Hansen, Nørre Allé 75, Glostrup. Tlf. 330.

Købes: 1,0 yngledygtig Agapornis fischeri.
Willy Hansen, Algade 95, Vordingborg.

Købes: 2,0 yngledygtig rødhovedet Dværgpapegøjer. Alder bedes opgivet.
N. Chr. Sørensen, Aarhusvej 103, Viborg.

SPØRGSMAAL OG SVAR

Sp.: Hvad betyder de Brøker 1,2 og 1,1 o.s.v., som ofte staar foran Fuglenavne?

Den unge.

Sv.: De omtalte Tal er international Kønsbetegnelse, og er saaledes at forstaa, at Tallet foran Kommaet er Hanner og Tallet efter Kommaet angiver Hunner. For Eksempel 1,2 er en Han og to Hunner, 0,1 en Hun o.s.v.

Sp.: Kommer der i snart i Lighed med tidligere Aar en Farvetavle af Fugle?

B. P.

Sv.: Redaktionen ville intet hellere end bringe Medlemmerne er Farveplance, men det er en meget bekostelig Historie, og Foreningens Økonomi kan for Tiden ikke bære det. Til et saadant Billede kræves en Cliche for hver Farve, og er der 3—4 Farver, vil det beløbe sig til 3—400 Kroner, og sidste Aar kostede Bladet mere end det Beløb, der indkom i Kontingent, saa det maa være forstaaeligt at det foreløbig maa blive ved Ønsket om et Farvebillede.

Sp.: Paa hvilket Tidspunkt skal man give Kanarieunger faste Ringe paa, for at være sikker paa de gamle Fugle ikke kaster Ungerne ud.

Kanarie-Opdrætter.

Sv.: Det rigtige Tidspunkt at paasætte faste lukkede Ringe paa Kanarieunger, er den første Dag man ser Ungernes Ekskrementer faar Lov til at ligge paa Redekanten.

Naar visse Kanarier kaster sine Unger ud af Reden Dagen efter at Ringene er sat paa, skyldes det Hunnens Renlighedssans. Ringen er et Fremmedlegeme i Reden og den skal ud, og saa følger Ungen med. Kun i faa Tilfælde kan det nytte, hvis man straks atter lægger Ungen op; men man maa vente til Hunnen ikke længer renser Reden, se ovenfor.

Sp.: Hvad er Violett-cared Vaxbill. *P. P.*

Sv.: Violett-cared Waxbill er det engelske Navn for Granatastrilden Uraeginthus granatinus.

Sp.: 1) Kan man kende Forskel paa Kønnene paa Redeunger af Kanarier gule og orange, og paa udfløjne Unger, inden Sangen er begyndt?
2) Er det grove Fejl, naar orange Fugle har graalige Vinge- og Halefjer, udfarver disse Fjer i orange ved anden Fældning?
3) Kan Rudolf Neunzig's Kanariefuglebog »De tropiske Stuefugle« og »Mine Stuefugle« købes, og eventuelt hvor, samt Prisen paa disse.

Sv.: 1) Paa gule Kanarier kan man, lige over Næbroden, 10—12' Dag se en kraftigere Farve hos Hanungerne end hos Hunungerne, det kræver selvsagt, at der er flere Unger som Sammenligningsgrundlag, og tillige nogen Øvelse, men med 100 pCt.s Sikkerhed kan det ikke afgøres.
2) Orangefuglen skal afgjort være ensfarvet i Hovedfarven, altsaa jævn orange; en sort Plet er ikke noget Minus, men derimod er lysere Vinger og Hale en Fejl og bør undgaas, vi formoder, at det De mener med graalige Vinge- og Halefjer, den graa Farve skulde være utænkelig paa en ren orange Fugl.
3) Der findes af Rudolf Neunzig en Bog »De tropiske Stuefugle«, den udkom paa J. Fr. Clausens Forlag, København 1935, ligeledes den noget mindre »Mine Stuefugle«, samme Forfatter og Forlag 1934, men begge Bøger er forlængst udsolgt fra Forlaget, og ingen af dem omtaler noget om Kanariefugle. — Der er imidlertid udkommet to udmærkede Bøger paa Clausens Forlag af Curt Enehjelm, og det er den eneste danske Litteratur i Spørgsmaalet; saa findes der gennem Aarene i Fagbladene »STUEFUGLENE«« og »NATUREN OG HJEMMET« mange udmærkede Artikler, hvor man kan gaa paa Ekskursion og find mange værdifulde Vink, og dette Arbejde er langtfra uinteressant.
Saa findes der af Dr. Russ »Der Kanarienvogel« og Mathias Rausch »Die gefiederten Sängerfürsten«, paa engelsk findes udgivet af Cage Bird« nogle mindre Hefter, der udførligt behandler Kanarieracerne »Yorkshire«, »Border Fancy«, »Norwich«, sidstnævnte engelske Bøger kan endnu faas, bl. a. hos P. Haase & Søn, Løvstræde 8, København K., medens alle de tyske Bøger kun kan faas antikvarisk, — de er ret dyre, da alle Fuglebøger er meget efterspurgte og forekommer sjældent.

Iøvrigt findes i »Stuefuglene« April 1949, Side 52 ff. en udførlig Fortegnelse over Litteratur for Fuglevenner.

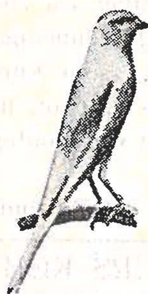

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 Godth. 407 y.
Næstformand: F. Christensen, Finsensvej 96
Sekretær: Bay Jensen, Malte Bruunsvej 5
Konsulent: G. Ronch Jægersborg Allé 6
Kontingent: 5 Kr. aarlig.

I Marts intet Møde!

RETTELSE!

Jeg beklager, at der i forrige Nummer af Bladet i Præmielisten havde indsneget sig en Fejl i mit Manuskript:

Kl. 5 Nr. 22 (Isabel Kanarier). 85 Points 1. Kl. var angivet at tilhøre G. Nielsen, Greisvej, medens den rigtige Ejer var **Daniel Nielsen, Vesterbrogade 115, der i mange Aar har haft** Opdræt af disse smukke Fugle. Jeg beder Hr. Daniel Nielsen undskylde min Fejltagelse.

K. Johansen.

Ansvarshavende Redaktør: Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

27 Aargang APRIL 1952

FIGUR-KANARIER

Pariser-Trompeter

Blandt de Kanarier, der paa en Udstilling vækker berettiget Opsigt og mindre berettiget Diskussion om Skønheden, er de friserede Kanarier, det er dog med disse, som med alt andet her i Verden, at er de som de skal være, er de baade morsomme og kønne, men de er langtfra alle 1. Klasses Dyr og derved forsvinder den Balance i Fuglens »Krus«, som giver den det rette Udseende, — dertil er yderligere at bemærke, at Fuglens Frisure er Termometer for dens Humør, Velplejethed og Velvære; en underplejet Fugl har tjavsede og hængende Fjer paa Bryst og Skuldre, og faar derved et hulbrystet og sygeligt Udseende — paa en Udstilling er det ligesom Yorkshire Kanarien, en Fugl, der skal bedømmes i Affekt — og dette stiller store Krav til Opdrætternes Taalmodighed og Træningsevne — og her giver alle ikke Sportsfolk op — desværre er den Opfattelse uhyre almindelig, at man køber et sammensat Par Fugle, og Sælgeren skal sørge for, at det er et Ynglepar (ofte aftaler man Prisen for Ungerne samtidig), putter dem straks uanset Alder og Kondition i et Ynglebur og giver dem straks Rede og Byggemateriale omgaaende, naar saa Ungerne er store nok, sættes de i Separatbur, hvorfra de uden anden Indsats end Fodring og Rengøring sælges eller køres til Udstiling. Hvor misforstaaet er hele denne Forestilling, og hvor narrer dette dog mange Fugleholdere for Fugleholdets egentlige Glæder og deklasserer ham fra at være Sportsmand til slet og ret Handelsmand. — Nej, udsøg selv Deres Par, læs og lær Teori om Arveforhold og prøv derpaa med Forsøgsparringer og Avlsforsøg, til man naar et Resultat. Man træner sine Fugle i Almindelighed og de friserede Fugle i Særdeleshed maa være uberørte af Menneskehaand, fortrolige med selv at hoppe fra Bur til Bur og ligeledes stille sig i Position, naar man stiller sig foran Buret med en Dommerstok, — det er et Arbejde, men et særdeles interessant og lønnende Arbejde. En saadan Fugl, og her gælder det i lige Maade Kanarier og Undulater, der skal Pointbedømmes, taber ikke ved sin Uro og Flagren rundt i Buret kostbare Points, men vil altid faa, hvad den kan tilkomme. Vel viser den sine Fejl meget aabenbart, og det straffes den for, men den viser ogsaa alle sine For-

trin og det belønnes den for. En urolig Fugl vil en ansvarsbevidst Dommer aldrig give det, den kan tilkomme, han kan ikke løbe nogen Risiko, og da Fuglen indtager mange Stillinger i Bedømmelsesperioden, viser den foruden de sikre Fejl ogsaa uheldige Stillinger, der giver minus paa Bedømmelseskortet, — derfor plej og pas Deres Fugle rigtigt, gør dem fortrolige med Udstillingsburet, lær dem at hoppe ind i Buret, det kan man f. Eks. lære dem ved, naar Buret skal gøres i Stand at tage Foder fra Fuglen, og stille et rengjort Bur med Foder og Vand med Laagen aaben ved siden af Fuglens Bur. Maaske skal man de første Par Gange prøve at genne Fuglen mod den aabne Laage og den flyver saa ind i det rene Bur. Nu kan man i »Københavns Kanarieklub« købe et sadant Udstillingsbur og anvende det som Træningsbur hjemme — og tænk, om vi paa vore Udstillinger undgik alle de mishandlede og overgramsede Fugle med de ødelagte og knækkede Fjer, for selv om Fjeren ikke knækker, vil Ribberne og Tværribberne, der normalt fastholdes af smaa Hager, blive revet ud af sit Leje, og det vil altid kunnes ses paa Fuglen, det kan aldrig rettes helt.

Men tilbage til de friserede Kanarier.

1. Pariser Trompeteren

er en relativ stor Fugl, 18—20 cm, og syner yderligere større ved sin meget oprejste Stilling. Hovedet er langagtigt, over Næbroden hæver Panden sig temmelig stejlt og Hovedet kan derfor let komme til at virke groft, — Benene skal være strakte, godt fremsatte paa Pinden, Laarene slanke, Halen bred og kløftet — og saa Fjerdragten, i Nakken er et Parti opadvendte Fjer kaldet »Horn«, paa Brystet findes som hos Mæfikken er „Kors", i Siderne fra Skuldrene og nedefter en række »Finner«, medens Rygfjerene blot er forlængede og nedadvendte, saaledes at de falder dækkende nedad over Ryg og Skuldre — »Epauleter«. Endelig findes ved Haleroden de karakteristiske nedadvendte, krumme »Hanefjer«, svarende til Hanens Haledækfjer.

Holdningen er oprejst med en særdeles ret Ryg og Halen i Forlængelse deraf.

Det er en dejlig svær Race at arbejde med, der er Masser af Fejl, hvoraf een eller flere optræder ved de allerfleste Dyr, og Opdrætternes Taalmodighed skal være stor, hvis Lysten ikke forsvinder og dør.

De almindeligste Fejl er: Krum Ryg, slappe Haser, for meget tilbagehængende Hvilestilling paa Pinden, manglende eller misdannet »Krus« paa Bryst, Sider eller Nakke, omvendt »Krus« paa Ryg og Skuldre, smal Hale, — ja, der er Fejl nok.

Farven er underordnet, selv om den oftest ses i ren gul.

Skalaen for Pointsbedømmelse ser saaledes ud:

Hoved	10	Points
Ryg og Krop	10	»
Vinger	5	»
Ben	10	»
Hale	5	»
Fjerkvalitet (Krus)	25	»
Farve	5	»
Holdning	15	»
Helhedsindtryk	5	»
Størrelse	10	»
Et fejlfrit Mønsterdyr	100	»

Endelig skal det nævnes, at Fuglen ikke er den allerbedste Ynglefugl, og hvis man sætter dem i Hæk, bør man klippe Fjerene omkring Gatpartiet, saa Parringen kan foregaa uden Besvær. Der vil dog alligevel som Regel forekomme en Del ubefrugtede Æg. Naar Dyrene saa har faaet de 2 Kuld Unger, man helst skal nøjes med, kan man trække Fjerstubbene, og Fjerene vokser da hurtigt ud igen, og Fuglen er klar, hvis der bliver en Efteraarsudstilling. Det maa maaske lige nævnes, at Fuglen kræver en noget større Rede end den almindelige Kanariefugl.

Den, som ønsker at vide mere om denne Fugl, henvises til Fru Andrea Nielsens Artikel her i »Stuefuglene«, Oktober 1944, om »Pariser Trompeter«.

2. Bossu

er fra Belgien, af Størrelse lidt mindre end foregaaende, og i Type adskiller den sig ved

de stærkt fremhævede Skuldre og den lange fremskudte Hals med det lille, flade Hoved. Den kaldes i England ogsaa »Belgian Fancy«, men saavel denne som foregaaende optræder let varieret i forskellige Distrikter eller Lande, saaledes har man ogsaa en engelsk Lokalrace, der minder om Bossu, nemlig »Scotch Fancy«. Den har dog en væsentlig mere buet Ryg. Fælles for disse er altsaa de høje Skuldre og den næsten helt glatte Fjerklædning. Racen er meget sjælden, og da det har været svært at fremstille typiske Eksemplarer, har Standarden været stærkt skiftende, og Tegninger af Dyrene har været mere eller mindre vellykkede.

Bossu Kanarie

3. Mönchner

er den nyeste af Racerne og utvivlsomt en Mellemting mellem de to foregaaende Racer. Fra Pariseren har den en Del »Krus«, den mangler »Horn« og den regelmæssige Frisering, medens den buede Ryg og den lange Hals samt det smalle »slangeagtige« Hoved skyldes Bossuen. Det er ogsaa her svært at finde en helt fast Standard, da de tilgængelige Beskrivelser er stærkt varierende. Fuglen forekommer her i Landet sjældent, for Tiden vistnok slet ikke. Der har for nogle Aar siden været en god Stamme, men da der ingen Afsætningsmulighed var blandt danske Kanariesportsmænd for Dyr af den Kvalitet, blev de solgt til Udlandet.

Sic trancit gloria mundi.

Albrecht-Møller.

TROPEFUGLENES FODRING OG PLEJE

Redaktionen har, nu da Ynglesæsonen begynder, henvendt sig til en af vore kendte og dygtige Opdrættere og anmodet om et Par gode Vink og en Opskrift paa det Opmadningsfoder, han selv anvender. — Hr. Murermester Gunnar Stumpe sendes os følgende:

Ikke et nyt, men stadig lige betydningsfuldt Emne.

Naar der i denne Artikel skal skrives om Fodring og Pleje m. m., særlig om frøædende Tropefugle i Fangenskab, saa er det ikke for at bevise, hvor lidt eller hvor faa Retter, vore Stuefugle kan nøjes med, men derimod om, hvor godt og alsidigt, man helst skal fodre sine Fugle.

Dette Emne kan vel næsten ikke omtales eller beskrives for ofte. Nye Fuglevenner kommer stadig til. Her gælder det levende Væsener, som Mennesker har taget i sin Varetægt. Fugle i Fangenskab kan jo ikke tage andre Retter eller Kvaliteter, end det, deres Ejermand giver dem. Hvis det kun bliver til nogle enkelte sammenblandede tørre Frøsorter og Vand, ja, saa kan Fuglene nok leve af dette, men hermed er aldeles ikke bevist, at det er tilstrækkeligt Foder. Mere end til lige Dagen og Vejen er det ikke, og det maa vel ved Eftertanke forekomme enhver god Fugleven at være en endog noget fattig Tilværelse at byde sine Fugle at leve under.

Man kan vel sammenligne det med, hvis vi Mennesker skulde leve af Vand og Brød alene med Supplement af enkelte absolut for Mennesker nødvendige Ernæringsstoffer. Er man Fugleven, maa det ogsaa give sig til Kende ved Pasning og Fodring af de Fugle, man hol-

der i Fangenskab, saaledes at de faar mere og andet end lige til Dagen og Vejen for at holde Livet gaaende. For selvom Fuglene paa en sparsom og enkel Kost tilsyneladende holder sig sunde og kvikke, vil dette dog ikke vedvare, men efter nogen Tids Forløb vil Fjerdragten tabe sin Glans, Øjet ligesaa, og Fuglene i det hele taget miste en Del af deres Spændstighed, hermed er Glæden ved Fuglehold ogsaa i Aftagende.

En anden vigtig Ting indtræffer samtidig. Fuglenes Formeringsevne nedsættes betydeligt, saaledes at den Generation efter Generation bliver daarligere og daarligere for til sidst helt at ophøre. Mange Fuglevenners største Glæde og Sport ved Fuglehold er jo netop, at Fuglene yngler og om muligt giver finere og bedre og bedre Afkom. Hermed er det jo ligesom Fuglene selv belønner deres Ejermand og giver Præmie for god Pasning og Pleje, en Belønning og levende Præmiering, der er nok saa god og paa sin Vis mere værdifuld end den, der kan opnaas paa en af de nu ret sjældne Udstillinger, som afholdes her i København.

Er der noget mere herligt end at betragte sine egne Fugle hjemme, naar de sunde, raske, glansfulde og fulde af Vitalitet, tillidsfulde lader sig beskue af sin Plejer? Er det ikke Arbejdet værd Aar efter Aar at se Rederne fulde af sunde Unger? Jeg har saaledes blandt andet nu Sivastrilder af eget Opdræt i 15. Generation, det vil sige Unger 15 Aar i Træk hver eneste Ynglesæson, rødhovede Papegøjsamandiner i 14. Generation, en Sivastrildhan af eget Opdræt, som er 12 Aar gammel og endnu fin og flot. Dette er en Slags Forord, som jeg synes er et Bevis og en god Anbefaling for det, som nu kommer, nemlig hvorledes man kan passe og pleje sine Fugle paa en virkelig god og forsvarlig Maade, saa Fuglene kan bevares fine og blive betydelig ældre, end hvis de levede i fri Natur.

Af tørt Frø gives til Stadighed forskellige Hirsearter, bestaaende af hvid Hirse, gul Hirse, Senegal Hirse og Kanariefrø, lige dele af hver Slags. Frøet skal være godt og spiredygtigt, som Supplement gives en Gang om Ugen en Blanding af forskellige andre Frøsorter, bestaaende af Hørfrø, Valmuefrø, Skovfugleblanding, Græsfrø og Salatfrø. Ogsaa udenfor Yngletiden er det godt af og til at give lidt Melorme eller kogt hakket magert Kød. Et lille Stykke Spæk stukket ind mellem Tremmerne paa Buret spiser de ogsaa meget gerne, ligeledes et Stykke meget moden Pære.

For de fleste Fugles Vedkommende i Fangenskab gælder det dog, at de er noget tilbageholdende med at spise nye Foderemner, det tager derfor ofte nogen Tid at tilvænne Fuglene en udvidet og alsidig Spiseseddel. Mindst en Gang om Ugen gives et Blødfoder, bestaaende af et godt Æggebrød, hjemmebagt, tilsat haardkogt, hakket Æg, Tørmælk, Mineralin, lidt revet mild Ost, revet Gulerod, lidt tørrede opblødte Myreæg samt Blodmel og Benmel m. m., det hele sammensat i et bestemt Forhold, som senere skal beskrives, heri kommes nogle faa Draaber Levertran pr. Fugl. Ligeledes en Gang om Ugen gives Levertran i det tørre Frø, men kun saa meget, at hver Frø lige bliver overtrukket med en tynd Hinde, ikke saa meget, saa Frøene sammenklæbes. Det gives i en Portion ikke større, end den spises samme Dag, da Levertran hurtigt taber sin Værdi, naar det ikke er tillukket og udsat for Lysets og Luftens Paavirkning.

Ja, alt dette lyder maaske noget besværligt, men er i Virkeligheden ganske let.

Dette Blødfoder tilberedes nemlig i en stor Portion paa een Gang til ca. 2 Mdr.s Forbrug og opbevares i en tæt Daase, man saa hver Gang, det skal bruges at tilsætte lidt frisk haardkogt Æg og lidt revet Gulerod, lidt opblødte Myreæg og 2 gr. Levertran pr. Fugl. Endvidere gives groft, men knust Kogesalt, lad det aldrig mangle, det kan indsættes i en lille Stikkop eller lignende mellem Tremmerne paa Buret. Af Kalk findes altid bløde Muslingeskaller til Fuglenes Raadighed, ikke haarde og skarpe Skaller, da disse kan virke skadelige paa Fuglenes Hals og Kro.

I Tiden, hvor der er Unger, der skal opmades, gives disse ekstra opblødt Frø og Blødfoder 2 Gange daglig, ogsaa friske Myrepupper har jeg anvendt, dette er et særdeles godt Opmadningsfoder, som langt overgaar de opblødte tørrede Myreæg, men friske Myreæg er især for Byboere meget vanskelige at skaffe til Stadighed og er derfor som Regel for ustabilt at benytte til Opmadningsfoder i Al-

mindelighed. Som Supplementsfoder har det jo ogsaa sin store Betydning, idet friske Myreæg bl. a. stimulerer og animerer Fuglenes Ynglelyst.

Frisk Luft maa der til, altid baade Sommer og Vinter, Nat og Dag er et Vindue i Fuglenes Opholdsrum aabent, dog kun lidt paa Klem om Vinteren. Frisk Luft er selvfølgelig meget betydningsfuldt, men det maa være absolut uden Gennemtræk.

Der fodres med friskt Grønt hver Dag hele Aaret. F. Eks. om Sommeren: Hønsetarm — ogsaa kaldet Fuglegræs, dette er Fuglene meget glade for, til Afveksling Blade og stængler med Frø af Løvestand. Det koster kun lidt Ulejlighed at plukke paa Mark, i Skov eller paa Grøftekanter. Er man Byboer og i Skoven om Søndagen for at nyde Naturen og den friske Luft, saa tænk paa Fuglene hjemme, man kan altid finde noget godt derude at tage hjem til sine kære Venner, f. Eks. friske halv- eller helmodne Græsarter, mest holder Fuglene dog af Rajgræs, ganske særligt ynder de frisk Fuglegræs og Frø af dette, ligeledes Vejbred, kaldet Kæmper, bør man plukke til en hel Uge af Gangen, men det er naturligvis bedre, hvis der er Mulighed for at indsamle noget oftere, og da give Fuglene det mere friskt.

Er Forholdene saaledes, at Fugleliebhaveren aldrig eller næsten aldrig kommer uden for Byen, kan man købe f. Eks. Salat, Spinat og om Vinteren Grønkaal. Fuglene taaler det udmærket, naar blot man vænner dem til det langsomt og kun fodrer med det tempereret til samme Temperatur som i Rummet, hvor Fuglene opholder sig. De faar paa denne Maade et nødvendigt Tilskud til en ellers for ensformig Kost.

Frisk Grønt giver mange nødvendige Vitaminer, baade A, B og C samt Specialstoffer som Jern, Kalcium og Fosfor m. m., og da C-vitaminet helt mangler i tørt Frø, vil det forstaas, hvor betydningsfuldt det er at give sine Fugle Grønt hver Dag. Man bør ogsaa hver Dag give opblødt spiret Frø af forskellige Slags og til Afveksling spiret Hvede. Dette indeholder bl. a. en ret stor Mængde C-vitaminer, som jo ikke findes i tørt Frø.

Er man ikke bange for lidt Ulejlighed, er det godt til Afveksling at tilsaa smaa Urtepotter med Rajgræs. Frøene drysses lige oven paa Jorden og Urtepotterne sættes, for at gøre det lettere, paa en Bakke, hvori Vandingen foregaar. Jorden i Urtepotterne suger saa selv det Vand, Frøene behøver. I Løbet af 4—5 Dage er Spirerne vokset 1—2 cm over Jorden og er klar til Fodring. Fuglene spiser det meget gerne, selv de smaa fine Rødder bliver fortærede, saa naar Fuglene er færdige, er Jorden i en saadan Urtepotte helt hakket op.

Her kommer nu en detailleret Beskrivelse af hvordan og af hvad min Hustru og jeg laver og tilbereder »Blød- og Opmadningsfoderet«:

Æggebrødet: 50 gr Melis udrøres med 6 Æggeblommer, lidt efter lidt tilsættes 125 gr Hvedemel, 125 gr. Maizenamel og 50 gr Ærtemel, ½ teske salt og det nødvendige Gær 25 gr. Tilsidst piskes de 6 æggehvider til skum og tilsættes straks Dejgen, som omgaaende bages i en smurt Form. Bagetid ¾ Time. Naar Brødet er helt koldt, skæres det i Skiver, som tørres fuldstændigt enten i ovnen, paa en Radiator el. lign. Brødskiverne maa ikke brunes. Herefter køres Brødet gennem Kødmaskinen til Rasp.

Brug kun dette og i k k e Kiks. Til Bagning af Kiks anvendes nemlig Hjortetaksalt og ikke Gær for at gøre Kiksene sprøde. Hjortetaksalt taales ikke godt af Fuglene, især ikke godt af nyudklækkede Unger.

Til ovenstaaende Portion Rasp tilsættes 1/20 Tørmælk, 1/50 Hybenpulver, 1/20 Kyllingefoderblanding og 4 Stkr. Mineralinpiller, som købes paa Apoteket. Pillerne skal knuses fuldstændigt til fint Mel, alt dette blandes omhyggeligt og opbevares i en tæt Daase, som stilles paa et tørt Sted. Det kan saaledes opbevares i flere Maaneder, man har saa kun hver Gang, der skal gives Blødfoder at tage friskt finthakket, haardkogt Æg, saa meget af Raspen tilsat 2 Draaber Levertran pr. Fugl at denne Blanding faar en let smuldrende Konsistens. Heri blandes lidt revet Gulerod, lidt revet mild Ost og ganske lidt opblødte Myreæg. Det haardkogte Æg koges kun lige til det er haardt, ikke mere, da det eller bliver for ufordøjeligt.

For Fuldstændighedens Skyld bringer jeg til Slut Recepten paa henholdsvis Kyllingefoderet og Mineralinpillerne.

Kyllingefoderblandingen, som er til spæde

Kyllinger, kan købes færdigblandet og bestaar af:

30	pCt.	Bygskalmel
10	»	Bygmel
5	»	Havremel
5	»	Havreslibemel
10	»	Sildemel
15	»	Hvedeklid
10	»	Hvalbenmel
5	»	Ærter (ikke hele)
4	»	Lucernegrønmel
5	»	Maltspirer
1	»	Deltafor (sammensat af: 75% Roetop, 25% Hvedeklid tilsat D 3 Vitamin.

Indholdsgaranti: 15 % fordøjelig Renprotein, 88 Foderenheder pr. 100 kg. 2 int. D 3 Vitaminenheder pr. gr.

Mineralinpillerne blev i sin Tid anbefalet af Dr. Ib Hansen, Maribo.

Hver Tablet indeholder (købes paa Apoteket):

Manganosi sulfas	4,4	cg
Zinci axydrin	5	»
Lithii carbonas	1	»
Magnii subcarbonas	6	»
Calcii phosph. praecipitat	16	»
Natrii chloridum	11	»
Kalii bromidum	3	»
Ferrosi sulfas siccatus	6	»
Aluminii kalii sulfas	1	»
Kalii jodidum	2	»
Natrii carbonas siccatus	3,5	»

Paa denne Maade har jeg i det væsentlige fodret mine Fugle i 22 Aar. Jeg kan glæde mig ved, at alle Fuglene er sunde, stramme og kraftige, uden Degenerationestegn, med fin Glans over Fjer og Øjne. Formeringsevnen er stadig god, og ofte lykkes Opdræt selv af vanskeligt ynglende Fugle i Fangenskab, uden Hjælp af Ammefugle. Hertil maa bemærkes, at det er uden Brug af Friluftsvoliere, idet Forholdene ikke har været dertil, men mine Fugle gaar paa god Plads med ideelle Luft- og Lysforhold, samt passende Varme.

Hvis denne Artikel hos en og anden kan slaa til Lyd for en mere alsidig Fodring af vore Stuefugle, særlig med Hensyn til Frøsorter paa forskellige Modenhedsstadier, samt frisk Grønt hver Dag og noget animalsk Foder en Gang imellem, saa er Hensigten med disse Linier naaet, først og fremmest til Glæde og Gavn for vore Stuefugle, og til Ære og Tilfredshed for dem, som plejer og holder af Fuglene.

Gunnar Stumpe.

ET NYT FUGLEBLAD

Sverige har i mange Aar kunnet glæde sig over et ganske fortrinligt Akvarietidsskrift. Derimod har Brødrene fra hinsidan hidtil manglet et Fugletidsskrift. Med den Interesse, Fugleliebhaveriet i de senere Aar har naaet i Sverige, har dette sikkert været et Savn for de mange dygtige svenske Liebhavere. Det maa derfor hilses med Glæde, at dette Savn nu er afhjulpet, idet første Nummer af »Vivarium« er udkommet. »Vivarium« kalder sig »Tidsskrift för fågel- och akvarievänner«, og der er maaske mange Fuglefolk, der beklager, at Tidsskriftet ikke kun er tilegnet Fuglene, men da Tidsskriftet, saa vidt jeg forstaar, er udgivet paa privat Initiativ, maa der sikkert ses paa den økonomiske Side af Sagen, hvorfor ogsaa Akvarierne faar sin Del, saa vidt jeg ved i Fremtiden ogsaa Terrarierne.

Ved Hensyntagen til det økonomiske er der i hvert Fald ikke sparet paa Bladets Udstyr: Det foreligger i et tiltalende Format 15×22 cm paa godt Papir og Forsiden prydes af et meget smukt Farvefoto af et Par Rosella. Foruden Introduktion og et Par Akvarieartikler, maa der nævnes to interessante og instruktive Artikler om Rosella, og en Del mindre Meddelelser. Som Redaktør for Bladet staar den stockholmske Veterinær Dr. Uno Plasikowski, et indenfor det svenske Dyreliebhaveri, navnlig for Fuglenes Vedkommende, velkendt Navn, hvilket vil garantere Bladets Kvalitet.

Redaktionens Adresse er Värtavägen 11, Stockholm. Man maa ønske Bladet al mulig Fremgang og Udbredelse, saaledes at Fremtiden kan holde, hvad den gode Begyndelse lover.

C. af E-m.

DE GAMLE FUGLEBURE

I Ugebladet »Femina« for 5. Februar 1952 fandtes en Cliché af et historisk Fuglebur, der nu findes paa Dansk Folkemuseum, og det kan vi Fuglevenner kun være glade over, der hører den Slags Snurrepiberier til, og der kan saadanne Fuglebure ikke gøre mere Skade.

Værre var det, at Omtalen slutter med en Opfordring til, »ikke at lade saadanne gamle Bure ruste op paa Loftet, men komme til Hæder og Værdighed. Forgyld det op og lad det bebo af kvidrende Væsener — — —«.

Og det er denne Synd, der faar mig til at gribe Pennen i Frygt for, at unge Fuglevenner skal lade sig forføre til at anbringe Fugle i et saadant Torturkammer, og beklageligvis kan vi sikkert ikke faa alle »Femina«s Læsere i Tale gennem dette.

Vi har nu i mange Aar af Hensyn til Fuglene i Skrift og Tale, været paa Vagt overfor disse Bure, og var glade over, at de allerfleste af dem beroede pa Loftet og i Kælderen — og lad dem endelig blive der; for os er Fuglenes Velvære vort eneste Maal, og efter dette maa alt andet rette sig.

Vel regner Myndigheder, Dyreværnsforeninger og Radio ikke med os, — men det gør Fuglene — og det er højeste Ret.

Albrecht Møller.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN“

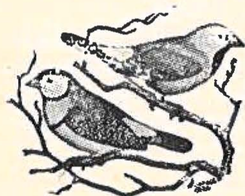

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46 København. Tlf. Amager 4359 y.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19 Byen 6973
Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. Ægir 3506. Holte 1265.
Kasserer; E. Petersen, Molbechsvej 16 VA 1883 x
Bestyrelsesmedlem: H. Strate Petersen Hessensg. 57 2. sal S. Su. 6963 y.

Næste Møde Mandag den 7. April Kl. 20 i KFUM, Rosenborggade 15 prc.

DAGSORDEN:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Foredrag: »Nordamerikanske Fugle i Toner og Billeder«. Ved Hr. Carl Weismann.
3) Bortlodning.
4) Køb- og Salgsbogen
5) Eventuelt.

Bemærk Dagen.

Sidste Møde:

Formanden aabnede Mødet og bød velkommen, hvorefter han udbad sig Forslag til Dirigent. Hr. Albrecht Møller blev foreslaaet og modtog Valget. Dirigenten konstaterede, at Generalforsamlingen var lovlig indvarslet og gav Ordet til Formanden, for at denne kunde redegøre for Grunden til Ændringen af Lovenes Paragraf 3, Stk. a, samt Paragraf 6.

Begge Forslag blev vedtaget og er altsaa nu ophøjet til Lov. Næste Punkt paa Generalforsamlingen var »Eventuelt«. Dirigenten forespurgte, om nogen ønskede Ordet, da dette ikke viste sig at være Tilfældet, erklærede Dirigenten den ekstraordinære Generalforsamling for afsluttet og takkede for god Ro og Orden.

Ved det efterfølgende ordinære Møde oplæste Formanden Navnene paa de mange nye Medlemmer. Derefter henvendte Formanden sig til Aftenens Foredragsholder, Hr. Arne Veberg, som blev budt velkommen og fik Ordet for at holde sit Foredrag om „Fugle i Stuen“. Hr. Vebergs Foredrag vor tilrettelagt for Nybegyndere og var en Gennemgang af de mange forskellige Arter af Fugle, som kunde holdes i Bur.

Efter Foredraget blev der bortloddet Amaranter, Skadefinker, Transportkasser, Redematerialer samt de af en anonym Giver skænkede løggrønne Papegøjeamandiner, disse Fugle var meget smukke og stramme.

Efter Bortlodningen var der fælles Kaffebord og efter dette oplæstes Køb- og Salgsbogen samt Spørgskassen. Da ingen ønskede Ordet under »Eventuelt« takkede Formanden for den glimrende Aften og hævede Mødet, hvorefter den til Trængsel fyldte Sal tømtes lidt efter lidt.

C. C.

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 Godth. 407 y.
Næstformand: E. Christensen, Finsensvej 96
Sekretær: Bay Jensen, Malte Bruunsvej 5
Konsulent: G. Ronch Jægersborg Allé 6
Kontingent: 5 Kr. aarlig.

Næste Møde Torsdag den 24. April Kl. 20 i Rømersgade 23.

1. Meddelelser fra Bestyrelsen.
2. Kanarie Klubbens Kendingsmelodi.
3. Foredrag af fhv. Redaktør af Stuefuglene, Hr. Rich. Faber.
4. Bortlodning.
5. Eventuelt.

Gæster er velkomne.

Bestyrelsen.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hel, 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Medlemsmøde afholdes Torsdag den 3. April 1952 Kl. 20 hos Hr. Boston Petersen, Selsøvej 13, Vanløse, Damsø 4660. Bemærk Datoen.

Medlemsmødet i Marts Maaned d. A. afholdtes hos Hr. W. Langberg, hvor vi besaa den store og smukke Bestand af Fugle, som Hr. Langberg er i Besiddelse af.

Boston Petersen.

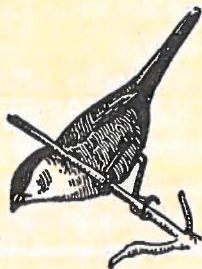

FORENINGEN „FUGLEVENNEN"

NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste.
Kasserer: Ida Sand Legind.
Bestyrelsesmedlemmer:
Peter Ditlevsen, Guldborgsundsvej 17. Mogens Olsen, Vesterskovvej 85.

Fuglevenner for Nykøbing F. og Omegn afholdt Torsdag den 13. Marts Medlemsmøde paa Restaurant N. F.

Formanden bød velkommen, og man gik over til Bortspil af Planter og Fugle.

Efter Kaffepausen gav Formanden Ordet til Hr. Grosserer C. F. Cornelius, København, som holdt et yderst interessant Foredrag om Undulater og Parakitter og Opdræt af disse. Dette blev meget udbytterigt, idet Hr. Cornelius havde medtaget en Samling meget smukke colorerede Billeder af forskelligfarvede Undulater.

Mødet sluttede Kl. 23,30.

Torsdag den 3. April afholdes ordinær Generalforsamling. Dagsorden ifølge Lovene. Efter Generalforsamlingen Medlemsmøde, som afholdes paa Dues Konditori.

Mogens Olsen, Sekretær.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Chr. Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Sælges: 1,2 Diamantduer (Opdræt 1951).
W. Langberg, Tudskærvej 22, Vanløse.

Købes: 1,0 Amarant, 1,0 gulbrystet Astrild, 0,4 hvide Kanarier, 1,1 hvide eller graa Risfugle.
Kai Holm, Skolegade 31, Odder.

Sælges: 2,0 Agapornis fischeri.
Købes: 0,2 chinesisk Vagtel, 0,1 lille Kubafinke, 0,1 gulbrystet Astrild.
G. Nissen, Hvornum Skole pr. Hobro, Telf. Kleistrup 47 B.

Købes: 1,1 mørk-orange-røde Kanarier fra 1951 — fuldstændig rene og jævne i Udfarvningen.
Sælges: 5,5 Zebrafinker, fine, veludviklede fra Voliere, eventuelt byttes.
R. Skovgaard Laursen, Møllegade 72, Skanderborg.

Købes: 1,0 Rosella, 1,0 Bourks, Parakit, 1,0 Sang Parakit.
Aage Madsen, »Skovbo«, Viborg.

Købes: 0,1 Agapornis personata.
Sælges: 1 Munkepapegøje. Kan tale faa Ord.
H. Vester, Freyasvej 14, Viborg.

Købes: 1,0 Rosella, 0,1 Sølvnæb, 0,1 lille Skadefinke, 0,2 Diamantfinker, 0,1 Sommerfuglefinker, 1,1 blaahovedet Papegøje-Amandine, 3,3 sorthovedet og 3,3 rødhovedet Dværgpapegøje.
Gunnar Clausen, Bandholm.

Købes: Fuglelitteratur, dansk, tysk og engelsk. Gamle Numre af »Stuefuglene«, »Gefiederte Welt« og »Kanaria«.
Albrecht-Møller, Christen Kolds Allé 1, Kastrup, Ka. 378.

Ansvarshavende Redaktør: Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

27 Aargang MAJ 1952

KONGE PAPEGØJE AMANDINEN

(Erythrura regia). Sclater (1881).

Beskrivelse.

Hannens Hoved og Strube smukt kirsebærrødt, Ryg, Bryst og Bug koboltblaa, Vinger grøn-blaa, Underryg og Hale mørkerøde. Næb og Fødder sorte eller hornfarvet, Øje sort.

Hunnens Farver er i Hovedet blegere og mindre udbredt, og den blaa Farve naar ikke frem paa Halssiderne, Vingerne er mere grønne.

Reden i en Grenkløft 30 Fod eller mere over Jorden, overdækket, og meget løst bygget, den er mere aflang end rund, den er ca. 18 Tommer dyb og med et Indgangshul i den ene Ende, bygget af tørt Græs, Blade og Træfibre, slet foret. 3 hvide Æg, Ungerne har mørkeblaat Hoved og Bryst, lysere grønblaa Bug, Underryg rød, og Hale rødbrun, Ryg og Vinger grumset-grønne. Næb og Fødder gullige.

Yngletiden falder September—Januar.

Udbredelse: Ny Hebriderne m. fl. Smaaøer deromkring.

Størrelse: L. 13,5—14,0 — V. 5,6—5,9 — H. 5,2.

I Fangenskab.

Den indførtes til Europa i et meget ringe Antal, og de blev fordelt saavel i England, hvor Opdræt i Fangenskab allerede 1935 var lykkedes, og til Tyskland, hvor en kendt Fuglevenn med Held havde Opdræt af den. Omkring 1935 blev der til to danske Fuglevenner indført E. regia, men deres Skæbne er meget dunkel.

Fuglen har været udstillet paa F. F. F. Udstilling i Marts 1936 af Hr. Mich. Rasmussen, 1,2, der iøvrigt allerede paa Medlemsmødet den 12 Juni 1935 havde forevist et Par, der dengang kostede 4—500 Kr.

I det frie.

Alle de ovenfor nævnte Fugle stammer, saavidt man kan efterforske, fra den samme Transport, og vedrørende denne Transport har den ene af Fangerne givet en enestaaende levende Beskrivelse »Avicultural Magazine« - Juli 1934. Fangernes Navne er Shaw Mayer og Walter Goodfellow og det er sidstnævnte, der fortæller om en Fangers Besværligheder og Vanskeligheder med Indfangningen og derefter med at faa Fuglene til at spise Frø, og endelig Transporten hjem.

E. regia blev i Skind og Spiritus først hjemført af Kaptajn Kenneth i 1881 fra Øen Epi i Ny Hebridernes Øgruppe, dette Eksemplar be-

ror stadig paa British Museum. Omkring Aar 1930 drog imidlertid en Ekspedition af amerikanske Samlere atter til Øen, hvor de sikrede sig en Del Skind, ligesom de ogsaa fra andre Smaaøer hjembragte mange skindlagte Fugle. Øgruppen, de berejste, var Shepherd Øerne, to af disse Rejsende var de ovenfor nævnte Mayer og Goodfellow. Det var Meningen at hjembringe E. regia i levende live, og da man var kendt med det sparsomme Fugleliv paa disse Øer, havde man ikke stort Haab for andre Arter, og det var ogsaa en baade besværlig og bekostelig Historie, man skulde jo ihvertfald først til Australien, og paa Rejsen hertil overvejede man flere Gange om Maalet skulde blive Hebriderne eller New Zeeland, man besluttede endelig at lade Tilfældet raade, da man naaede Sidney, erfarede man, at der herfra 5 Dage senere afgik en Damper til Vila, som er den eneste farbare Havn paa Ny Hebriderne. Rejsen varede 10 Dage, men endnu var der langt at rejse inden man naaede den førnævnte Fangst-Ø — og dertil kom, at denne Del af Turen var uhyre besværlig, uregelmæssig og slet, hvorfor disse Øer næsten aldrig bliver besøgt af Fremmede. Klimaet paa Øerne er frygtelig usundt, navnlig for et længere Ophold, og dette kan man let ufrivilligt blive tvunget til, da stærke Cykloner paa visse Tider raser saa stærkt her, at de til Tider ganske udsletter Øer, og alt andet Liv paa disse.

Mange Lokalracer af Erythrura findes dog paa disse Øer. Omkring Port Villa observeredes smaa Flokke af E. trichrora (trefarvet P-A), som søgte Græsfrø i Cocus Plantagerne — paa nogle Øer lidt længere imod Nord fandtes foruden E. serna (blaahalset P). Den trefarvede blev først opdaget af Mc. Gillivray paa en Ø, Aneyteum, noget mod Syd. Det er et mærkeligt Tilfælde, men noget lignende finder vi med Konge P-A, idet den ogsaa findes paa Banksøgruppen langt mod Nord, medens de mellemliggende Øer er befolket af helt andre Arter.

Det, som havde den store Interesse, var imidlertid E. regia, og efter at have været en Tur med den Damper, der havde ført Fangstmændene over fra Sidney til de vigtigste andre Øer, saaledes Malekula, hvor de indfødte endnu er Kannibaler, Espiritu, Sonto, Pentecost, Tangoa og flere andre for at gøre os lidt bekendt med Omgivelserne, inden vor egentlige Fangsttur begyndte, og vi landede endelig igen i Vila. En Uge senere startede vi med en mindre Damper, ubeskrivelig snavset, og efter tre Dages Rejse naaede vi Øen Epi. Mr. Goodfellow skriver: »Jeg skal aldrig glemme det Indtryk, denne smukke Ø gjorde paa mig, da vi en tidlig Morgen over en spejlblank Sø naaede Øen, foran os rejste sig Bjerge, som lige til Toppen var dækket af tropisk Vegetation. Damperen ventede kun lige medens vi selv og vor Bagage blev losset, hvorefter den forsvandt.

Var den blevet en Dag, frygter jeg, at vi havde foretrukket at fortsætte Rejsen med den til en anden Ø, da alt paa Øen synes lige lovende.

Vi saa ingen Papegøjeamandiner, ej heller Steder, hvor man efter vor Opfattelse kunde forvente at træffe dem, ligesom det var os umuligt at finde Græsarter, som vi mente var egnede til Føde for dem. De indfødte kendte heller ikke noget til Fuglene, og her voldte Sproget os store Vanskeligheder, før de forstod, hvad det var, vi søgte, og endnu længere varede det, før man fandt ud af, hvad det var for en Fugl, skønt vi havde Hjælp af to hvide Handelsmænd, der talte de indfødtes Sprog. Det lykkedes os at faa dem til at forstaa, at det drejede sig om en rødhovedet Fugl, men da vi endelig fandt den, viste det sig at være en ganske anden, nemlig en Kardinal-Honningfugl (Myzomelas cardinalis), den troede de, vi var ude efter, og dens Navn var Susupaumiel. Nu maatte vi atter begynde forfra, og det lykkedes os efter at have talt med mange indfødte at faa dens rigtige Navn (T a p u t i), det betyder Græsplukker. Da vi spurgte de indfødte, hvor Fuglen var at finde, pegede de paa de store Banyan Træer (Ficus bengalensis), et Figentræ, tilhørende Morbær-Familien, det bliver ofte indtil 30 Meter højt, har utallige Luftrødder og bærer ganske smaa kirsebærlignende Frugter, hvis Kerner minder om almindelige Figener. Vor Erfaring med andre Arter af denne Familie var, at de levede i Flokke, spiste paa Markerne, og var nemme at fange. Vi var derfor tilbøjelige til at tro, at vi stadig var paa galt Spor, men da de fortalte os, at Amerikanerne paa Yachten »La France« nogle Aar tidligere havde været ude efter de samme Fugle,

forstod vi, at det alligevel var rigtigt, idet vi vidste, at disse havde samlet Skind af denne Art paa denne Ø. Vi opdagede, at man kunde leve tre Maaneder, ja Aar paa Øen, uden at se en Konge Papegøje-Amandine, da disse opholder sig i Trætoppene og lever af Frugt. De to Handelsmænd, der havde opholdt sig paa Øen i Aarevis, havde endnu aldrig hverken set eller hørt om Fuglene før. Den eneste hvide Kvinde, som fandtes paa Øen, Datter af en Missionær, kendte, selv om hun var født paa Øen, intet til disse Fugle, dette nævnes blot for at vise, hvor godt disse Fugle falder sammen med deres Omgivelser i Trætoppene (rødt og grønt) og dette paa en Ø, hvor Antallet af Arter er meget ringe.

Der findes flere Ficus-Arter paa Øen med forskellig Modningstid, saaledes at nogle af disse altid har modne Frugter, og det er af disse Frugter, at Fuglene lever. De Træer, hvis Frugter foretrækkes af Fuglene, kaldes af de indfødte »Nambulifer« og »Naida«, andre Arter spises sandsynligvis kun i Mangel af førstnævnte.

Nambulifer minder om et stort Kirsebær, Fuglene bider sig gennem det ydre forholdsvis haarde Frugtkød, for at komme ind til de smaa figenagtige Kerner, som de spiser, hvilket forklarer, hvorfor Fuglen har et efter sin Størrelse saa kraftigt Næb. Naar Fuglen skal spise, plukker den en moden Frugt og flyver med den hen til en stærk Gren, hvor den, holdende Frugten i Kløerne, gennembider Frugtkødet, til den kan faa fat i Kernerne.

Hver Fugl vender altid tilbage til den samme Gren. Ved at bemærke disse Grene og forsyne dem med Limpinde, kunde vi fange Fuglene, men det var et sent Arbejde, det var jo meget højt oppe i Træerne, og vi kunde kun sætte en Pind op ad Gangen, og ofte gik der hele Dage hvor vi intet fangede. Naturligvis havde vi Hjælp af de indfødte, men det gik langsomt, for selv om de blev betalte for det, blev de i Lighed med alle primitive Mennesker hurtigt kede af det ensformige Arbejde, saa snart det havde mistet Nyhedens Interesse, og saa overlod de det til os at krybe i Træerne, idet de gav Udtryk for det nedværdigende i at fange Fugle, der ikke skulde anvendes til Føde, og de var ikke fri for at haane os en Smule. Det var forbavsende, hvor faa fuldt udfarvede Fugle, vi paa denne Maade fangede. Vi havde over 20, inden vi fik en med rødt Hoved, skønt disse i Flokkene var langt overvejende i Antal.

Vi kom til Øen i September, og mange af de Fugle, vi fangede, havde endnu de lysende Papiller ved Næbroden, og mere eller mindre gule Næb, som ganske unge Papegøje-Amandiner har, hvorfor jeg formoder, at deres Yngleperiode begynder i September-Oktober. En Rede med tre ganske unge Fugle, blev bragt mig den første Uge, den var anbragt i en Grenkløft mellem to Grene, over 30 Fod over Jorden. Reden er stor og sjusket med Overbygning, snarere aflang end rund, ca. 18 Tommer dyb, med Indgangshul i den ene Ende. Rederne var bygget af tørt Græs, tørre Blade og Træfibre, hele Øen er nemlig bevokset med tæt højt Græs, der er ca. 12 Fod højt, og som af de indfødte benyttes til Tagbygning paa Hytterne.

Det er de lange smalle Blade af dette Græs, som Fuglene trævler og og anvender til Redebygningen. Disse Trævler synes imidlertid at være farlige, idet en Unge fra den tidligere nævnte Rede, havde indviklet sin ene Fod i en saadan Trevl, og derved var Foden blevet saa deformeret, at Fuglen maatte dræbes, i en anden Rede var det paa lignende Maade gaaet ud over Vingen, men denne kom sig dog efterhaanden. Rederne er nemlig ikke forede, kun er Bunden dækket af et Lag smuldrede Blade og Græs, antagelig smuldret ved at Fuglen har drejet sig i Reden. Det var altid vanskeligt at faa Ungerne ud af Reden uden at rive Reden itu, thi Fuglenes Kløer er meget stærke, og med disse griber de om alt i Nærheden, saa hver Gang, man faar trukket en Unge frem, følger der altid en anden med, som den første har grebet fat i. Kløerne benytter de unge Fugle ogsaa til Klatring. Indgangshullet til Reden var ofte beklædt med Udtømmelser, der indeholdt Figenfrø. Ingen Rede indeholdt mere end tre Unger, i to var der endog kun to og desuden et ubefrugtet Æg, hvoraf jeg slutter, at Kuldene i Almindelighed bestaar af tre Æg. Hos nyfødte Unger er Næbbet kødfarvet, det skifter ret hurtigt til gult og endelig til orange, inden Reden forlades. Overnæbbet antager efterhaanden en mørkere Farve, medens Undernæbbet i lang Tid forbilver gult,

Ben og Fødder er først kødfarvede, men bliver efterhaanden mørkere og til slut helt sorte. Alt i alt opmadede jeg 17 Unger, hvoraf en døde af Forkølelse paa Grund af Badning en sen Aften, da Temperaturen var meget lav, ved Optræk til Orkan, en anden udslap ved Fodringen fra min Haand sent en Aften og forsvandt. De tilbageblevne 15 ankom i god Stand til England, og de havde dog undervejs maattet udstaa svære Strabadser, saa det er næppe for meget at betegne Fuglen som meget haardfør. Paa Hjemrejsen maatte vi tre Gange skifte Damper, og ofte meget sent paa Natten. Vi hørte flere Gange, de flagrede voldsomt rundt i Burene og frygtede, at vi skulde finde dem mere eller mindre beskadiget, men dette var dog ikke Tilfældet. Ved Ankomsten var det nogle af de smukkeste Fugle, jeg har opmadet, de havde alle en enorm Appetit, og det var et smukt Syn at se dem alle paa Række med de orangefarvede Næb vidt aabnede, tiggende om Mad. Længe efter at de kunde spise selv, vilde de stadig fodres af Haanden, og saasnart jeg aabnede Burdøren, fløj de hen og satte sig paa min Haand eller Arm med vidt aabne Næb. Jeg opmadede dem med en Blanding knuste Figenfrø, haardkogt Æggeblomme og fint knust Bisquit, hvilket synes at bekomme dem særdeles godt, og de var saa lette at opmade som nogen Fugl, jeg nogensinde har opmadet. I Begyndelsen var Fodret fugtet med Vand, men senere gav jeg det tørt, sasnart de fik Kanariefrø, spiste de det straks. I Ungedragten havde de meget mørkeblaat Hoved og Bryst, lysere grønblaa Bug, Underryggen rød og Halen rødbrun. Ryg og Vinger snavset grønne.

Naar dette skrives (Maj 1934) er de ca. 4—5 Maaneder gamle og har alle rødt Hoved, dog ikke den klare kirsebærrøde Farve som de voksne Fugle har, nogle, antagelig de ældste, er klart blaa paa Ryg og Bryst, det er ikke rigtigt, som en amerikansk Ornitolog hævder, at de udfarver fra Rededragten, direkte til Farven som hos de voksne Fugle, thi Ungfuglenes Farver er ikke tilnærmelsesvis saa klare som de voksnes. Hunnerne formodes at have grønne Vinger, medens Hannernes Vinger har den samme Farve som Kroppen, men dette er endnu ikke med Sikkerhed fastslaaet. Øen var fattig paa Vand, idet der ikke fandtes Kilder eller Floder, de indfødte benytter sig af Regnvandet, og ligeledes Fuglene. Heldigvis er Regnfaldet stærkt, men til Tider lider Øen dog af Vandmangel.

Vi fandt, at de voksne Fugle var meget vanskelige at vænne til almindeligt Frø, hellerikke vilde de tage opblødt Frø. I Begyndelsen fodrede vi dem med de »Figener«, de spiser i Frihed, og som vi havde skaaret midt over. Disse spiste de store Mængder af, men de smed rundt i Buret med det ydre røde Frugtkød, saa Burene efterhaanden blev helt røde, senere fik Fuglene Frøet af Frugterne, som vi pillede ud med en Ske, og blandede med haardkogte Æg og Bisquit. Dette var ikke noget ringe Arbejde, og vi tilbragte Timer daglig dermed, saaledes at vi til slut væmmedes ved Synet af Frugterne. Foruden alt andet indeholdt Frugterne et eller andet Stof, der virkede ætsende paa Huden og efterhaanden brændte Huden af Fingerspidserne, hvilket var meget smertefuldt.

Vi satte saa en indfødt til dette Arbejde, da vi formodede, at hans Hud var mere modstandsdygtig. I Begyndelsen lo han af os, men i Løbet af kort Tid led ogsaa han derunder.

Fuglene var meget glade for Æg, og jeg tilskriver dette, at det lykkedes saa godt med Importen. Vi fortsatte Fodringen med Æg og Bisquit, ogsaa efter at Fuglene var vænnet fuldstændig til Frø, og landede i England med alle Fugle i udmærket Kondition. Efter at være rejst fra Øen, fodrede vi ogsaa med Æbler, som Fuglene godt kunde lide.

Hvis man ikke har stor Taalmodighed og er forberedt paa at blive paa Øen indtil Fuglene er fuldstændig vænnet til Frø, er det ganske omsonst at fange dem, vi var meget ængstelige, da vi skulde forlade Øen og ikke mere kunde faa Figener til dem.

Den trefarvede Papegøje-Amandine lever utvivlsomt af Græsfrø i Frihed, men jeg formoder, at Arter med hel rødt hoved (E. pealei - E. cyanovirens - E. serena) lever paa samme Maade som Erythrura regia. Antagelig er dette Aarsagen til, at saa faa af Peales P-A naar levende herover, de omkommer, inden de er vænnet til Frø, — de to sidstnævnte Arter er endnu ikke ankommet levende her til Europa.

Erythrua pealei (Peales P-A) lever paa Fiji-

øerne. Erythrura syanovirens lever paa Samoaøerne.

Angaaende de Orkaner, der tidligere har været omtalt, oplevede vi i Januar 1934 en saadan. Allerede et Par Uger i Forvejen blæste det stærkt og konstant, senere medens Vindens Styrke tiltog, kom skybrudlignende Regn, der varede uafbrudt Nætter og Dage. Det var ganske umuligt at forestille sig den Mængde Regn, der faldt, det var som en Sø, der gik over sine Bredder, og vi begyndte at tvivle paa, om Solen nogensinde igen brød igennem. Vinden tiltog stadig i Styrke, indtil den naaede Toppunktet, dette Klimax varede en hel Dag. Mange Palmer knækkede ligesom store Grene brækkede af store Træer, næsten alle Bladene var pisket itu. I hele denne Periode var jeg helt alene i et alt andet end vandtæt Hus af Bølgeblik, idet Mr. Mayer var blevet overrasket af Uvejret paa en anden lille Ø, som han ikke kunde forlade.

Under de to sværeste Nætter, fik jeg Selskab af en indfødt, som kom for at hjælpe, hvis noget skulde indtræffe. De indfødte vilde overtale mig til at flytte til deres By, medens Uvejret stod paa, men af forskellige Grunde lod dette sig ikke gøre, Burene havde næppe kunnet taale at flyttes de to Timers Gang, og jeg blev bistaaet af de indfødte Hjælpere, der surrede og afstivede Hytten det bedste, de kunde, men ofte havde hver nok med sit eget, alt — ogsaa indendørs — var efterhaanden dækket med et fodtykt Lag Mudder og Vand, og Seng og Tøj var helt gennemblødte. At koge eller stege var umuligt, det er næsten ubegribeligt for mig at forstaa, hvorleds jeg under alt dette fik passet mine Fugle, da de endnu ikke var vænnet til Frø, og det var umuligt at tænke paa at faa fat i Frugterne, de maatte nøjes med Æg og Bisquit. Da undrede det mig, hvorledes det gik Fuglene i det Fri, da det synes ganske umuligt, at nogen af dem kunde overleve Stormen. Frugterne var alle blæst ned og laa raadne paa Marken. Da stormen havde lagt sig, saa jeg Drenge opsamle Masser af døde Fugle. Det er fantastiske Skader, Stormen foraarsager paa Øerne og det varede mange Dage, før man atter hørte de kendte Fuglestemmer.

KOLOREREDE FUGLE

I et Dagblads Annoncespalter blev i Paaskedagene tilbudt »grønne Tigerfinker« — og det giver Anledning til Eftertanke.

Vi gør i Fugleforeningerne et Arbejde for at lære vore Medlemmer de forskellige eksisterende Fugle at kende og det er ofte meget svært, der findes jo ca. 20.000 Arter — ved en afholdt Konkurrence blandt vore Medlemmer over 6 almindelige Burfugle vise det sig, at ingen kendte dem alle.

Det er vor Glæde, naar Fuglevenner behandler Fuglene rigtigt, og Betingelsen herfor er, at man kan bestemme Fuglens Slægt og Art, dens Levevis og Ernæringskrav — men naar saa gesjæftige Sjæle giver sig til at male eller farve Fuglene, skabes der helt Kaos, — det har været saa galt, at endog et Par af vore kendte Fuglehandlere har taget fejl.

Hvad skal saa den almindelige Fugleven sige?

Ja, Meningen maa jo være, at vi ønsker at faa et Stykke Natur ind i vore Hjem, i Bur, Voliere eller Have, men ikke noget Makværk af fastelavnsdekorerede Skabninger, der alligevel ikke kan beholde Farverne over 1' Fældning, og saa er Skuffelsen der, lidt kan det maaske gaa med Tigerfinken, der i sig selv har en meget smukkere Fjerpragt end Camouflagen, — men saa Malabarfasanen, der bliver graabrun — og havde man ventet sig den rosa, lilla eller grønne Fugl, man betalte for, kan man jo godt føle sig snydt, — og det kan gaa ud over Fuglen.

Paa enhver Udstilling vil jeg haabe, de bliver pure afvist — ihvertfald vil de af en ansvarlig Dommer blive diskvalificeret.

Og jeg haaber efter dette, at rigtige Fuglevenner vil gaa i en meget stor Bue uden om den Slags Smartness, — det har absolut ingen som helst Berettigelse, og er indtil de har fældet, ganske værdiløse. Er Dyrene ogsaa oversmurt paa Næb og Ben er det problematisk, om de mere faar nogen reel Værdi.

Hvis Fuglehandlerne opdager, at ingen vil købe Fuglene, retter det sig ganske af

sig selv — og vi vil i saa Tilfælde i Fremtiden blive skaanet for den Slags Importer af Simili, i Særdeleshed saa længe, vi sukker under Mangel paa adskillige kønne, værdifulde Arter her i Landet.

Albrecht-Møller.

HAR VI INGEN KANARIESTANDARD?

I et Dagblad læste man for kort Tid siden, at Kanariestandard fandtes ikke, det er jo ikke ganske rigtigt, med Enigheden om Kanariefuglen »den danske Landrace«s Type har det været smaat paa enkelte mindre væsentlige Punkter, men at paastaa, at de ca. 10 Kanarie-Dommere, der i 1951 Landet over har bedømt over 3000 Fugle efter Points, ikke har haft nogen Standard, kan man ikke.

Der har været holdt flere Møder, hvor Standarden er drøftet, baade her i Byen og i Odense, og man har forsøgt at finde en Fugl, man i det væsentlige kunde enes om og lade denne tegne, fotografere eller filme, og derefter reproducere den til Opdrætterne. Til Varetagelsen af dette sidder for Tiden et Udvalg, der repræsenterer hele Landet og alle de bestaaende Klubber og Foreninger, og af dette er et Standard-Udvalg udtaget. Til Afløsning af det Dommerudvalg, som førte Tilsyn med, at Dommerne paa de officielle Udstillinger var kvalificerede, og kendte den Type, man arbejdede henimod, altsaa Maalet, Standarden, er bevist, og med det allerførste vil man nok ogsaa kunne se den reproduceret for mon ikke det blot var saadan, det skulde forstaas.

Albrecht-Møller

BOGHYLDEN

»Die Prachtfinken« af Carl Aschenborn. Albrecht Phillers Forlag, Minden/Westf.

En fortræffelig lille Bog i Lommeformat, der paa 96 Sider bringer en Beskrivelse af de hyppigst importerede Exoter, ligefra Zebrafinken til Gouldsamandinen, samt en Beskrivelse af Fuglenes Røgt og Pleje, af Bure og Volierer og af Opdræt, kort sagt af alt, hvad saavel Begyndere i Sporten som erfarne Opdrættere kan ønske sig. Man mærker Forfatterens store Erfaring i hver Linie. Teksten er gennemset og godkendt af D. Steinbacher, hvilket turde være Garanti for dens Lødighed.

Der er farvede Billeder af 24 Pragtfinker, som med een Undtagelse — den løggrønne Papegøje-Amandine-Han — giver en korrekt Tegning og naturtro Farvegengivelse af disse farveprægtige Fugle. Desuden er der 40 sorthvide Billeder af Fuglene, altsammen efter Forfatterens egne Akvareller og Tegninger samt diverse Billeder af Redskaber, Volierer m. m. Og alt dette faar man — det lyder næsten utroligt — for 2 Mark og 50 Penning. Jeg købte Bogen hos P. Haase & Søn's Boghandel, Løvstræde, København, for 4,50 Kr.

Bogen anbefaler sig selv. Køb den.

P. Evald.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

„LANDSFORENINGEN“

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46 København. Tlf. Amager 4359 y.

Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19 Byen 6973

Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. Ægir 3506. Holte 1265.

Kasserer; E. Petersen, Molbechsvej 16 VA 1883 x

Bestyrelsesmedlem: H. Strate Petersen Hessensg. 57 2. sal S. Su. 6963 y.

Næste Møde Mandag den 12. Maj Kl. 20 prc. i Kongelig danske Haveselskabs Have (Tesalon), Frederiksberg Runddel 1.

1) Meddelelse fra Bestyrelsen. Uddeling af Medailler for første Opdræt.
2) Foredrag ved Hr. Redaktør Albrecht-Møller: »Klerkefinker i Fangenskab« — med Lysbilleder.
3) Bortlodnnig.
4) Køb- og Salgsbogen.
5) Eventuelt.

Bemærk det nye Mødested og tag Deres Venner og Bekendte med til en rigtig Fugleaften.

Sidste Møde.

Formanden aabnede Mødet og bød de til-

stedeværende velkommen, oplæste Navnene paa de nye Medlemmer, herefter bød Formanden Hr. C. Weismann velkommen og gav Ordet til denne. — Hr. Weismann takkede for den venlige Modtagelse og udtalte, at han forinden han gik over til det egentlige Foredrag om nordamk. Fugle havde en lille Opgave, som han haabede at faa løst i denne Forsamling.

Det var en Optagelse af en Fuglestemme, man havde hørt i Tyskland. Stemmen var optaget paa Staalbaand og senere herhjemme overført til Plade. Denne var blevet rundsendt flere Steder uden, at man endnu var blevet sikker paa hvilken Fugl, det kunne være. Der var gættet paa Havesanger, men Stemmen var anderledes end Havesangerens i Almindelighed. Spørgsmaalet var da, hvor havde Fuglen saa lært og tilvendt sig denne, — kunde det tænke sig, at den ved at færdes i Nærheden af Volierer, havde lært dette af disse Fugle som Ungfugl. Stemmen kunde godt minde noget om Kanariens. Der var ogsaa gættet paa Jordkrebsen, — ingen kunne give det rette Svar, saa Opgaven staar stadig uløst.

Efter denne lille Konkurrence, hørte man forskellge nordamk. Fuglestemmer, og alle blev ledsaget af Farvelysbilleder. Forsamlngen takkede Foredragsholderen med kraftige Ovasioner, og Formanden takkede Hr. Weismann, fordi han Traditionen Tro ogsaa i Aar vilde komme og lade os høre sine glimrende Plader.

Efter Foredraget holdtes en lille Kaffepause, hvorefter man bortloddede 1,1 Graastrild, 1,1 Tigerfinke, 1,1 Sommerfuglefinke og noget Frø. Spørgekassen og Køb- og Salgsbogen oplæstes, og da ingen ønskede Ordet under »Eventuelt«, takkede Formanden for den gode Aften og hævede Mødet.

C.

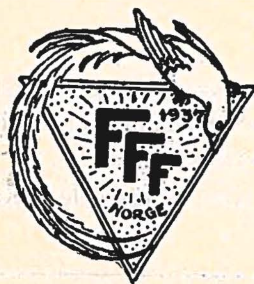

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER I NORGE

Formann: Øystein Hartvedt, Frydenbergveien 34 a, Oslo

Sekretær: C. Otto Haanshuus, Fongstadtsgt. 39, Oslo

Kasserer: R. Chr. Arnesen, Fagerheimsgt. 2, Oslo

Foreningen har hatt tre møter siden nyttår og siden vi sendte referat. Nemlig 24. jan., 26. feb. og 20. mars 1952. Det første holdt hos hr. Hartvedt og de to siste i »Pilen«. På de første ble der fremvist en fuglefilm, vesentlig opptatt i Amerika, men også noen fra fjellet i Norge.

Marsmøtet som var generalforsamling hadde godt fremmøte, det samme hadde vi også på de to foregående møter. Hele styret var på valg og ble gjenvalgt med akklamasjon. Der ble på møtet foreslått, at ungdom der hadde lyst til å bli medlemmer, men som endnu ikke var kommet i arbeid, skulle betale halv kontingent, dette ble vedtatt på generalforsamlingen.

Ellers har foreningen i det siste hatt en del tilgang på nye medlemmer. C. O. H.

„D. U. K.“

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,

Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. Tlf. Amager 4359 y.

Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.

Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøj, Cottagevej 16. Tlf. Hel, 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.

„D. U. K.“s Postgiro Nr. 29841.

Indskud Kr. 10.00.

Aarskontingent Kr. 5.00.

Klubben afholder Medlemsmøde Torsdag d. 8. Maj d. A. Kl. 20 hos Hr. Laur. Hansen, Birkholmvej 12, Vanløse, DA 1534.

Boston Petersen.

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, Byen 6973.

Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 Godth. 407 y.

Næstformand: E. Christensen, Finsensvej 96

Sekretær: Bay Jensen, Malte Bruunsvej 5

Konsulent: G. Ronch Jægersborg Allè 6

Kontingent 5 Kr. aarlig.

I Maj Maaned intet Møde.

K. Johansen.

FORENINGEN „FUGLEVENNEN"
NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste.
Kasserer: Ida Sand Legind.
Bestyrelsesmedlemmer: Peter Ditlevsen, Guldborgsundsvej 17. Mogens Olsen, Vesterskovvej 85.

Foreningen »Fuglevennen« afholdt Torsdag den 27. Marts Medlemsmøde paa Restaurant »N.F.«. Formanden bød Velkommen, og man gik over til Bortspil af Fugle og Planter, tre Kanarie-Hunner samt en Harzer-Han - paa Amerik. Lotteri.

Efter Kaffen gav Formanden Ordet til Hr. K. Johansen, Formand for Københavns Kanarie-Klub, som talte om Kanarier og Opdræt af disse, og Foredraget var meget interessant og lærerigt. Hr. K. Johansen gav en god Forklaring paa Farve- og Figurkanarier samt Opdræt af Harzer og Skoling af disse.

Herefter vistes der to udmærkede Naturfilm om Danmarks Ugler og Skarven.

Mogens Olsen, Sekr.

Foreningen »Fuglevennen« for Nykøbing F. og Omegn afholdt Torsdag den 3. April den aarlige Generalforsamling hos Konditor Due.

Formanden, Hr. Gartner Legind, bød Velkommen, og man gik over til Valg af Dirigent, hvortil Hr. Poul Ibsen blev valgt.

Dirigenten gav Ordet til Formanden, som oplæste Aarsberetningen, og derefter oplæste Sekretæren Forhandlingsprotokollen og det reviderede Regnskab fremlagdes og blev godkendt.

Formanden forelagde herefter Forslag fra Medlemmerne om at udvide Bestyrelsen, og det blev enstemmigt vedtaget, at udvide den med to Bestyrelsesmedlemmer. Ligeledes vedtoges det at holde Foredrag med Film paa Studiekredsmødeaftenerne.

Herefter var der Valg af Kasserer og Bestyrelsesmedlemmer, efter Tur afgaar Kassereren, Fru Ida Legind, som ikke ønskede Genvalg, nyvalgt blev Hr. Allan Hansen.

Af Bestyrelsen ønskede Hr. Peter Ditlevsen ikke Genvalg og nyvalgt blev Hr. Hjalmer Andresen. Hr. Mogens Olsen blev genvalgt. Som de to nye Bestyrelsesmedlemmer blev Hr. Johannes Mathiesen og Hr. Marius Olsson valgt, Suppleant blev Fru Jytte Olsen.

Da ingen ønskede Ordet under »Eventuelt«, hævede Dirigenten Generalforsamlingen og takkede for god Ro og Orden.

Herefter gik man over til Bortspil af Fugle og Planter paa Amerik. Lotteri, et Par Kubafinker samt et stort Fuglebur.

Mogens Olsen, Sekr.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Chr. Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Sælges: 1,1 chin. Dværgvagtler, eget Opdræt 1951. **E. Birch,** Prinsesse Alexandrines Allé 11, Charlottenlund. Tlf. Ordrup 911.

Sælges: 0,6 alm. Zebrafinker og 5,4 hvide og hvid-brogede Zebrafinker. **R. Skovgaard Laursen,** Møllegade 72, Skanderborg.

Købes: Foreningen »Fuglevennen«, Nykøbing F., køber Fuglelitteratur, dansk — ogsaa »Stuefuglene« 1.—15. Aargang til Studiekredsen. Tilb. til **Otto Sand Legind,** »Orupgaard«, Nykøbing F.

Købes: Pirolgule og orange Kanarier el. byttes m. Boremaskine til Bord. **John E. Hendrichsen,** Teglgaarden 37 A, Korsør.

Købes: 0,1 stærk orange Kanarie, garanteret rask, fra 1950-51 samt 0,1 hvid Zebrafinke fra 1950-51. **J. Anker,** Parcelvej 160, Lyngby. Tlf. Fr.dal 6733.

Købes: Fuglelitteratur, dansk, tysk og engelsk. Gamle Numre af »Stuefuglene«, »Gefiederte Welt« og »Kanaria«.
Albrecht-Møller, Christen Kolds Allé 1, Kastrup, Ka. 378.

Ansvarshavende Redaktør: Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

27 Aargang JUNI 1952

NYMFEPARAKITTEN

(Calopsittacus novaehollandiae)

Da det er vort Indtryk, at Nymfeparakitten adskillige Steder holdes under meget smaa og uheldige Forhold, har Redaktionen henvendt sig til Hr. Gunni Nielsen, Roskilde, og anmodet om en Artikel.

Hr. Nielsen har gennem mange Aar haft Opdræt af Nymfeparakitten, og man læser derfor med Udbytte efterfølgende Artikel.

Nymfeparakitter

Hun Han

Naar man i nogle Aar ikke har haft Lejlighed til at beskæftige sig med Fugle hos sig selv, men har været henvist til kun at betragte andres Fugle, kan man ikke lade være med at lægge Mærke til alle de forskellige Fejl, som man desværre daglig kommer ud for, naar man besøger en Fuglemand for at give et godt Raad eller hjælpe til med et eller andet.

Der er ikke noget bedre for mig personlig end faa Lov til at hjælpe, hvad enten det er en gammel eller en ny Fugleven, til rette med sine Fugle, for selv om vi nu herhjemme har traadt vore Børnesko, hvad angaar mange Arter Fugle, kan vi lære meget endnu. Det er egentligt derfor jeg griber til Pennen denne Gang, da jeg syntes, jeg har set saa mange sørgelige Resultater rundt omkring, hvor jeg har været, saa det kunde friste mig at gøre mange opmærksom paa nogle ganske simple Fejl, der bliver begaaet mange Steder, hvor der er Tale om Parakitter.

Det bliver denne Gang Nymfeparakitter, som er kommet i mit Søgelys.

Denne smukke Fugl, som enhver Fuglemand med Glæde og Stolthed kan vise frem for baade Kendere og Ikke-Kendere uden at skamme sig, dersom den er plejet og passet som den skal, og det er der, det kniber, de Steder, hvor jeg har truffet den.

Naar nu en Fugleven, som maaske i længere Tid kun har beskæftiget sig med Smaafuglene, pludselig faar Lyst til at holde de lidt større Fugle, er det mange Gange, det bliver glemt, at det kræver store Pladsforhold. Har man haft et Par Smafugle i et Bur og de har haft god Plads at røre sig paa efter deres Størrelse, kan man ikke holde Nymfeparakitten der.

Nymfeparakitten kan godt være en stille og rolig Burfugl, som mange Gange hos enlige Folk bliver benyttet som Erstatning for en stor Papegøje, ja der er saa galt visse Fugleforretninger, der benytter denne Annonce som: »Papegøje saa stor som en Due, kan blive meget tam o. s. v.«, som Følge af den gennem længere Tid har været alene i et ganske lille, maaske rundt Papegøjebur, har den fuldstændig tabt Lysten, baade til at sige noget og bevæge sig, som dens egentlige Natur er. Nymfeparakitten er nemlig en meget livlig Fugl. Er den i Voliére, saa tumler den sig rundt hele Dagen og lader sin skræbbende Stemme lyde, saa man kan høre den langt væk. Giver man denne Fugl god Plads at røre sig paa, faar man ogsaa en god Ynglefugl ud af den, men det kræver den ogsaa, husk paa, hvor stort et Vingefang den har, dens lange Hale og ikke at forglemme dens kønne gule Top. Alt det skal der være Plads til, hvis det skal udvikles rigtigt paa Fuglen.

Sol og frisk Luft er den glad for, den kan iøvrigt taale at være ude hele Aaret rundt, uden der sker den det mindste, om det saa skulde blive nogle Grader under Frysepunktet, bare den har Plads at røre sig paa. Har man derimod Nymfeparakitten i et lille Bur, skal man være forsigtig med at lade den være ude, naar det er koldt, saa kan det godt gaa galt.

Jeg har set mange gjort denne Fejl, at efter de en Sommer har haft deres Nymfeparakitter i Voliére og skal have dem ind om Vinteren, har de puttet Parakitten ind i et lille Bur, trods det, de har haft en indendørs Voliére, men her var der anbragt en Del Smaafugle.

Nymfeparakitten kan udmærket være sammen med de smaa Fugle i Voliére, da de ikke paa nogen Maade gør selv de mindste Fugle noget; man opnaar kun godt Resultat ved stadigvæk hele Aaret rundt at give denne Fugl rigelig Plads.

Som Ynglefugl maa vi betragte Nymfeparakitten som god, den kan give sin Herre mange gode Resultater. Den vil altid paa en Udstilling tage Kegler, naar den bliver udstillet med Unger. Det er i det Hele taget en Fugl, som kræver at forblive i vores Fugleliebhaveri og som enhver Fugleven vil faa Glæde af, bare man husker at give den de helt rigtige Pladsforhold.

Nu ved jeg udmærket godt, at der er nogle, der vil sige, at man godt kan faa Yngel af Nymfeparakitten i et lille Bur, og det er desværre ogsaa rigtigt, den er nemlig meget Yngelevillig, men man kunde jo prøve engang med 2 Par, lad det ene faa en god stor Voliére at flyve i og hold saa det andet Par i et Bur. De vil meget hurtigt blive klar over, hvor De faar det bedste Resultat, de mest sunde og udviklede Unger. De kan tro, det bliver, hvor der er mest Plads. Alene at se en 3—4 Unger tumle sig i en Voliére, det er rigeligt til, at man skyn-

der sig at give dem noget mere Plads, end de fleste har, men gør det, hvis De har Mulighed for det, saa skal De nok faa godt Resultater af Nymfeparakitten.

Jeg skal lige til sidst komme med en Oplevelse, jeg havde med mine Nymfeparakitter. Det første Par, jeg fik, anbragte jeg i et Bur 1×1×1 Meter. Der blev sat en passende Kasse ind i Buret, den tog jo en Del Plads, saa der var ikke saa meget tilbage til Fuglene, men de gik meget snart i Hæk og fik ogsaa 2 Unger, som blev madet af de gamle Fugle, de naaede ogsaa at komme ud af Kassen, men de var nogle sløje og pjuskede Fyre at se paa; det varede heller ikke mange Dage før de døde, men de fik Unger endnu en Gang og en »Han« overlevede og blev fuldt udviklet.

Da det blev Sommer, anskaffede jeg mig en »Hun« til denne »Han« og de blev denne Gang sat i Haven i en Voliére, hvor de fik Sol og Luft, og jeg fik mange, mange Unger af dem, alle levedygtige, dem solgte jeg og fik snart de Penge ind, som det havde kostet mig at anskaffe mig min Voliére.

Jeg havde tilsidst ogsaa Undulater gaaende sammen med Parakitterne, og der oplevede jeg, at Nymfeparakitten havde lagt Æg i deres store Kasse, samtidig ville et Par Undulater ogsaa være der, og Resultatet blev, at begge Par enedes om samme Kasse, medens hele Yngleperioden stod paa, først kom der 4 Parakitter og saa 6 Undulater ud, saa det kunde da ikke være bedre.

Lad denne Parakit blive deres næste Fugl, men husk at give den god Plads i Deres Fugleliebhaveri og høst dermed den rigtige Glæde af denne smukke Fugl.

Gunni Nielsen, Roskilde.

DEN AGATFARVEDE KANARIE

Den 24. April holdt jeg et Foredrag i Københavns Kanarie Klub om Kanariefuglen gennem 500 Aar. Det var da naturligt, at jeg ogsaa omtalte de forskellige Farver og Tiden for deres antagelige Opstaaen. De færreste Opdrættere tænker vel i det daglige Arbejde med sine Kanarier paa, hvor længe de Farver, vi i Dag arbejder med, har været kendte.

Efter Foredraget viste der sig at være ret stor Interesse for Agatfarven, d. v. s. hvad man skulde forstaa ved denne Farvebetegnelse.

Og som et Bidrag til en Klaring af Spørgsmaalet fremkommer denne Artikel.

Ser vi paa den foreliggende Litteratur, viser det sig, at den begyndende Lysfarvning (altsaa de gule og gulbrogede) konstateredes i 16 Hundrede Tallet.

I den første kendte Bog, der udelukkende er helliget Fremstillingen af Kanariefuglenes Røgt og Pleje, forfattet af Franskmanden Monsieur Hervieux og udgivet i Paris 1708, omtales hele 28 forskellige Farver; men Opstillingen af alle disse Farver er ganske urationel. Af Vigtighed er det, at vi af denne Opremsning kan konstatere, at man paa dette Tidspunkt kendte:

Den almindelig gule.
Den graa.
Den agat-stenfarvede.
Den isabell-farvede (den gul-brune Kanarie).
Den helt hvide.

Det ses heraf, at man i 1708 regnede med, at »den agat-stenfarvede« og »den isabell-farvede (den gul-brune) er to forskellige Farver.

Mærkelig nok forsvandt den hvide Kanariefugl, og først 200 Aar senere dukkede den op igen, idet den „dominant hvide" første Gang udstilledes paa Palace-Udstillingen i London i Aaret 1909 og første Gang i 1919 i Tyskland. Her i Landet blev det første Par indført af Fuglehandler Leger i 1926, og Prisen var 80 Kr. Som et Kuriosum kan jeg nævne, at Ungerne ikke var levedygtige, da de to hvide blev parrede. Men heldigvis døde Hunnen to Aar efter, og den hvide Han blev da parret med en gul Hun og gav fint, levedygtigt Afkom.

En anden Oplysning om »Agat-Kanarien« finder jeg i Kanarie-Kalender 1938—1939. Her skriver Jos. Delvaux i en Artikel om den historiske Udvikling af Kanarieopdrættet i Holland: »... Det hollandske Farvekanarieopdræt var ved Slutningen af det 17. Aarhundrede meget bekendt. Omkring Aar 1700 levede der i Amsterdam en Borgmester ved Navn Corver, hvis Opdræt var meget kendt i Udlandet. Den

franske Hertuginde de Berry foretog, ledsaget af sin Kanariefuglepasser, en Rejse fra Paris til Amsterdam alene for at bese dette Opdræt.

Denne Borgmester maa — efter hvad gamle Meddelelser beretter — have været en stor Kender af Farveopdræt, herunder ogsaa af Agatfarven. Corver kendte ikke den besværlige engelske Metode med Farvefodring og naaede sit Maal, fordi han havde stor Indsigt i at frembringe disse Farvearter paa naturlig Maade.

Efterhaanden traadte Farveopdrættet i Baggrunden, og det blev først den nyere Tid forbeholdt — paa Grundlag af Arvelovene — at genoplive dette«.

I Holland som andre Steder var det Opdrættet af Sangkanarier, der helt fangede Liebhavernes Interesse; især efter at importen af Harzersangere fra St. Andreasberg tog Fart omkring 1860.

Af det foran anførte ses det klart, at Agatfarven er en særlig selvstændig Farve og af Monsieur Hervieux's Bog tillige, at den er en Farve, der er forskellig fra »Isabel-Farven« (den gul-brune).

Men hvordan er saa denne Farve?

Herom faar vi ingen klar Besked fra disse gamle Opdrættere.

Og ser vi paa den Litteratur, der foreligger i vor Tid, saa omtaler Enehjelm mig bekendt slet ikke »Agat-Farven« i sine Kanariebøger.

Problemet er dog levende og optager Sindene. I »Kanaria« 1939, p. 87, findes en Artikel af en af Tysklands mest fremragende Opdrættere og Skribenter om Kanariefarve-Problemer nemlig J. Henniger, Machern ved Leipzig. Den har til Overskrift: »En Oplysning om Agat-Kanariefarven«. Jeg bringer her i Oversættelse saa meget af denne, som jeg synes kan have Interesse i denne Relation, idet jeg udelader — af den meget lange Artikel — Forfatterens Udredning, paa det Grundlag han kommer til, af de mange Farvekombinationer.

»I sin Bog »Farve- og Figurkanarierne« fra 1905 omtaler Noorduijn ikke Agatfarven. Efter det, som jeg indtil nu har kunnet skaffe mig oplyst, har Borgmester i Amsterdam Corver allerede omkring Aar 1700 haft og opdrættet agatfarvede Kanarier. Efter hans Død forsvandt denne Farve igen for et Tidsrum af ca. 200 Aar, for først efter den første Verdenskrig atter at blive opdrættet af Medlemmerne af Lochem'ers Farveopdrætterforeninger.

Det kan i alle Fald fastslaas, at Agatfarven er opstaaet som et Opdrætsresultat i Holland, hvorfra den over Belgien har bredt sig bl. a. til England og fremkaldt stor Interesse og til Tyskland, hvor den forhaabentlig ogsaa vil fremkalde Opmærksomhed. Dr. Duncker har i 1928 omtalt den i sin Bog: »Kanariefuglens Arveregler«, men betegnet den som arvelig ikke udforsket. Selv har jeg først i Aaret 1937 hørt om den mig tidligere ubekendte Farveart i Beretningen om et hollandsk Farvekanarieskue. Den Gang bad jeg i „Kanarie" om nærmere Oplysning om denne Farve, men fik ingen, indtil en belgisk Opdrætter i Begyndelsen af 1938 sendte mig en agat-grøn Hun (som han betegnede som Guld-Agat) og Oplysninger om de formodede Arveregler. Siden da er igen gaaet et Aar, uden at nogen har givet sig i Kast med videnskabelig Udforskning af Agatarvereglerne.

Jeg har derfor selv indgaaende beskæftiget mig dermed og mener at have løst Gaaden. I alle Fald stod til min Raadighed kun maadelige Oplysninger fra Belgien og England samt mine egne Opdrætserfaringer fra 1938. Ikke desto mindre vil jeg blive meget forbavset, saafremt min Teori ikke skulde blive bekræftet ved senere Opdrætningsresultater.

Hvad er nu egentlig Farven: Agatfarve? Den er i og for sig ikke nogen ny Farve, men kun en ny Tilstand, ligesom en Afsvækning eller Fortynding af de os allerede bekendte mørke og brune Kanariefarver: Grøn, graa, kanelfarve, brun, bronce, orange-brun, rød, rødbrun o. s. v. Dr. Duncker kalder denne Tilstand »Dilutismus« (fortyndingstilstand), og Englænderne betegner den afsvækkende Farve som »dilute«. Man kunde sige, at i Agatfarven er Dybden af det sorte og brune Farvestof (Melani) kun halvt, ligesom fortyndet, tilstede. Derved opstaar nye vidunderlige sarte Farver, en mat grøn dannet af støvgraa og gult, en sart sølvgraa, en matbleg gulbrun (den saakaldte rigtige Isabelfarve), den ganske lyse, sølvagtig brune o. s. v., med andre Ord: Alle vore udvendig synlige Sort- og Brunfarver bliver fordoblede i Antal.

I Holland (og Belgien) synes man kun at an-

vende Betegnelsen »Agat« for de sortøjede grønne (og graa o. s. v.) fugle, mens man der betegner den fortyndede Brunfarve med rødbrune Øjne som »Isabellfarve« i Modsætning til de sædvanlige kanelfarvede.

Da disse nye Farver alle er foraarsagede ved den samme Egenskab, nemlig Fortynding (dilutismus) af Sort- og Brunfarvestoffet (melanin), og man ogsaa i England kun taler om fortyndet (dilute) Grøn- og kanelfarve, saa mener jeg, at det er rigtigt, at vi betegner samtlige fortyndede Grøn- og Brunfarver o. s. v. som »Agatfarver«.

Efter al Sandsynlighed er Agatarvereglerne kønsbundne ganske som Brunfarven.

Da nu Egenskaben for Brunfarven er forankret i Køns-Arvefaktoren (chromosomet), hvoraf Hannerne har to, men Hunnerne kun en, saa maa »Agat-Egenskaben« hos agatfarvede Hanner være dobbelt tilstede og hos agatfarvede Hunner kun enkelt. Paa den anden Side maa der ligesom hos de brune ogsaa findes agatblodede Hanner — af Ydre normalfarvede — med kun en Agatfaktor.«

Af denne udførlige fremstilling synes det tydeligt at fremgaa, at Agatfarven er opstaaet i Holland, og at denne Farve i Holland, Belgien, England og Tyskland er lig den Farveart, som hos os ikke endnu har faaet noget dansk Navn, men betegnes ved: »den dilute)!

Problemet: Hvad er en Agatkanarie? dukker atter op i »Kanaria« d. 15. Januar 1942.

Og i en Artikel om nogle Farvekanarieproblemer skriver Jos. Delvaux, Venlo i Holland:

»Hos os i Holland kendes kun en Genotype for brune Kanarier, hvis brune Farve arves kønsbunden. Foruden de sædvanlige brune Kanarier (paa lysegul Undergrund) har vi som Følge af Indparring allerede længe haft forskellige Variationer, nemlig:

Sølvbrun — d. v. s. brun paa Dominant hvid Undergrund.

Guldbrun — hvis guldgule Undergrund beror paa Intensivfaktoren med Mangel af Blaastrukturfaktoren.

Orangebrun er brun paa orangegul Undergrund.

Rødorangebrun har Intensivfaktor.

Feuille morte Jonquille (feuille = blad, morte = død, vissen, jonquille = gul Paaskelilje) er den brune Kanarie med grøn Medfarve, der er foraarsaget ved Blaastrukturfaktoren S. Denne Farveart er som brun Farve falsk, men dog særdeles brugbar ved Opdræt af ægte »blaagraa«.

Sølvbrune med violette Medfarver i Konturfjerene har Blaastrukturfarven S. De smukkest sølvbrune er imidlertid de, der er uden Medfarve, hvad der kun er mulig, naar Blaastrukturfarven S. (SS) mangler fuldstændig.

Nu er der omkring Aar 1900 sket det, at der hos Hr. Helder, Leeuwarden, Holland, er opstaaet en Farve ved Mutation kaldet AGATFARVE, dog denne er ingen Brunfarve, og her i Holland har ingen Opdrætter kaldt denne Farve brun, thi den er tydelig en lysere Type af den sædvanlige grønne Art. I Agatfarven er ganske de samme Melanier tilstede som i de grønne Kanarier, d. v. s. brunt og sort; men i Agatfuglene kommer det brune og det sorte Farvestof kun til Udvikling i fortyndet Grad. Den Faktor, der foraarsager eller medfører Farvefortyndingen, bliver derfor kaldet dilute-Faktor eller Blegfaktor (Fortyndingsfaktor) og befinder sig ligesom Kanariernes Brunfaktor i Kønschromosomet. Agatfarvningen arves altsaa netop kønsbunden«.

Herefter fortaber Artiklen sig i Farveformler, som sikkert ikke har Interesse her — men gennem det ovenfor anførte mener jeg, at problemet: »De agatfarvede« er blevet tilstrækkelig grundigt belyst.

Ejendommeligt for mig er det, at Agatfarven altsaa nu efter det anførte maa betegne en Bortelimination eller Opløsning af de skarpe Konturer i Kanariefjerenes Farver, mens Agatfarven i mine unge Aar, under og lige efter den første Verdenskrig, netop betegnede, at Fjerene havde skarpt adskilte mørke og lyse Farver, netop som det viser sig paa den polerede Agatsten, der ligger foran mig, nu da jeg skriver dette.

Denne Opfattelse fik jeg for kort Tid siden bekræftet, da jeg drøftede disse Problemer med vor udmærkede Kanariemand G. Ronck. Men der er jo i vor Tid vendt op og ned paa saa meget, saa hvorfor saa ikke ogsaa paa dette Omraade.

Mens jeg endnu har Pennen i Haanden, kan jeg ikke lade være med at henstille til K.K.K.'s

Bestyrelse at stryge de taabelige og misvisende Farvebetegnelser: »Guld- og Sølvisabeller« og i Stedet for gøre som de praktiske og realitetsbetonede Englændere og Hollændere og indføre Brunbetegnelserne: **Guldbrune** og **Brune** for henholdsvis Brunfarve og paa gul Bund og hvid Bund. 14.-5.-1952.

Rich. Faber.

HVORFOR KAN KANARIEFUGLEN IKKE SYNGE ORDENTLIGT MERE?

Det hænder, man hører ovenstaaende Spørgsmaal, og det giver naturligvis Anledning til Eftertanke, for der er noget om det.

Det stærke Opdræt af Farvefugle, hvor man uden at skele til Type eller Sang var til at begynde med almindeligt, men blev stoppet, da disse Fugle paa Kaaringsskuerne mødte Dommerens Kritik — det har Pointskortene ihvertfald betydet — men Sangen var jo Kaaringen uvedkommende, og kun hvis en Han sad og gabede alt for voldsomt naar Helhedsindtrykket skulde vurderes, bemærkedes det paa Kortet af rent æstetiske Grunde.

Men Sangen, ja, selve Sangen bør andre skrive om, vi har her i Danmark aldrig været grundige og forsigtige nok til at drive det til det helt store med Sangkanarier, det er et stort Arbejde at holde alle fremmede Lyde borte, og kun i Træningsarbejdet benytte de bedste og tonemæssigt rigtige Forsangere, der kræves et fint Øre og en stor Taalmodighed.

Det, man paa enkelte Udstillinger møder under Betegnelsen »Harzere« er som Regel almindelige Kanarier, der i de respektive Farver intet kan opnaa — med Sangkanarier har de kun meget lidt eller intet at gøre.

Man håber, at KKK ogsaa snart kan magte denne Opgave. — En Landskamp Danmark—Sverige i Kanariesang er ikke nogen daarlig Idé.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

„LANDSFORENINGEN“

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46 København. K. Tlf. Amager 4359 y.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19, V Byen 6973
Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. N. Ægir 3506. Holte 1265.
Kasserer, E. Petersen, Molbechsvej 16 Valby. VA 1883 x
Forretningsfører: H. Strate Petersen Hessensg. 57 2. sal S. Su. 6963 y.

Søndag den 15. Juni arrangerer Foreningen en Udflugt til Saltholm for at bese de mange Fuglereservater. Der vil blive Lejlighed til at se mange forskellige Arter Sø- og Strandfugle med deres eventuelle Reder med Æg og Unger. Det anbefales Deltagerne at møde i ikke for godt Tøj, men i godt svært Fodtøj. Madpakke medtages, Øl og Kaffe kan købes paa Øen, det tilraades ogsaa at medtage en Kikkert.

Baaden afgaar fra **Kastrup Industrihavn** Kl. 9. Sejladsen koster Kr. 3,00 for Voksne og Kr. 1,50 for Børn. Forbindelse til Kastrup med Omnibus, der afgaar fra Raadhuspladsen Kl. 7,30 og 8,00, fra Sundbyvester Plads Kl. 7,47 og 8,17. Da det er begrænset, hvad Baadene kan tage af Passagerer, bedes Deltagelse anmeldt til K. Johansen, Byen 6973, eller C. Cornelius, Amager 4359 y senest Fredag Aften den 13. Juni. I Tilfælde af meget daarligt Vejr aflyses Turen. Spørg paa ovenstaaende to Telefonnumre.

Bestyrelsen.

Medlemsmødet d. 12. Maj 1952 afholdtes i Det kongelige danske Haveselskabets Haves Thesalon.

Formanden indledte Mødet med at byde velkommen og nævnte derefter det d. 28. April i dennes Hjem afholdte Præsidiemøde, hvori fra vor Forening havde deltaget d'Herrer C. Cornelius, Albrecht-Møller og K. Johansen, fra Selskabet for Stuekultur C. Svane og G. Dener Madsen samt fra Stuekulturs Fuglevenner Chr. Jørgensen og Sandberg.

Ligeledes nævnte Formanden Mødet den 6. Maj i Gammel Mønt, hvor Stuekulturs Fuglevenner havde indbudt de tre Foreningers Bestyrelser til Drøftelser angaaende Udstillingsspørgsmaalet, samt det fremtidige Samarbejde. Mødet havde imidlertid resulteret i, at Sel-

skabet for Stuekultur opsagde alle Aftaler med S. F.

Efter Oplæsning af Maanedens nye Medlemmer uddelte Formanden Foreningens Sølvmedalje til Herr Fabrikant William Holm og Overportør I. P. Jørgensen, Gedser, for Førsteopdræt af henholdsvis Skægfinke og brunbrystet Sivfinke. De mere udførlige Beretninger om disse smukke Præstationer har jo været bragt i »Stuefuglene«. Herr E. Bøgh Mortensen, der ikke var tilstede, vil faa sine Medaljer for Førsteopdræt af Rosen- og Punktamarant tilsendt.

Herefter fik Bladets Redaktør, Herr Hoteleejer Albrecht-Møller Ordet for at tale om sit peciale: De forskellige Klerkefinkearter. Foredraget var ledsaget af et omfattende Materiale af Lysbilleder og udstoppede Fugle, der indgaaende blev studeret af de fremmødte, der takkede med stort Bifald.

Efter Foredraget var der Bankospil.

K. de F. M.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. K. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Vanløse Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16, Hellerup Tlf. Hel. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Klubben afholder Medlemsmøde Torsdag d. 19. Juni d. A. Kl. 20 hos Hr. Harup-Hansen, Monrads Allé 32, Valby, Telefon Valby 5298.

Boston Petersen.

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, V. Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 F. Godth. 407 y.
Næstformand: E. Christensen, Finsensvej 96 F
Sekretær: Bay Jensen, Malte Bruunsvej 5 F.
Konsulent: G. Ronch Jægersborg Allè 6 Charl
Kontingent 5 Kr. aarlig.

Næste Møde afholdes i Bærths Familiehave, Pileallé 19 B Onsdag den 11. Juni Kl. 20.

Tag Familien eller Venner og Bekendte med og nyd Aftensmaden i den hyggelige Have.

Mødet begynder Kl. 20 og afholdes i lukket Lysthus.

Pkt. 1. Meddelelser fra Bestyrelsen.
Pkt. 2. Foredrag af Fabrikant Wm. Holm.
Pkt. 3. Diskussion om Yngletiden og dens Resultater.
Pkt. 4. Bortlodning.
Pkt. 5. Eventuelt.

Sidste Møde afholdtes 24. April i Rømersgade, og Aftenens Foredragsholder var Herr Rich. Faber, der gennemgik Kanariefuglens Historie lige fra vild Tilstand til vore Dages Burfugl, derefter talte Hr. Faber om Farve: Agat- og Isabel-Kanarier. Vi vil benytte Lejligheden til endnu en Gang at takke Foredragsholderen for det dejlige og belærende Foredrag. Bagefter var der Bankospil og fælles Kaffebord. Alt i alt en vellykket Aften.

Bestyrelsen.

„FUGLEVENNEN"

NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste. Telf. 1809
Kasserer: Allan Hansen, Lollandsgade 16
Sekretær: Mogens Olsen, Vesterskovvej 85 1ste.
Bestyrelsesmedlemmer:
Hjalmar Andreassen, Marius Olsson, Johannes Mathiesen.

Fuglevennen, Nykøbing F. og Omegn afholdt den 17. April paa Restaurant N. F. Foredragsaften, hvor Hr. Keld de Fine Mathiesen holdt et yderst interessant Foredrag om Tropefugle, idet han forklarede, hvor de forskellige Arter Fugle stammede fra og hvorledes disse bedst skulde behandles for at opnaa det bedste Resultat.

Efter Kaffepausen fik Medlemmerne rigelig Lejlighed til at diskutere deres forskellige Problemer med Foredragsholderen.

Der vistes to Film: »Fugle og Fugleunger« og »Bag Hæk og Gærde«.

Torsdag den 24. April afholdt Foreningen Medlemsmøde paa »Dues Konditori«, hvor der blev bortspillet 15 Planter og 3 Par Fugle. Under »Aktuelt Kvarter« omtalte Formanden

Grøntfoder til Kanarier — usundt Blod — og Blodfornyelse. Der var stor Tilslutning til Mødet, som blev hævet Kl. 23,15.

Torsdag den 8. Maj havde Foreningen det næstsidste Møde i denne Sæson. Formanden bød velkommen og omtalte Udflugten til Nakskov i Juni Maaned. Under »Aktuelt Kvarter« omtalte Formanden Æggefoder, Fjerplukning og Aarsag til døde Unger i Æggene, og omtalte desuden Agerhøneastrild, Ædelsanger og Hartlaubs Sisken. Herefter gik man over til Bortlodning af Planter og Fugle.

Da ingen ønskede Ordet under »Aktuelt Kvarter«, oplyste Formanden, at der den 17. Maj afholdes selskabelig Sammenkomst paa Hotel »Baltic« som Afslutning paa Sæsonen.

Derefter ingen Medlemsmøde i Juni og Juli Maaned, men vi lægger for igen til August med Foredrag og Film.

Kl. 10,45 hævedes Mødet med Tak for Besøget.

Mogens Olsen, Sekretær.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Chr. Kolds Allè 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Sælges: 1,1 Spurvepapegøje, 0,1 Chin. Dværgvagtel. Undulater.
Købes: 1,0 vinrød Turteldue.
Ove Nielsen, Halsted, Nakskov.

Købes: 0,1 Sangparakit.
Inger Fischer, Virum Stationsvej 127, Virum pr. Lyngby. Frederiksdal 6101.

Byttes: 0,1 Nymfeparakit 1951 med 1,0 Nymfeparakit 1951. En sorthovedet Dværgpapegøje 1951 ønskes byttet med en Hun fra 1951.
Knud Ebsen, St. Darum pr. Bramminge. Telefon Nr. 6.

Købes: 1,0 Spurvepapegøje - eller 0,1 sælg **Fru Fanny Krøigaard,** Vinkelvej 1, Viborg

Sælges: 1,0 sorthovedet Dværgpapegøje.
Gotfred Sørensen, Hovedgaden 92, Hedehusene.

Sælges: 1,0 Indigofinke.
J. Ellegaard, Engvej 33, S. Tlf. Su. 3920.

Sælges: 1,1 Ceresastrild, Kr. 70,—.
Cigarhandler **Jensen,** Kabellejevej 31, Brh. Tlf. Bella 4741.

Sælges: 3,1 Spidshalet Bæltefinke, 1,2 Maskebæltefinke, 1,0 Ceresastrild, alle ca. 1 Aar.
Købes eller byttes: 0,1 Ringastrild, 3 Rums Foderautomater m. Forrum.
G. Johansen, Kaldæavej 5, 1., S., evt. pr. Tlf. Su. 1526 hos Axel Madsen.

Sælges: 1,1 Rødhovedet Dværgpapegøjer, Yngledyr, 2 Aar.
F. Dyring Jensen, Pontoppidansvej 8 B, Helsingør.

Sælges: Fuglelitteratur - Dubletter. Rudolf Neunzig: Mine Stuefugle, ill., 40 Sider. Kr. 2,50. C. Lund: Stuefugle, 108 Ill. Kr. 6,—. V. Wiese: Fugleliebhaveriets Grundregler, 1909, 74 Sider. Kr. 4,85 V. Wiese: Tropefuglenes Liv i Fangenskab I/II, komplet i et Bind, velholdt, Kr. 135,—. Samme, I Bind, 480 Sider + 14 Farvetavler (omhandler Tropefugle og Papegøjer), slidt Skindryg, Kr. 30,—. A. Voigt: Deutsches Vogelleben, 156 Sider, indb., Kr. 3,50. C. Zimmer: Anleitung zur Beobachtung der Vogelwest, 134 Sider, ill., Kr. 4,—. Jonas Collin: Bidrag til Kundskab om Danmarks Fuglefauna (2 Supplementer i Skandinaviens Fugle), 118 Sider, Kr. 8,—. R. Hørring: Danmark Fauna, Fugle I, Ande- og Hønsefugle, 238 Sider, 82 Ill., indb., Kr. 5,—. Større Værker købes.
Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup.

»Stuefuglene« udkommer næste Gang i August.
Red.

Ansvarshavende Redaktør: Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

27 Aargang AUGUST 1952

DEN GULDBRYSTEDE ASTRILD

Sporaeginthus subflava (Vieill.)

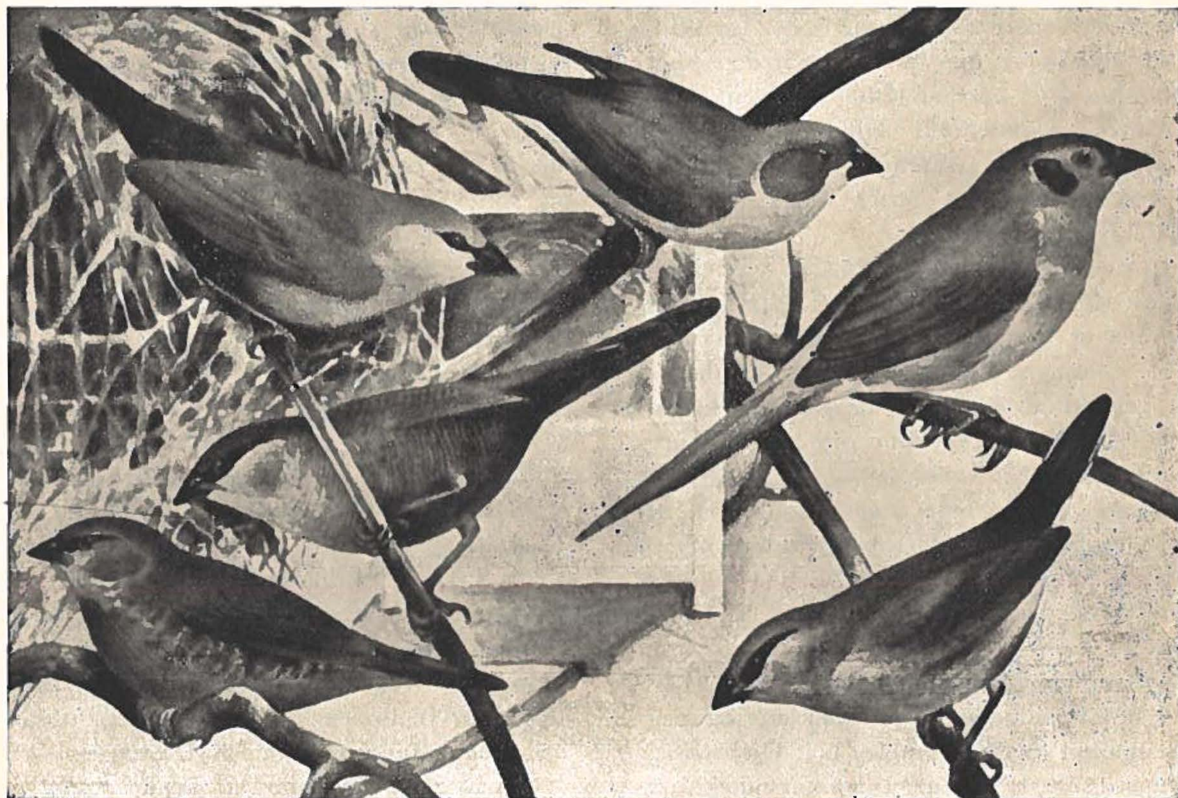

Rødhalet Astrild
Estrilda coerulescens (Vieill)

Vatret Astrild
Estrilda astrild (L)

Guldbrystet Astrild
Sporaeginthus subflava (Vieill)

Orangekindet Astrild
Sporaeginthus melpoda (Vieill)

Sommerfuglefinke
Uraegintus bengalus (L)

Graaastrild
Estrilda cineria (Vieill)

Den lille guldbrystede Astrild **Sporaeginthus subflava** (Vievill) 1819) eller **Estrilda s. subflava** (Reichenow 1904) er den mindste af de almindelige Senegalfinker, en dejlig lille haardfør og fredelig Fugl, som kun maaler L: 80 mm, V: 42 mm, H: 31 mm, den lever i Størstedelen af den nordlige Halvdel af Afrika, tværs over Senegalfloden mod Syd gennem Gambien Casamance og portugisisk Guinea til Sierra Leone, og mod Øst gennem Nigeria, Nord Cameron til Nilomraadet og Abyssinien — den færdes over delvis aabne Strækninger, især paa Markerne i mindre Flokke, dens Føde bestaar for Størstedelen af Græsfrø, baade umodent og modent — og hvad den ynder er at opsamle det overmodne Frø paa Jorden, hvor

det til Tider er ved at spire, dette Frø kaster den sig med Begærlighed over, dette bløde Frø passer vel ogsaa særlig godt til dens relativt svage Næb; men paa og i Jorden ynder den at rode, formodentlig finder den ogsaa her smaa Orme, Larver og Insekter.

Den bygger ikke særlig højt, men som Regel under Bladhang eller paa anden Maade dækket, til Tider i eller under andre Fugles Reder, saaledes omtaler David Bannermann: Bird of tropical West Africa, Bind IIV, Pag. 341 ff: at man har fundet dens Æg i forladte, men af den senere udpolstrede Reder fra Widafinker Biskopper og Vævere, men den ynder især aabne eller halvaabne Reder, en enkelt Rede man fandt, indeholdt saaldes 4 Æg af Guldbrystet Astrild og 2 Widafinkeæg, til Udforing af Rederne benyttes Straa, Hestehaar, fine Plantetaver og lyse Fjer.

Fuglene lægger almindeligvis 3—4 Æg, men de kan til Tider lægge op til 9 Æg. Æggenes Størrelse er 13×10 mm og Æggene er hvide.

(♂) Hannen: Isse og Nakke, Kinder og Ryg graabrune, Overhale karminrød, Hale og Vingesvingfjer mørkebrune ofte næsten sorte, Strube gul, Forhals, Bryst, Bug og Underhale orangegul visse Steder næsten ildrød eller brandgul, Halssider og Kropsider graabrune og matgule tværplettet. Gennem Øjet en karminrød Tværstribe, Næb og Øje rødt, Ben lyst hornfarvede.

(♀) Hunnen som Hannen, dog betydelig mattere, Brystlysningen meget smallere og nærmest matgul og den mangler helt Øjenstribe.

Ungerne ligner Hunnen, men har mørkt, næsten sort næb, og Øjenstriben paa de unge Hanner bliver først naar de er ca. ½ Aar synlig, og den dybe Orangefarve faar de først i deres 2. Leveaar.

Neunzig „Freml. Stubenvogel" omtaler, at Dr. Rey har haft et Par Guldbrystede Astrilder, der paa et Aar gav 54 Unger, som dog alle gik til, og der var desuden fjernet 67 Æg, men det gælder næppe indenfor samme Aar. — Dr. Russ har selv i sin Samling haft et Par, der rugede 7 Gange forgæves, først den 8. Gang lykkedes det at faa en Unge. — Man kan her næppe tale om Opdræt, derefter nævner Hopkinson Records of Birds Bred in Captivity, Pag. 36. Opdræt med fuldt befjerede Unger 1904, 1905, 1907—8 og 1909.

Fuglen er dog angivet i flere Fuglebøger, som ikke vanskelig at faa til at yngle, — nu og da findes ogsaa paa vore Udstillinger pæne Opdræt af den. — Jeg har altid fundet den svær, maaske har jeg været uheldig, men medens jeg har haft Opdræt af alle de andre Senegalfinker, har jeg aldrig haft Opdræt af den guldbrystede, selv om jeg har haft 6—7 Par og gennem mange Aar.

Fuglen kan leve i Fangenskab i mange Aar. Neunzig nævner 8—10 Aar, men jeg har haft en Han i over 11 Aar, saa den maa altsaa have været 12—13 Aar.

Den her omtalte Art Sporaeginthus s. subflava, er langt den almindeligste, men nu og da kommer ogsaa en sydligere Art under Navne som den sydafrikanske — gulbrystede eller orangebrystede, dens Navn er **Sporaeginthus s. clarkei (Shell)**, den adskiller sig fra førstnævnte ved sin Størrelse L. 95 mm, V. 45 mm, H. 35 mm, den mangler ogsaa det rødlige Skær over Bryst og Bug, medens Sidetegningerne er skarpere og de graabrune Felter mørkere — Øjenstriben hos denne Art er nærmere orange end rød — dens Levevis er som den Guldbrystede, og den træffes fra Transvaal-Sululand og Pondolands Kyst, den er beskrevet i Robert »The Bird of South Africa«, som Nr. 838, den betegnes som meget sky — der har her i Landet de sidste Aar været flere Par af denne Art, blandt andet var den 1950 udstillet af Hr. Fuglehandler G. Ronch, Jægersborg Allé, i Haveselskabets Have, og ifjor i Nykøbing F.

Om Opdræt af denne Art kendes intet.

Til sidst skal blot nævnes, at en 3. Art **Sporaeginthus s kempi** er fundet og beskrevet i Serra Leone af Mr. Robin Kemp — om denne Arts Udseende og Levevis har jeg intet kunnet finde, men den skal ligge et Sted mellem de to førstnævnte Arter i Størrelse og Farvenuance. Den har saa vidt vides aldrig været indført, i hvert fald ikke under sit rigtige Navn.

Der er dog stadig mange, som ynder den smukke lille Fugl, og en Del faar altsaa ogsaa Opdræt af den, og da vi hørte, at Hr. Strate Petersen i Foraaret havde Unger af den **endog opmadet med Enchytræer,** synes vi det maatte have Interesse, at vi henvendte os til ham, og Hr. Strate Petersen fortæller:

Den lille Guldbrystede Astrild har jeg haft i ca. 1 Aar, og den har glædet mig meget i den lille Voliere her i min Stue, hvor den boede var ophængt 2 Kurvereder og der var mange Fyrrekvaster og Grene, der skaffede Fuglene mange rare Gemmesteder, en Dag opdagede jeg, det var i Begyndelsen af Marts, at der var faldet et Æg paa Gulvet og gaaet itu, ved nærmere Eftersyn viste det sig, at der foruden dette var lagt 2 Æg i Fyrrekvasterne, jeg satte saa en Kanarierede op i Fyrregrenene omtrent hvor de to Æg var lagt, og til min store Glæde saa jeg de smaa faa travlt med at flytte Redemateriale fra Kurverederne til den nye aabne Rede, jeg klippede saa en gammel Tøjsnor ud i ca. 4 cm lange Stykker og optrævlede disse, og disse Manilla-Taver blev nu det Fuglene samlede Interessen om, og snart var Reden udbygget, og jeg anbragte de 2 Æg, der var lagt i Fyrretræet, i den nye Rede og Hunnen lagde yderligere 2 og gav sig saa omgaaende til at ruge paa de 4 Æg, ofte hjalp Hannen med, de laa begge i Reden, saa Hannen alene og saa Hunnen — og jeg var klar over, at blev der Unger, skulde der skaffes animalsk Foder, det var udelukket at skaffe Myreæg paa den Tid, og Melorme havde jeg ikke — jeg havde imidlertid en Enchytræ-Kultur, som havde staaet i Ro fra før Jul — den vilde jeg prøve, men nu var det jo spændende om jeg kunde faa Fuglene til at tage den.

Jeg begyndte med at sætte en 8—10 Stkr. Orme i lidt Jord i en lille Skal, da Fuglene havde ruget en halv Snes Dage; og straks var de nede i den udsatte Skaal og hente Ormene — det gentog sig hver Dag, og gradvis satte jeg Antallet op. — Der kom ved Rugetidens Slutning 2 Unger, der tilsyneladende trivedes godt, og de blev til Stadighed madede med kogt Æg, reven Gulerod, Salat, Levertran samt tørt Frø. Antallet af Orme steg, og paa det højeste vil jeg tro, at der til det gamle Par og deres 2 Børn daglig blev givet ca. 50 Stkr. — hver Dag blev Jorden gennemrodet og endevendt. — Tiden gik godt ca. 3 Uger, saa en Dag var begge Ungerne paa Pinden og de befandt sig tilsyneladende godt, det var den 18. April.

Nu skete der imidlertid dette, at da jeg en Morgen kom, fandt jeg den ene Unge liggende død i Vandskaalen, det var en stor Sorg men en god Lærestreg, jeg har nok hørt, at man skulde lægge en Sten i Vandet, men jeg mente ikke, der vilde ske noget i det forholdsvis lille Vandkar, nu kan jeg huske det, og straks fandt jeg en flad Sten, der næsten udfyldte Karret, naturligvis kan Fugleunger lettere faa Fodfæste paa den ru Sten end paa Karrets glatte Flade, — men den var og blev død — og jeg havde kun den ene tilbage, og der synes det oven i Købet at være noget i Vejen med den ene Vinges Slagfjer, de vilde ikke rigtig følge med, saa den hoppede stadigt om paa Gulvet, og jeg overvejede, om det egentlig ikke var Synd at lade den leve — jeg tog til Kongelunden, hvor jeg samlede en Mospude, som den kunde sidde i om Natten, og saa begyndte jeg at smøre den syge Vinge med Jodspiritus 3—4 Gange med nogle Dages Mellemrum, og det hjalp virkeligt, og i Løbet af en lille Maaned var den syge Vinge ganske normal og idag hopper og flyver den lille Fugl rundt nok saa glad med de andre, som om der aldrig havde været noget i Vejen.

H. Strate-Petersen.

DEN LILLE KUBAFINKE

Euethia canora (Gm.)

En af de almindeligste tropiske Finkefugle i Danmark er sikkert den lille Kubafinke. Til Trods for, at den tilhører de egentlige Finker, minder den saavel i Udseende som Væsen meget om Pragtfinkerne, idet den, i Lighed med disse, bygger lukkede Reder i Modsætning til, hvad der ellers er Tilfældet med de fleste Finkefugle, der bygger aabne Reder.

Slægten Kubafinker (Euethia) er i 13 Arter udbredt over Mellem-, Sydamerika og Antillernes Øgruppe. Der er, mig bekendt, kun indført fire Arter, hvoraf dog kun to hører, om ikke til de almindeligste, saa dog til de ret hyppigt indførte, der næsten altid er at faa i Handelen.

Den lille Kubafinkes Hjemsted er Kuba, hvor den lever i Steppe-Egnene og altid kun parvis. Fuglens Udseende turde være de fleste af Bladets Læsere saa bekendt, at jeg ikke her skal komme nærmere ind derpaa.

Det er en lille, overordentlig livlig Fugl,

hvorfor den kun kan trives vel, naar den har god Plads at bevæge sig paa. Efter mine Erfaringer er et rummeligt Separatbur eller Fuglestue bedst egnet til denne Fugl. Den egner sig ikke godt til at være sammen med andre Fugle, da den er ret ufredelig navnlig i Yngletiden, hvor den vedholdende kan forfølge og ødelægge andre selv større Fugle.

Man skal aldrig holde flere Kubafinker sammen, ej heller sammen med Stor Kubafinke, da det uvægerligt vil ende med en Katastrofe.

Et Bur til et Par Kubafinker maa aldrig være under 60 cm lang og de øvrige Maal i Forhold dertil. Dette udstyres med et tæt Buskads, hvori en lukket Kurverede eller Harzerbur har sin Plads. Det er en Selvfølge, at man naturligvis ikke maa fylde saa voldsomt op med

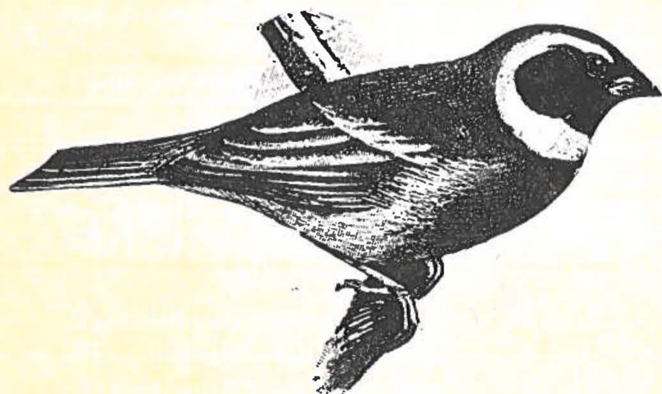

Lille Kubafinke

Grene etc., at der ikke bliver god Plads for Fuglen til ogsaa at faa Lejlighed til at benytte Vingerne. Ofte bygger Kubafinken sin Rede frit i Grenene, hvorfor man saavidt muligt ogsaa bør tage Hensyn hertil.

Til Redebygning foretrækkes fine Byggestoffer, saa som Kokos- og Agavetrevler, Haar, fint, tørt Græs o. lign. Reden er helt lukket, ofte forsynet med et 10—15 cm langt Indgangsrør. Begge deltager i Redebygning, og denne gøres færdig i Løbet af 6—8 Dage. Der lægges i Reglen 3—5 Æg, der ruges af Hunnen alene i 11—13 Dage, og Ungerne forlader Reden efter 12—17 Dages Forløb, ofte inden de endnu er flyvefærdige. Ofte paabegyndes en ny Rugning enten i den gamle Rede, der udbedres, eller der bygges en ny. Medens Hunnen har travlt med Rugningen, passer Hannen omhyggeligt de udfløjne Unger, men man maa nøje overvaage, naar Hannen begynder ikke mere at interessere sig for disse, da straks at fjerne Ungerne, da man ellers let risikerer, at Hannen giver sig til at dræbe dem. Ligeledes bør unge Hanner holdes adskilt, da de ellers slaas indbyrdes og derved ødelægger hinanden.

Opdræt gaar dog ikke altid lige let, navnlig hvis det er for unge Fugle, ligeledes gaar de første Kuld ofte til Spilde, idet Fuglene smider Æg eller Unger ud, men med lidt Taalmodighed vil man i de fleste Tilfælde opnaa gunstige Resultater.

Forplejningen er den samme som for Pragtfinkerne, de forskellige Hirsesorter, Kanariefrø og ikke Kolbehirse at forglemme. Til Opmadning haardkogt, hakket Æg, friske eller opblødte Myreæg og navnlig spiret Frø og Grønt.

Curt af Enehjelm.

DE GRØNNE LODSEDLER

er paa Vej - og ingen Sinde trænger Foreningen til Deres Støtte som i Aar - vær venlig at tage vel imod Sedlerne - og om muligt skaf os af med lidt flere.

TAK!

UDSTILLING 1952

i Det kgl. Haveselskabs Have

25.—28. September 1952

I det sædvanlige Samarbejde mellem S. f. S. København og F. f. F. Landsforening, har vi modtaget Meddelelse om, at vore Medlemmer i hele Landet vil have Lejlighed til at fremstille deres Fugle og Opdræt paa Udstillingen i Haveselskabets Udstillingsbygning i Dagene 25.—28. September d. A., til hvilken Udstilling S. f. S. staar for Arrangementet, og vore Medlemmer deltager paa lige Fod med Selskabets egne —, der bliver normalt herefter Udstillingsmulighed for vore Medlemmer hvert Aar, de ulige Aarstal er det Selskabet og de lige Aarstal er det os, der staar for Arrangementet. Denne Turnus begynder 1953 med Selskabet for Stuekulturs Jubilæums-Udstilling.

Den Udstilling, vi her indbyder Dem til, er udenfor Rækkefølgen, da »Stuekulturs Fuglevenner« ikke vilde afholde Udstilling i Aar, saaledes som man i Samarbejdet havde ventet.

Vi anmoder Dem om allerede nu at begynde Forberedelserne af Deres Dyr, og i Løbet af nogle Dage vil der til Deres Adresse tilgaa Dem Anmeldelsesblanketter med udførlige Oplysninger og Betingelser, og vi forventer, at De, hvis De mener at have Dyr af Interessse, vil anmelde dem og udstille dem og hermed bidrage til, at det bliver en pæn, stor og værdig Udstilling til Ære for de samarbejdende Foreninger og til Gavn for hele Fuglesagen i vort Land.

a.m.

PAPEGØJEFORBUDET

er ikke ophævet!

Dagspressen har flere Gange bragt Meddelelse om, at Papegøje-Forbudet er ophævet, — og da vi ikke var helt enig heri, har vi undersøgt Spørgsmaalet, og kan meddele, at Papegøje-Forbudet bestaar stadig.

Vi har henvendt os til Hr. Veterinærinspektør O. Hall i Veterinærdirektoratet, der paa vor Forespørgsel oplyser, at det tidligere kun var Zoologiske Haver, der kunde faa Dispensation fra Forbudet imod Indførsel af Papegøjer, men i Begyndelsen af forrige Maaned udsendtes gennem Ritzaus Bureau en Meddelelse fra Veterinærinspektoratet — men denne ophæver ikke det bestaaende Forbud, som visse Blade synes at have forstaaet, men giver ifølge Hr. Veterinærinspektøren Mulighed for andre Zoologiske Haver, Dyrehandlere og Opdrættere imod forud indhentet Tilladelse og efter at Veterinærpolitiet har anerkendt Karantæne-Omraadet til paa nærmere fastsatte Betingelser at importere Papegøjer, disse skal dog isoleres 4 Uger og forskellige andre Forholdsregler skal overholdes.

Altsaa, maa vi konstatere, at Forbudet mod Indførsel af Papegøjer stadig bestaar, men at der nu kan søges om Dispensation.

Forbudet blev givet i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 5. Februar 1930, idet man mente, at Papegøjesygen stammede fra Omgangen med inficerede Papegøjer, og der var mange Lande her i Europa, hvor man frygtede Epidemien og udstedte lignende Forbud — man hævdede dengang, at Sygen især befordredes af Papegøjer, fordi disse sjældent eller aldrig vaskede sig.

Senere har det vist sig, at mange andre Fugle kan være Smittebærere — Søpapegøjen, der er en Svømmefugl, har saaledes ogsaa været stærkt inficeret med Smittestof paa Island og Færøerne, og man har ogsaa konstateret, at Maager er Smittebærere, herefter maa Teorien om, at det var fordi Fuglene ikke vaskede sig, falde, dog opretholder man stadig Forbudet her i Landet, som den sidste Skanse, idet Ophævelsen, saa vidt vi har kunnet faa oplyst, er ophævet overalt i Europa.

OPDRÆTTER NYT

Notitser hertil modtages gerne af Redaktøren

Det er lykkedes Skomager Askholm, Nykøbing F. at faa 6 Kanarieunger i et Kuld, opma-

det af Forældrene i almindeligt Bur.

Fabrikant Wm. Holm har et Par Maagefinker, som for Tiden ligger med 10 Unger i en Kurverede, nu er der næsten ikke Plads til Ungerne mere. — Begge Forældrene og en stor Unge fra 1 Kuld hjalp hinanden med Rugningen — det bliver morsomt at se, om hele Familien kommer paa Pinden.

*

Fra Hr. Erik Andresen, Hillerød, har vi modtaget følgende om Opdræt af Solfugle. Sidste Gang dette fuldt er lykkedes var hos Hr. Grosserer E. Svendsen, Odense. (Se Stuefuglene August 1943. Side 81—82). Ifjor var der Unger hos Direktør Hans Dirchsen, Amager Landevej, men de blev ikke ret gamle, antagelig Mangel paa animalsk Foder.

E. Andresen skriver:

I en stor Friluftsvoliere med Adgang til Stuevoliere, har jeg et Par Solfugle, sammen med et Par Indigofinker, begge Par købte jeg i Sommeren 1951 hos G. Ronch.

I Midten af Maj 1952 begyndte Solfuglene at bygge Rede i Stuevolieren, Reden blev bygget i en Grenkløft ca. 2 Meter over Gulvet, den blev udelukkende bygget af Græs fra Friluftsvolieren. Efter at have lagt 2 Æg, hvide med rødbrune Pletter, i den buttede Ende, begyndte de at ruge den 22. Maj.

Efte 12 Dages Forløb blev Ungerne født, de blev madet af Forældrene med friske Myreæg, Melorme samt Insekter, som de fangede i Friluftsvolieren. Da Ungerne var 11 Dage gamle fløj de af Reden, den ene døde faa Timer efter, men den anden lever endnu.

1 Maaned efter at den er fløjet af Reden mades den af og til af Hannen, medens Hunnen igen ruger paa 3 Æg i Friluftsvolieren.

HAR „F. F. F.“ EN DANIELSEN?

I »Politiken« for 29. Juni 1952 stod følgende Annonce:

> Vil De vide endnu mere om stuefugle, læs da det grønne fugleblad (Stuefuglene), Nordens ældste og største specialtidsskrift for fuglevenner, udgivet af foreningen for fuglevenner. Kasserer: E. Petersen, Molbechsvej 16, Valby 1883 x.

Denne er indsat og betalt anonymt, og den siddende bestyrelse kender intet til den!

Ganske vist har den betydet Henvendelse fra flere Fugleinteresserede, og har for saa vidt virket til Gavn for Foreningen — men man maa dog haabe, at Foreningens Danielsen næste Gang før et saadant Initiativ tages, vil søge Kontakt med den ansvarlige Bestyrelse.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN“

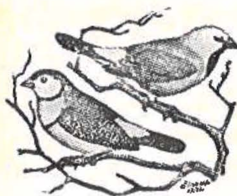

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46 København. K. Tlf. Amager 4359 y.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19, V Byen 6973
Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. N. Ægir 3506. Holte 1265.
Kasserer, E. Petersen, Molbechsvej 16 Valby. VA 1883 x
Forretningsfører: H. Strate Petersen Hessensg. 57 2. sal S. Su. 6963 y.

Næste Møde afholdes **Mandag den 18. August** Kl. 20 i Det kgl. danske Haveselskabs Have (Thesalonen), Frb. Runddel 1.

1) Køb og Salgsaften (se Meddelsen herom).
2) Meddelelse fra Bestyrelsen.
3) Bortlodning.
4) Spørgekassen.
5) Eventuelt.

NB. Medlemmerne maa huske at medtage Deres Medlemskort, dette skal fremvises for Kontrollen ved Indgangen, da De ellers vil blive afkrævet Entré.

Bemærk Dagen og Stedet.

Medlemmernes Køb- og Salgsaften.

For at skabe Kontakt mellem Medlemmerne i saavel By som Land, imellem Køber og Sælger, arrangerer Bestyrelsen **Mandag den 18. August** en Salgsaften. For at opnaa det rette Udbytte af en saadan Aften, beder vi Medlemmerne i København om at medtage de Fugle, som de ønsker solgt.

Provinsmedlemmerne bedes indsende Meddelelse til Formanden om, hvad de ønsker at købe eller sælge, men husk at meddele Prisen for Salgsvaren.

De Medlemmer i Byen, som ikke kan være

til Stede denne Aften, men som gerne vil købe eller sælge, kan ogsaa indsende Meddelelse herom til Formanden. Meddelelserne maa være indsendt saaledes, at de er Formanden i Hænde senest den 11. August.

Bestyrelsen haaber, at mange vil benytte denne Lejlighed til at skabe Kontakt imellem Køber og Sælger, og hvis det viser sig, at Interessen er tilstrækkelig stor, vil Salgsaftener blive gentaget. Nu ligger det i Medlemmernes Hænder at afgøre, om det skal blive Tilfældet.

B e s t y r e l s e n.

Bestyrelsen udvides med en Bisidder

Paa Generalforsamlingen den 10. November 1947 blev det vedtaget, at Bestyrelsen kunne supplere sig med Bisiddere. Formanden har nu fundet Tidspunktet belejligt til at benytte sig af denne Afgørelse, og henvendt sig til Hr. Albrecht-Møller desangaaende. Albrecht-Møller har beredvilligt stillet sig til Disposition for Bestyrelsen, og er den 11. ds. indvalgt som Bisidder. Hr. Albrecht-Møller vil, foruden Redaktørposten, indtil videre nu ogsaa deltage i Bestyrelsen Arbejde. F o r m a n d e n.

KONTINGENTET

Det nye Regnskabsaar begynder 1. Oktober. Kontingentet vil som tidligere blive opkrævet gennem Postvæsenet, hvis det ikke inden den 13 Oktober er indbetalt til Kassereren, men husk, at De udsætter Dem for at Bladet standses, hvis ikke Opkrævningen indløses rettidigt. (Se Lovændring herom i Bladet for November Maaned). Samtidig gøres opmærksom paa, at Udmeldelser skal ske skriftligt til Kassereren E. Petersen, Molbechsvej 16, Valby, inden 15. September.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER I NORGE

Formann: Øystein Hartvedt, Frydenbergveien 34 a, Oslo
Sekretær: C. Otto Haanshuus, Fongstadtsgt. 39, Oslo
Kasserer: R. Chr. Arnesen, Fagerheimsgt. 2, Oslo

Foreningen har hatt 3 möter siden siste referat, nemlig den 24. april og den 13. mai. Det siste möte ble holdt på Töyen Zoologiske museum, hvor et par av våre medlemmer er ansatt. Vi ble her vist omkring på avdelingen for fugler av kyndige fremvisere, det viste sig, at samlingen inneholdt meget av interesse for oss fuglefolk, vi fikk se adskillige fugler som vi tidligere ikke hadde sett, spesielt intressent var det å se den rikholdige samling av parakitter og papegöyer, men der var også en god del tropiske finker som vi ikke har sett heroppe tidligere, dette var altså utstoppete fugler. Desværre har vi ikke noen Zoologisk Have, hvor vi kan se fuglene i levende live, men noe er jo bedre enn intet. Deretter ble vi vist en del fugler som blev benyttet til forsöksdyr. Etterpå var der hyggeligt samvær til et godt stykke ut i de små timer.

Forleden dag var en del av medlemmerne en tur iomegnen av Oslo og beså en meget flott anlagt voliere tilhörende hr. Aronsen, jeg tror jeg tör si, at det er den peneste jeg ihvertfall har sett heroppe, og det var forbausende hvor meget av fugler han hadde samlet her, både parakitter og större finker, det hele var litt av en opplevelse for de der hadde den glede at se dette.

P. g. av ferien har der ikke vært noe möte i juni og det blir heller ikke noe i juli.

Så vil jeg på foreningens vegne få lov til å önske alle en riktik god sommer.

C. O. H.

„D. U. K.“

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. K. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Vanløse Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16, Hellerup Tlf. Hel. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
„D. U. K.“s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

MEDLEMSMØDE

afholdes Torsdag den 7. August d. A. Kl. 20 hos Hr. Carlsson, Bredstensvej 18, Rødovre. Telefon Rødovre 27.

B o s t o n P e t e r s e n.

„FUGLEVENNEN“
NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste. Telf. 1809
Kasserer: Allan Hansen, Lollandsgade 16
Sekretær: Mogens Olsen, Vesterskovvej 85 1ste.
Bestyrelsesmedlemmer: Hjalmar Andreassen, Marius Olsson, Johannes Mathiesen.

Den 15. Juni havde vi en Udflugt til Nakskov med Afgang fra Nykøbing F. Kl. 7,50. Med Foreningens Tilskud blev Billetprisen kun 5 Kr. pr. Deltager, Børn halv Pris, der var ca. 25 Deltagere. Trods det kolde Vejr forløb Dagen over al Forventning. Stuekultur for Nakskov havde arrangeret en Rundtur i Byen, hvor der var Lejlighed til at bese mange forskellige Fugle, bl. a. Opdræt af alm. Risfugle, hertil skal bemærkes, at der var 7 Par i en Voliere, og Opdræt af Nympheparakitter, desuden det store Fuglereservat med mange forskellige Svømmefugle!

Under Frokostpausen kom de medbragte Madkurve frem. Et Bestyrelsesmedlem havde stillet sin Lejlighed til Raadighed. Humøret var højt, herunder takkede Formanden Stuekultur, Nakskov, for Arrangementet og indbød Nakskovs Fuglefolk til et Besøg i Nykøbing i Juli eller August. Formanden sluttede sin Tale med et trefoldigt Leve for Stuekultur for Nakskov.

— — —

Vi indleder Sæsonen med et Studiekredsmøde Torsdag den 7. August Kl. 19,30 hos Konditor Due, her taler Stuefuglenes Redaktør, Hr. Hotelejer Albrecht-Møller om Bedømmelse, Udstilling og Udstillingsteknik, hvor Medlemmerne kan faa et godt Indblik i disse Emner. Af Film vises?

— — —

Det første Medlemsmøde afholdes sædvanlig Sted Torsdag den 21. August Kl. 19,30.

1. Meddelelser fra Bestyrelsen.
2. Aktuelt Kvarter.
3. Bortlodning.
4. Amrk. Lotteri.
5. Eventuelt.

Legind.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Chr. Kolds Allè 1. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Sælges: Orangerøde Kanarier fra 52 pr. Par Kr. 50,—. Rødhovedet Dværgpapegøje, pr. Par Kr. 80,—. Nymfeparakitter, pr. Par Kr. 115,—. 1,1 Turteldue Kr. 10,— + Fragt i Købers Emballage. **F. K. Simonsen,** Solbakkevej 16, Hjørring.

Sælges: 1,1 Indiske Vagtler Kr. 75,—. 1,1 Rosenhovedet Dværgpapegøje Kr. 125,—. 1,1 Rødhovedet Dværgpapegøje Kr. 85,—, alle fra 1951. **V. Thomasen,** Oust Møllevej, Randers.

Købes: Til Blodfornyelse 3,3 kraftige Brogedgrønne Undulater Ungfugle fra 1952. **V. Andersen,** Solvej 5, Helsingør.

Sælges: Stuevoliere pæn og tæt, 90×45×150 cm, evt. byttes med Fugle. **C. Ottesen,** Soldugvej 15, 1. tv., Kastrup.

Sælges: 2,2 Nymfeparakit. **Axel Madsen,** Japanvej 21. Tlf. Sundby 1526.

Købes: 1,0 Bjerglori, 0,1 kin. Dværgvagtel.
Sælges: 1,0 Nymfeparakit, 0,1 Sangparakit, 1,1 Rosenhovedet Dværgpapegøje. **W. Langberg,** Tudskærvej 22, Vanløse. Damsø 6608.

Købes: 0,1 eventuelt 0,2 chin. Dværgvagtler, 0,2 guldbrystet Astrild.
Sælges: Graa Zebrafinker. **G. Nissen,** Hvornum pr. Hobro. Tlf. Klejtrup 47 B.

Sælges: Gefiederte Welt: Aargang 1891 - 1896 - 1916, samt omtrent komplette Aargange 1899 - 1922 - 1923. Naturen og Hjemmet, 120 Stkr. 1932—1940. Det hele sælges helst samlet. **C. Munch,** Hvidovrevej 324, 1., Valby.

Ansvarshavende Redaktør Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Kastrup. Tlf. Kastrup 378

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

27 Aargang SEPTEMBER 1952

DE LIGNER HINANDEN II

SLÆGTEN ORTYGOSPIZA

VAGTEL OG AGERHØNE ASTRILDERNE

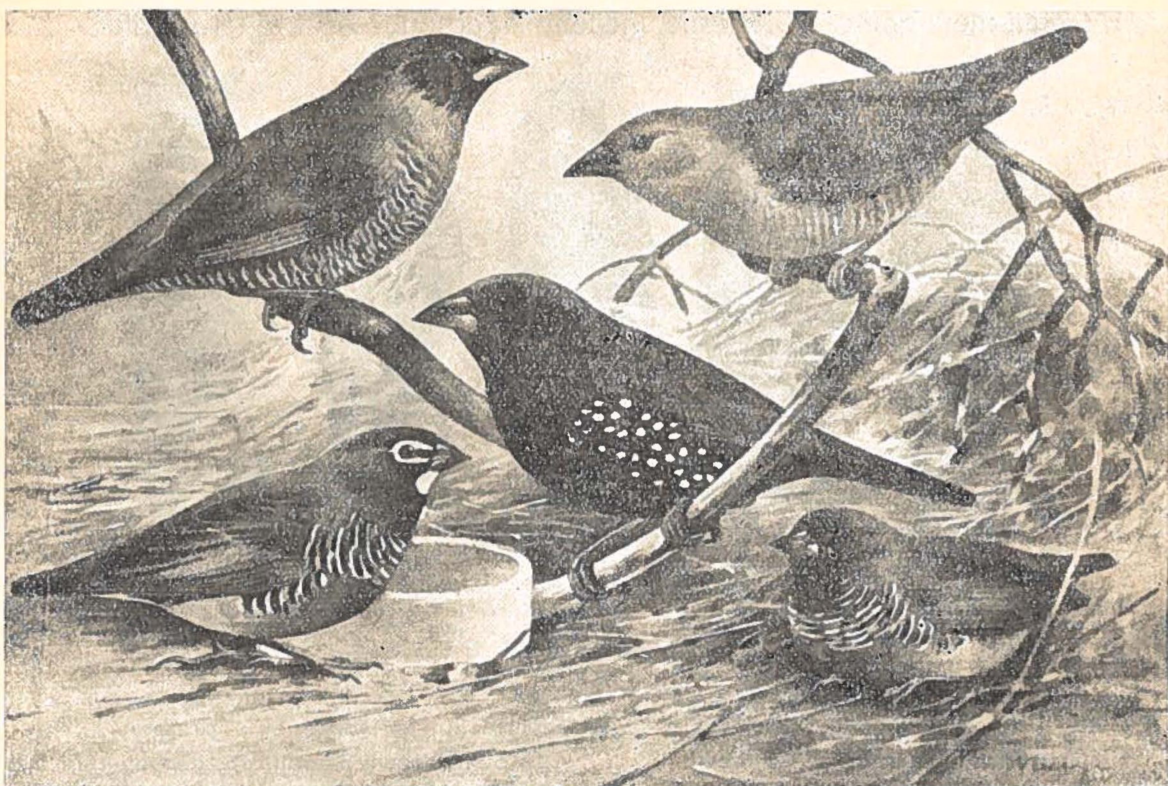

Wieners Astrild
Pytila afra (Gm·)

Aurora Astrild
Pytila phoenicoptera (Sw.)

Draabe Astrild
Hypargus niveoguttatus (Ptrs.)

Vagtel Astrild
Ortygospiza polyzona (Tem.)

Agerhøne Astrild
Ortygospiza atricollis (Vieill)

Der er for Tiden ikke saa faa Fugle af denne Slægt i Fuglevenners Eje, og der hersker en aabenlys Forvirring blandt vore Medlemmer med Hensyn til Arterne, og det er ikke mærkeligt, da Forholdet her er meget indviklet men samtidig særdeles interessant.

Til Slægten hører:

1. **O. atricollis atricollis** (Agerhøneastrild), den lever i Vest- og Centralafrica.

♂ Isse, Tøjler, Kind, Strube og Hage sorte, øvrige Overside, Hoved og Halssider mørk graabrun, Krop og Kropsider sort eller graa-

brun med hvide Tværbaand (der fremkommer ved at Fjerene er kantede med en hvid Bræmme), Bryst lyst kastaniebrun, øvrige Underside udvisket gulbrun, Underhaledækfjer hvide med sortbrune Sidesømme. — Vingefjer mørkegraabrune med lysere Kanter, Halefjer mørke, graabrune med hvide Sømme i Spidserne, Ben brunlige, Øje rødbrunt og Næb rødt, mørkest imod Spidsen. Størrelse L 90—95, V 49—52, H 28—30.

♀ som Hannen, men delvis uden Sort i Hoved, ligesom Sidetegningen er mindre skarp og noget mere udvisket. — Farverne paa Brystet er lysere.

er først fundet i portugisisk Guinea, men senere ogsaa flere andre Omraader i Nærheden, saaledes har baade W. P. Lowe og andre i 1920 og følgende Aar hjemført den i stort Antal. Man synes dog at være enig om, at det er en Lokalrace — som dog ligesom de følgende Underarter er anerkendt.

— — —

3. **O. a. dorsostriata** (Rygstribet Agerhøne-Astrild).

Dens Udbredelsesomraade er Midtafrica, hvor den flere Gange er paavist i Vest-Uganda, som Navnet antyder adskiller den sig fra alm. Agerhøne Astrild ved en hel Del svagt antyde-

Sammenligning af Arterne mellem Agerhøne- og Vagtel-Astrild

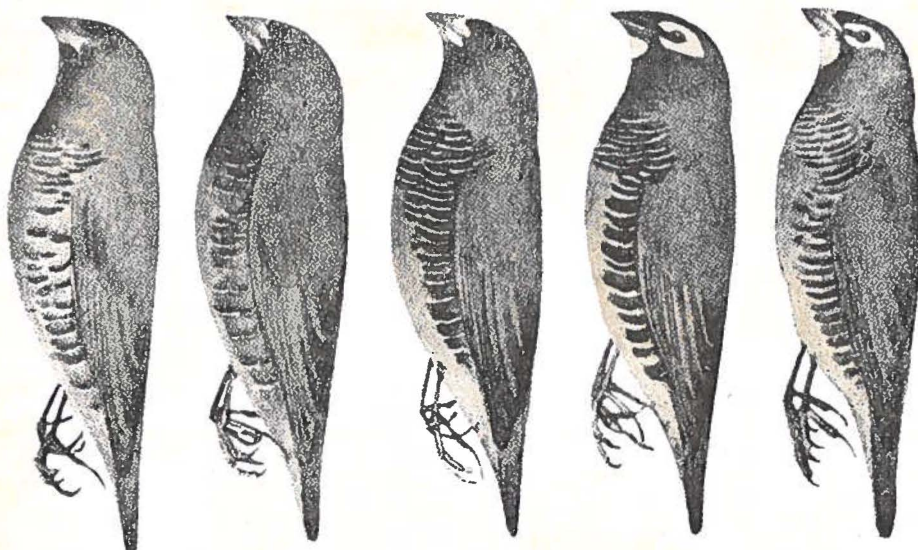

Efter „Gef. Welt".

1 O. a. atricollis — 2 O. a. ansorgei — 3 O. a. dorsostriata — 4 O. a. fuscorcrissa — 5 O. a. polyzona

de Striber paa Baghals og den øverste Del af Ryggen, den er i Størrelse og Farve ellers som O. a. a. (se vedstaaende Cliche).

— — —

2. **O. a. ansorgei** (Ansorges Agerhøne-Astrild).

Først omtalt i Medd. fra Britisk ornitologisk Club XXV 1910, Pag. 84. Fuglen er altsaa meget sent identificeret og udskilt fra O. a. a. fra hvilke ♂ adskiller sig ved at være meget mørkere i Hoved og Ryg, ligesom den nærmere er graalig end brun, Bryst og Sider er meget afgørende mørkere.

Sværere er det med ♀, den varierer ikke saa meget fra alm. Agerhøneastrild, men den er dog mørkere, den omtales udførligt hos Bannermann Birds of trop. Vestafrica, der paa Pag. 297 bringer et Billede af Fuglene, den

4. **O. a. fuscorcrissa** (Nordlig Vagtelastrild).

Den er først bestemt i Højlandet i Nord-Abessinien, den er en Anelse større end O. a. polyzocia (den egentlige Vagtelastrild) og har til Adskillelse fra denne større Brilletegning og mindre Strubeplet, den omtales af Karl Neunzig i Fremdländische Stubenvögel, Pag. 337 og hosstaaende findes Cliche af en skindlagt Fugl.

— — —

5) **O. a. polyzona** (Vagtelastrild) Sydafrica. Det er den mest almindelige, maaske knapt saa ofte forekommende som Agerhøne Astrilden; saaledes er kun Navnet nævnet hos Wiese Pag. 50, medens Agerhøne Astrilden er mere udførligt beskrevet Pag. 566.

♂. Isse, Tøjle og Forhals sorte, Strube og Øjenring hvid, de karakteristiske Tværbaand paa Bryst og Sider er finere og mere udbredt, Bug gulbrun. Under Gump graagul. Underhaledækfjer lys gulbrune med sortbrune Sidesømme. Overryg sortbrun med et blaaligt Skær. Vinger og Halefjer næsten sorte, Næb rødligt hornfarvet for Overnæbbets Vedkommende og gulligt for Undernæbbets Vedkommende.

♀ ogsaa her lidt lysere og mere udvisket, den lyse Maske er knapt saa renhvid som hos Hannen.

— — —

6. **O. a. abyssinica** (Syd abessinisk Vagtel Astrild).

Adskiller sig fra den nordlige V. A. ved at være en Del mørkere. Forholdet er her som mellem O. a. atricollis og O. a. ansorgei.

7. **O. a. bradfieldi** der forekommer i Sydvest Africa er mørk med et graaligt Skær, og den underste Del af Brystet som Bugmidten er blegere, Underhaledækfjerene mere hvidlige, omtales Robert The Birds af South Africa, Pag. 360.

— — —

8. **O. a. pallida** lever i Nordøst Kalahari. Den er endnu lysere end foregaaende Art og Underhaledækfjerene er her helt hvide, ogsaa denne Underart, om hvilke kun meget sparsomme Meddelelser foreligger, omtales hos Robert, ogsaa Pag. 360.

— — —

9. **O. a. gaboou** forekommer som Underart eller Lokalrace til O. a. atricollis, den er først beskrevet i Medd. Britisk ornit. Club XXXIII 1914, Pag. 131. Systematiseret af Sclater 1930. Dens Forekomst er angivet til Vestafrica, men Oplysningerne er sparsomme og mangelfulde. Bannermann B. of trop. West Africa, Bind VII, Pag. 298.

— — —

10. **Ortygospiza locustella irisae** (Rødvinget Agerhøne Astrild).

♂. Isse, Baghals og Ryg mørkebrun med hvide Pletter, Vinger og Hale mørkerøde, Maske og Forhale dybrøde, Bryst og Bug sorte.

♀. Hoved og Ryg hvidplettet paa graabrun Baggrund. Hals og Brystsider tværstribede graa og hvid. Vinger og Haledækfjer røde. Forhals, Bug og Undergump graahvide.

Forekommer i Nord Rodesia og østpaa til Tanganyika Territoriet. Om denne Arts Levevis findes ogsaa kun sparsomme Beskrivelser, og dens Forekomst som Burfugl er tvivlsomt, den omtales hos Roberts Bird of South Africa, Pag. 361 og paa Plate L I V findes et koloreret Billede af Fuglen.

Ja, det var Arterne og tilsyneladende er det klart, bortset fra sidstnævnte (10), at de falder i to Grupper: Agerhøne Astrild Gruppen 1, 2, 3 og 9, Vagtel Astrild Gruppen 4, 5, 6, 7, og 8, førstnævnte med sort Maske og sidstnævnte med hvid Maske, d. v. s. Strube og Øjenring — men ak, der forekommer desværre Agerhøne-Astrilder fra Senegal, der har hvid Strube. Om dette har Gef. Welt haft en længere Artikel og næsten alle Mellemformer findes. »Stuefuglene« har Novbr. 1934, Pag. 10 ff bragt en redaktionel Artikel, hvoraf et Afsnit lyder: »Agerhøne Astrild og Vagtel Astrild er ikke to forskellige Arter, men kun geografiske Repræsentanter for samme Art, den vestafrikanske Form mangler i Almindelighed den hvide Farve omkring Øjnene og den hvide Strubeplet. — Af og til finder man dog blandt Agerhøne-Astrilder, der er indført fra Senegal, Fugle med Antydning af hvide Aftegning — derimod er Tilstedeværelsen af hvide Aftegn. altid ejendommelig for den syd- og østafrikanske Form«.

Vi kan herefter, hvis de to hidtil antagne Arter skal bibeholdes, lade dem skille ved Øjenringe, saaledes at alle Arter med lys Øjenring hører til Vagtel Astrild Gruppen, medens de Arter med sort Kind (selv om de har hvid Strube) hører til Agerhøne Astrild Gruppen — herefter vil det blive noget klarere. Den Agerhøne Astrild med den hvide Strubeplet vil altsaa blive Agehøne Astrild fra Senegal.

Agerhøne og Vagtel Astrildernes Væsen og Væremaade er ganske ens. De har rent biologisk den samme ejendommelige lige Negl paa Bagtaaen, der hindrer Fuglen i at gribe om

tyndere Grene, derfor ses Fuglen ogsaa uhyre sjældent i Træer, den lever sit Liv paa Jorden i de aabne Agerland-Omraader, hvor dens Farve falder nøje sammen med Jorden — flyver den op, gaar den paa Lærkevis meget lige i Vejret, og dens Flyveevne er ikke særlig stor, derved tvinges den til at være meget stationær og ogsaa netop derfor er Lokalracerne saa talrige. Fuglen bygger i vild Tilstand Rede i en høj Græsbusk enten paa Jorden eller i Straaene lige over denne, Reden er lukket, der lægges 4 hvide Æg. (Neunzig angiver 5—6, men det er vist tvivlsomt om det er rigtigt). Der ruges 12 Dage og Ungerne er allerede efter 12—14 Dage paa Jorden sammen med Forældrene. — Fuglene bevæger sig i Modsætning til andre Pragtfinker i Løb — og de skraber ikke som f. Eks. Atlasfinken.

I Fangenskab, hvor den nu og da har ynglet, egner den sig ikke til Bur paa Grund af dens Ophold paa Jorden, da saadanne Burfugle vil kræve uforholdsmæssig stor Gulvflade for at kunne trives, derimod er det en dejlig, rolig og fordragelig Fugl i en Voliere. Man gør vel i at give den en Græstørv at sidde paa, nogle Hylder at flyve op paa, ligesom den ynder at have tørt Græs eller Tangmateriale at endevende og opholde sig paa, den maa helst have elastisk Tag, da den ved Opskræmning gaar til Vejrs og let kan slaa Hovedet, den drikker Vand ligesom Vagtler, dens Sang er meget moderat, men tiltalende — det angives, at Hannens Næb i Parringstiden bliver kraftigere rødt, men om dette holder Stik er ikke sikkert, har Fuglevenner om dette gjort Iagttagelser hører vi gerne. Her i Danmark har flere i Aar haft Yngel af den. Fra Hr. Teilmann i Viborg har vi modtaget følgende:

Agerhøne-Astrild. Farve: Næbbet rødt, Oversiden graa, Bugmidte rødbrun, langs Siderne hvide og mørke Tværstriber, Pande, Strube og en Del af Brystet. Hunnen mangler det sorte ellers som Hannen. Rede lukket Kurverede med stor Indgangshul, hænger frit 2 Meter fra Gulvet. Redemateriale: Kokostrevler, fine Straa, udforet med fine Fjer. Æg: hvide. Antal: 4, ruges i 12 Dage. Ungerne bliver i Reden i 18 Dage og mades 14 Dage efter Udflyvningen. Ungerne: graa med sort Næb, Udfarvning i Løbet af 3 Maaneder. Opmadningsfoder: Æg, Brød og opblødt Myreæg.

Rigtighed af Opdræt bekræftes.

Niels Chr. Sørensen,
Aarhusvej 103, Viborg.

A. Faurskov Jensen,
Koldingvej 23, Viborg.

Og hos Hr. Overportør J. P. Jørgensen i Gedser, i hans store og praktiske Voliere har jeg set 2 Par med hver 3 Unger, det var et dejligt Skue at se den lille Flok sidde i Tangbunken, som den næsten faldt sammen med i Farve — det er en dejlig Volierefugl.

Albrecht-Møller.

RØDVINGET PARAKIT

Aprosmictus erythropterus (Gmelin)

♂ Isse og Baghoved blaagraa, over Ryggen og de øverste Vingedækfjer skarpt afgrænset foroven sortgrøn, (enkelte Fjer er tegnet). Overhale marineblaa, Haledækfjer gulgrønne, Vingedækfjer, Skuldre samt 1. Række Vingedækfjer skarlagenrød, næste Række marineblaa, yderste Svingfjer mørkegrønne, Forhals, Bryst, Bug og Underhaledækfjer lysegrønne eller gulgrøn, Hale mørkegrøn, Øje rødt og Næb orangerødt, Fødder og Ben brune eller blaagraa. L. 318, V. 188, H. 147.

♀ Hovedfarven er lysegrøn, Overhale blaa, Nakke og Baghals lidt mørkere, mangler den stærke mørke Farve over Ryggen, selv om den dog er mørkere, Vingerne, hvis yderste er som Hannens, har kun Antydning af det blaa og røde, Øje, Næb og Fødder som hos Hannen.

Om den rødvingede Parakit, som Gould allerede i 1842 indgaaende omtalte, skriver han bl. a., at den med Forkærlighed opholder sig i de udstrakte Bælter af Acasia pendula, som breder sig over Stepperne, den østlige Del af Australien og her forekommer den i mindre Flokke paa en 6—8 Stykker eller til Tider i meget større Antal.

Han fortaber sig i en Beskrivelse af det Farveorgie det er, naar en Flok voksne Hanner af rødvingede Parakitter, har slaaet sig ned i et Eucalyptustræ, de klare, skønne Farver, som Kontrast til de sølvglinsende Grene og Blade

er et pragtfuldt Syn — og rødvinget Parakit har veludviklet Flokinstinkt, saa det er ikke ualmindeligt at se mange sammen.

sten lodrette Mur paa Ryggen, eller Ungerne ved egen Hjælp klatrede **ud.**

Dr. Donald F. Thomsen omtaler en Rede 12.

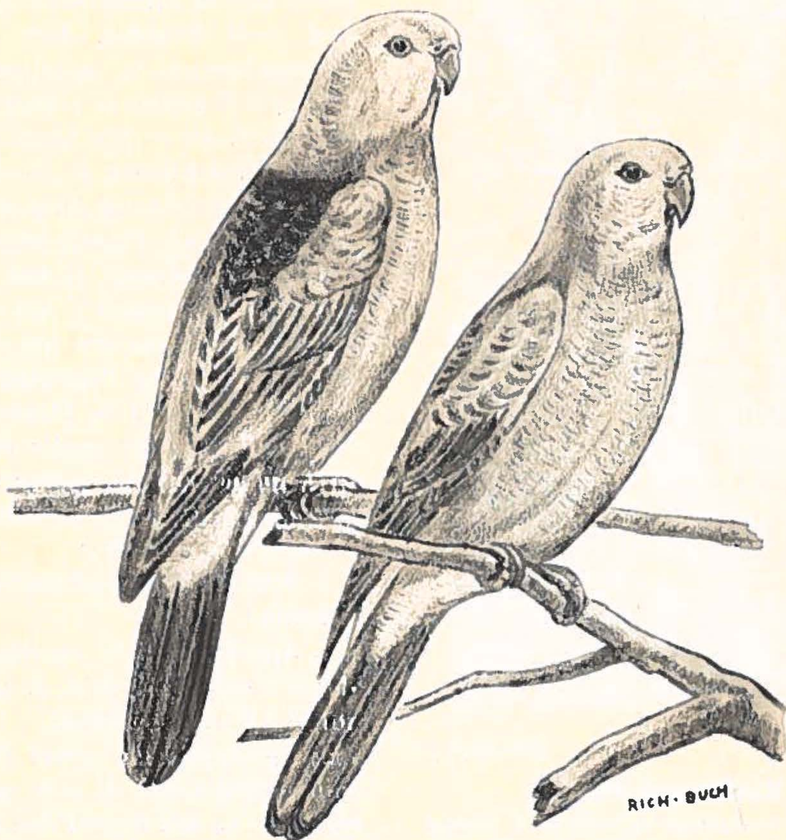

Aprosmictus erythropterus

Han Hun

Originaltegning til „Stuefuglene" af Rich. Buch

Juli 1929 med to flyvefærdige Unger, den var bygget i et Mangrove-Træ, Indgangen var over 10 Fod oppe og Ungerne laa uden Materiale helt nede ved Træroden paa den nøgne Jord. Fuglene var overordentlig stille i Redens Nærhed, og røbede paa ingen Maade Reden. Den yngler mod Syd Sept./Decbr. og mod Nord April/Juli.

Om dens Liv i Fangenskab har den kendte Ornitolog F. C. Morse, som i mange Aar var Formand for »Garah« i New South Wales, gjort store og værdifulde Observationer, medens han i adskillige Aar havde mange Opdræt af den i Fangenskab.

Mr. Morse blottede adskillige af dens Redehemmeligheder — han udskar et Stykke af Træstammen udfor Reden og fastsømmede atter et Stykke Jernblik, han kunde saa løsne

Føden bestaar af Bær, Frugt (specielt Loranthus som suppleres med tægeagtige Insekter, som den fanger i Træerne, desuden efter al Sandsynlighed smaa Larver, de er i hvert Fald paavist i Maveindholdet paa flere Platycerus Arter.

Denne Art har Gould ofret saa megen Tid og indgaaende Iagttagelser, at der senere ikke er tilføjet ret meget nyt. Han vidste at den byggede i hule Eucaluptustræer, og disse forekommer ret almindeligt i dens Udbredelsesomraade, disse Træer vokser ofte ved Flodbredderne, — den lægger 4—5 Æg, Reden er omkring 18—20 cm, — han oplyser, at have set Reder i hule Træer, hvor Afstanden mellem Indgangen og selve Reden er over 30 Fod — og han havde stor Interesse i at faa at vide, om de gamle Fugle ligefrem bar deres Unger ud af den næ-

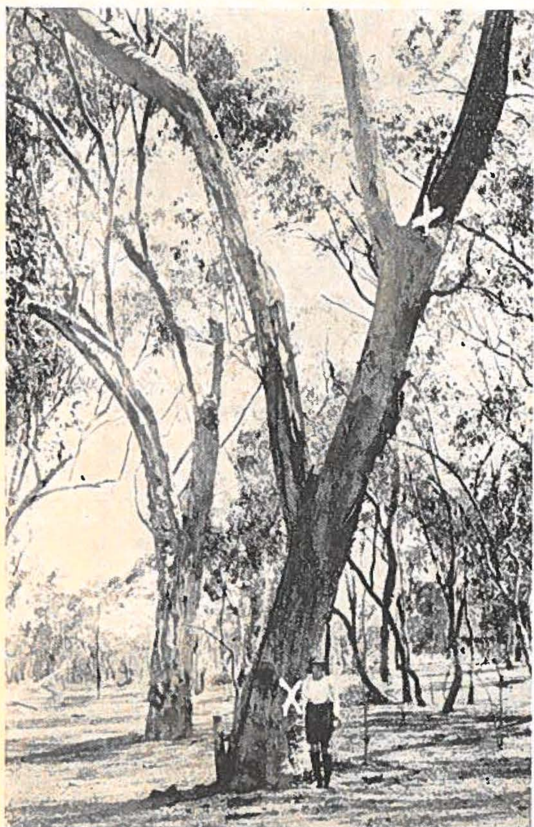

Efter Cayley

Rede af Rødvinget Parakit

Øverste X angiver Redeindgangen og nederste X Redens Plads. Sammenlign Afstanden med Drengen, der staar ved det vældige Træ.

dette en Ubetydelighed, og herfra overvaage og iagttage Udviklingen i Reden, og dette synes ikke i mindste Maade at forstyrre Fuglen, der i flere Aar stadig tyede tilbage til netop denne Rede.

Mon der endnu blandt os er den samme Nidkærhed og Opfindsomhed, naar det gælder at iagttage og udforske bestemte sjældnere Arters Livsvaner og Yngleforhold, eller lader vi blot staa til og Lykken eller Tilfældighederne raade, hvis ikke, hvorfor hører vi saa ikke her i Bladet oftere om Resultaterne, — de kan komme til at betyde saa meget for andre Fuglevenner.

Paa Udstillingen i Nykøbing Falster 1951 var et meget smukt Par rødvinget Parakit med en Unge udstillet, og vi har bedt Ejeren, Hr. Gartner M. Rasmussen, »Lindely«, Sandby, give os en lille Beskrivelse af Opdrættet, og den følger her, der findes deri netop en lille Bemærkning om et Tips som Hr. Dr. Evald gav i sin Artikel om Rosellaen, »Stuefuglene« Marts 1951, Side 41, vedrørende Reder, man kan heraf se, at det bliver læst og efterlevet — og maaske som her med godt Resultat. Den samme Redetype »Bornholmerur«, er ogsaa benyttet af Hr. Fogh med godt Resultat, se »Stuefuglene« November 51, Side 9, det er den Slags smaa Oplysninger vi her i Redaktionen gerne vilde formidle mellem Medlemmerne og derigennem berige Fuglevennerne og øge Fugleliebhaveriets Resultater.

Desværre erfarede vi ved vort Besøg i Begyndelsen af August i Aar hos Hr. Rasmussen, hvor vi besaa den meget righoldige Samling Parakitter og Papegøjeer, at den rødvingede Hun var død og Hannen var meget ond ved Ungen, saa de maatte isoleres, men samtidig kunde de ikke undvære hinanden — de to Fugle var særdeles smukke og velholdte.

Der findes 3 Arter:

1. Aprosmictus erythropterus erythropterus (Gmelin).

2. Aprosmictus e. coccineopterus (Gould) den er mindre end A. e. e. og har større Næb, findes i Nord-Australien.

3. Aprosmictus e. yorki (Mathews) den er ogsaa mindre end A. e. e. og har lysere Ryg end A. e. c., den lever i den nordlige Halvø af Quinsland.

Albrecht-Møller.

OPDRÆT AF RØDVINGET PARAKIT

Jeg købte i 1947 Parret, som var garanteret Han og Hun med tydelig Tegn paa Kønsforskellen, da den ene (Hannen) omtrent var fuldt udfarvet med den fine røde Vingefarve, og den grønne Farve var mere glansfuld hos denne end hos Hunnen, som kun har en rød Kant paa Undersiden af Vingen, ellers helt grøn. Sommeren 1948 fik de 2 Redekasser sat ind, en med Flyvehullet mod Lyset og en med Flyvehullet mere i Mørke. Trods det, at Fuglene altid holdt sammen og efterhaanden blev meget tillidsfulde, blev der ingen Yngleresultat det Aar. Næste Aar var Spændingen endnu større, og de fik en Kasse mere, som var noget større, men Tiden gik og der kom intet Resultat.

Saa i 1950 kom den store Skuffelse. Hunnen blev pludselig til Han (de er 3 Aar om at udfarve), og de blev lige kønne begge to og holdt stadig sammen. Da jeg blev tilbudt en anden Hun, som havde haft Æg, i Bytte for den ene Han, kom det næste store Problem. Vi kunde ikke skille os af med nogen af dem, men da jeg ikke kunde købe Hunnen, maatte vi jo tage en Beslutning, men det var ikke sjovt den Dag, Hannen blev sat i Kassen og sendt afsted, men vi holdt Humøret oppe i Haab om at faa en god Hun i Stedet, den saa ikke bedst ud, da den kom, men rettede sig hurtigt noget, og der blev nu rigtig Liv over Hannen, som passede paa Hunnen hele Dagen. De kiggede lidt paa de forskellige Kasser, men derudover skete intet.

I »Stuefuglene« Marts 1951 saa jeg en Artikel om en Redekasse som et Bornholmerur (Tak, Dr. Evald), og fik lavet en saadan af nogle Egeplanker med Bark og Knaster paa, saa det var mere naturlig for Fuglen, og de var stærkt interesseret i den, og Hunnen var meget i Kassen og lavede Hul i Tørvestrøelsen til Rede, og længe varede det ikke, før der var lagt 3 hvide Æg, som blev passet meget omhyggeligt i 3 Uger, og Hunnen var kun ude engang imellem, hvor vi saa Hannen made den flittigt.

Den store Dag oprandt den 21. Maj 1951, da var der kommet en Unge, og de andre Æg var ubefrugtede, nu var det spændende, om de vilde passe Ungen, men Hunnen forlod næsten ikke Reden, før Ungen var 1½ Maaned, og naar vi kiggede til den, hvæsede den af os, som om den vilde forsvare Afkommet. Da Ungen var ca. 2 Mdr., var den fuldfjeret med Undtagelse af Halen, den kom noget senere. Da den begyndte at flyve ud, voksede den hurtigt til og blev madet af begge Forældre med opblødt æggebrød, Frugt, Solsikker, forskellige Hirsesorter og Gulerødder revet med Levertran paa.

De gaar i en Volliére, der er 6×2 Meter, og har tilstødende Hus, hvor Reden er anbragt, og hvor de opholder dem i stærkt Solskin, da der er mere Skygge. De er mest ude Morgen og Aften, og Regnvejr holder de meget af. Jeg har faaet forskellige gode Raad om, hvad der kan gaa sammen, men min egen Erfaring viser, at hellere lidt mindre Volliére og et Par Fugle i hver, end flere Par af andre Arter sammen, der skal nok blive nogle, det gaar ud over.

Sandby, Februar 1952.

M. Rasmussen.

M. C. MOURITZEN

in memoriam

Bogholder Mouritz Chr. Mouritzen, Solvej 79, Nykøbing Falster, er død paa Rigshospitalet 66 Aar gammel.

Bogholder Mouritzen havde været svagelig gennem længere Tid, og maatte for et Par Maaneder siden gennemgaa en Operation paa Rigshospitalet; men Sygdommen var da saa vidt fremskredet, at der intet var at stille op.

Mest kendt var Mouritzen for sin store Fritidshobby »Fuglene«, og har her opnaaet meget smukke Resultater, man husker ham særlig fra de store Udstillinger af Fugle her i Byen.

Mouritzen blev indvalgt i Bestyrelsen i 1945, og blev Formand for Foreningen i 1947, indtil i Maj Maaned 1950, da han trak sig tilbage fra Formandsposten med den Begrundelse, at yngre Kræfter burde komme til.

Hr. Mouritzen vil blive savnet iblandt Venner og Bekendte, hvor nu hans Plads staar tom, ikke mindst i hans Hjem, og vi, der har arbejdet sammen med ham i Foreningens Arbejde, hvor han gjorde en stor Indsats til Glæde for Fuglevenner, og til Gavn for Fuglene! — vil udtale et „Ære være hans Minde".

Legind.

BOGHYLDEN

VORE BLADE »STUEFUGLENE«

Med dette Nummer slutter igen en Aargang, og man vil gerne have Bladene tilgængelige og samtidig saa meget af Vejen, at de ikke beskadiges eller biver borte. — Indbinding er bedst, men dyrt. — Vil man ikke ofre dette i første Omgang, og kunne sætte sine Blade ind efterhaanden som de kommer, er der en Løsning. Hr. Harridtsholm, Classengade 4—6, har ladet

fremstille en Samlemappe i Bladets Format med Plads til 2 Aargange, saaledes at Bladet sidder fast, og man aligevel er i Stand til at læse i det.

Mappen, der er fremstillet af stærkt Fiberkarton, kan faas for den rimelige Pris af kun Kr. 3,85 + Porto hos Fabrikanten.

Redaktionen kan kun varmt anbefale Medlemmerne at købe den, kan det siges bedre end **»vi bruger den selv«!**

OPDRÆTTER NYT

Notitser hertil modtages gerne af Redaktøren

Vi minder vore Medlemmer om Udstillingen den 25.—28. September i Haveselskabets Have.

Sidste Dag for Anmeldelse 14. Sept. Anmeldelsesblanketter kan rekvireres hos Formanden, C. F. Cornelius, Strandgade 46, K.

For ca. 3 Uger siden nægtede et Par Kapuziner Siskener at made deres 4 a 2 Dage gamle Unger hos et af vore Medlemmer. Vi forsøgte at faa en Stedmoder, og det lykkedes at faa en rugende Kanariehun til at tage Ungerne — en døde dog, og de 3 andre, der nu lever i bedste Velgaaende, maatte mades de første Dage.

Ved Redaktionens Slutning erfarer vi, at Frk. Dünweber den 26. August har udfløjne Unger af — hold Dem nu fast — Løggrønne Papegøje amandiner. Vi maa haabe, det vil lykkes for den dygtige Opdrætter at holde Liv i Ungerne — vi haaber at kunne bringe mere i næste Nummer — men ønsker Til Lykke!

Lodsedlerne skal af Hensyn til Lodtrækningen være afregnede senest 6. September. Der er Medlemmer, som har solgt indtil 130 Lodsedler, hvor mange har De afregnet?

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

Formand: C. F. Cornelius, Strandgade 46 København. K. Tlf. Amager 4359 y.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19, V Byen 6973
Sekretær: Keld de Fine Mathiesen, Valkyriensgade 36. N. Ægir 3506. Holte 1265.
Kasserer, E. Petersen, Molbechsvej 16 Valby. VA 1883 x
Forretningsfører: H. Strate Petersen Hessensg. 57 2. sal S. Su. 6963 y.

afholder Medlemsmøde **Torsdag den 11. September** Kl. 20 i Tesalonen, Kgl. Haveselskabs Have, Frederiksberg Runddel 1.

1) Meddelelser fra Bestyrelsen.
2) Bortlodningsresultatet offentliggøres.
3) Hvad, mener De, gavner Fuglesagen bedst, Samarbejde eller Isolation. Diskussion med mange Deltager.
4) Bortlodning af Fugle blandt Medlemmer.
5) Spørgekassen.
6) Eventuelt.

De bedes bemærke Mødestedet og **den forandrede Mødedag** (fra 2. Mandag til 2. Torsdag).

C. F. Cornelius.

Medlemsmødet den 18. august 1952
i Thesalonen i Haveselskabets Have. Formanden indledte med at byde velkommen til Sæsonens første Møde og rettede en særlig Velkomst til de mange nye Medlemmer, der var tilgaaet Foreningen i Sommerens Løb og oplæste Navnene paa disse. Herefter kunde Formanden fremkomme med den triste Meddelelse, at vor tidligere Afdelingsformand i Nykøbing paa Falster, Hr. Bogholder M. Mouritzen, var afgaaet ved Døden efter nogen Tids haabløs Sygdom. Forsamlingen paahørte staaende et Æret være hans Minde.

Formanden omtalte herefter de grønne Lodsedler, der netop var blevet udsendt og udtrykte Haabet om, at dette tiltrængte Bidrag til Foreningens Økonomi vilde blive vel modtaget, samt at de kunde returneres og da helst omgaaende, hvis man ikke saa sig i Stand til at afhænde dem. Lodsedlerne anmodedes afregnet snarest og flere Medlemmer aflagde allere-